

Évkönyv – 2011

Eötvös Loránd
Tudományegyetem
Radnóti Miklós
Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2011

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2011

Készült 2011 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlap Kerékgyártó Ann (10.D) és
Ván Janka (11.A) munkája alapján készült

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *Tomcsányi Péter* igazgató

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
1137 Budapest, Szent István park 4.
E-mail: mail@karman.hu

Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
8200 Veszprém, Pápai út 37/a
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós

BÉKE, BORZALOM

Mikor kiléptem a kapun, tíz óra volt,
fénylő keréken pék suhant és énekelt,
gép dongott fenn, a nap sütött, tíz óra volt,
halott néném jutott eszembe s már repült
felettem mind, akit szerettem és nem él,
sötéten szállt egész seregnyi néma holt
s egy árnyék dőlt el hirtelen a házfalon.
Csend lett, a délelőtt megállt, tíz óra volt,
az uccán béke lengett s valami borzalom.

Tomcsányi Péter (igazgató) A nevelés új eszközei iskolánkban

A korábbi években mások is, én is gyakran írtunk az iskola rendkívüli eseményeiről vagy a kiemelkedő eredményekről. Bár különleges rendezvény nem zajlott, most is büszkén elmondhatom, hogy az érettségi eredményekből, a tanulmányi versenyek helyezéseiből és a nyelvvizsgák számából készült statisztika szerint tavaly az ország második iskolája lettünk. Az országos mérések diákjaink kiváló tudását mutatják, a tanulmányi eredmények átlaga változatlanul magas. Mindezt örömmel emlegetjük, hiszen közös iskolai életünk legfontosabb feladatáról szólnak.

Írtam már arról, hogy több pályázatban is részt veszünk, melyek eredményeként támogatásban részesülnek a megújuló tanítási módszerek; lehetőség nyílt az ehhez szükséges új eszközök beszerzésére. Iskolánk hivatalosan is a magas szintű oktatás mintaintézményévé válhat. E munkálatok tovább folynak, s lehetőséget adnak a folyamatos fejlődés fenntartására.

Most azonban inkább arról szeretnék beszámolni, hogy az oktatás mellett mennyi minden történik még annak érdekében, hogy deklarált nevelési céljainkat elérhessük.

Elősként kell említeni az osztályfőnökök folyamatos, áldozatos tevékenységét, mely a közösségek formálásán keresztül az egyéni viselkedés, gondolkodásmód, értékrend kialakítását szolgálja. Segítik ezt az iskola hagyományai, a rendezvények, a rengeteg évközi program és nyári tábor. Felbecsülhetetlen az iskolapszichológustól kapott támogatás, aki az év során több osztályban közvetlenül is megjelenik a foglalkozásokon, máskor – szükség szerint – elméleti vagy gyakorlati segítséget ad kollégáinak.

Másodikként beszélni kell, sajnos, a drog prevencióról. Korábban is folyt felvilágosító munka részben a tanórákon, részben külső előadók közreműködésével. Tavaly azonban elkezdődött egy tudatosan kialakított folyamat a kilencedik évfolyamon. Először külső szakértők tartottak egész napos foglalkozásokat, melyek során interaktív módon elméleti ismeretekhez juthattak a diákok a témával kapcsolatban. Ezt követte egy olyan nap, amikor az évfolyam minden osztálya közös program keretében aktív, alkotó munkát végzett a drogmegelőzés gyakorlati lehetőségeinek bemutatására. A versenyszerűen szervezett feladatok során filmet készítettek, plakátot rajzoltak, programot terveztek. Végül a folyamat kiegészítéseként a szülőket hívtuk meg egy beszélge-

tésre. Itt az iskola pedagógusai bemutatták a diákok munkáit, illetve szakember válaszolt a kérdésekre. Az így kialakult beszélgetés megmutatta, hogy az iskola és a család összefogása mennyire fontos a probléma kezelésében.

A harmadik út, amin elindultunk, az erőszak, a kirekesztés megelőzése, a tolerancia megerősítése, tudatosabbá tétele felé vezet. Több, egymástól független, de azonos irányba mutató kezdeményezés történt, melyek együttesen erősíthetik egymást.

Hosszú évek óta van kapcsolatban iskolánk határon túl élő magyar közösségekkel. Minden évben fogadunk gyerekeket nyári táborba a magyar nyelv oktatása, a különböző vidékek magyar kultúráinak bemutatása céljából. A gyerekek néhány napig diákjaink családjainál vendégeskednek, s így közelről ismerhető meg gondolkodásuk, életük. A vendéglátás a kisdiákok körében széles körű, és sajátos élményt is ad. Sok fiataalt arra sarkall, hogy később is tevékenyen részt vegyen a határon túli kapcsolatok építésében. Így lehetséges, hogy a hívó szóra sokan mennek Erdélybe építőtáborba, ahol kulturális értékek megőrzéséért dolgoznak. Mások Csángóföldön valódi nyelvoktatásban működnek közre az ott szervezett táborban.

A hetedik évfolyam egyik osztálya egy öregdiák szervezésében fogyatékos gyerekekkel közös sportprogramon vett részt. Itt együtt mozogtak a sérült fiatalokkal, őket segítve, miközben megismerték az ő problémáikat, életüket is. Diákjaink mindannyian arról számoltak be, hogy igazán nagy élmény volt számukra ez a találkozás.

A Diákönkormányzat egy öregdiák felhívására szervezett önkéntes munkavállalást rászorulóknak körében. Az év során 19 diák, 15-18 évesek, heti rendszerességgel mentek másoknak segíteni. Nagycsaládosok körében korrepetáltak kisebb gyerekeket, nyugdíjasokat tanítottak informatikára, fogyatékos vagy kórházban ápolts gyerekekkel játszottak. Ez már nemcsak egyszeri lelkesedést kívánt, hanem valódi felelősséget, rendszeres munkát.

A 12. évfolyamon második éve folyt kísérleti oktatás abból a célból, hogy a társadalom szélére sodródott fiatalok problémáival megismertessék diákjainkat. Féléves elméleti felkészítés után a gyakorlatban is találkoztak nevelőintézetben, cigánytelepen élő, illetve fogyatékkal küzdő fiatalokkal, akikkel közös alkotó tevékenységben, programban vettek részt. A tapasztalat azonban azt mutatta, hogy érdemes lenne ezeket a kérdéseket sokkal fiatalabb korban felvetni diákjainknak. Erre vonatkozott a 9. évfolyam két osztályában kísérletképpen lebonyolított osztályfőnöki nap, ahol ugyanezekkel a kérdésekkel még az iskola falai között szembesülhettek a gyerekek. Mindezt külső szakértők irányították, szervezték, felügyelték.

Mindezek idén *Társadalmi érzékenyítő program* néven már egységes rendszerbe foglalva kerültek be iskolánk éves munkatervébe. Az 5. és 6. évfolyam kiemelt feladata a határon túli gyerekek vendéglátásában és nyári programjában való közreműködés. A 7. és 8. évfolyam egy-egy akciónap keretében vesz részt fogyatékkal élő kisgyerekek valamely programján. A 9. és 10. évfolyam minden osztályában sor kerül az osztályfőnöki napra, ahol a külső szakemberek interaktív foglalkozásokon ismertetik a társadalmi nehézséggel küzdő emberek sorsát, a segítségnyújtás lehetőségeit. A 11. évfolyamon, szakértők közreműködésével, modul rendszerű oktatás keretében vezetjük be minden diák számára azt a kísérleti tananyagot, ami a társadalom szélére sodródott csoportok életét, problémáit és a segítség módjait tanítja. Végül a következő évben, a 12. évfolyamon, azok a diákok, akik erre önként vállalkoznak, már a gyakorlati kapcsolatfelvételben is részt vehetnek a (választott) társadalomismeret tantárgy keretében. Mindezek mellett a nagygyimnazisták részvételével támogatjuk az erdélyi és csángóföldi táborok megvalósulását, s a diákok egyéni, önkéntes, jótékonyági munkáját.

A radnóti diákok döntő többsége értelmiségi pályára készül. Tanárként abban hiszünk, hogy az értelmiségi létnek része a társadalmi érzékenység, a közösségért, a rászorulóért való cselekvés. Az ilyen gondolkodás egyben a gyűlölet, a kirekesztés, az erőszak megelőzését is szolgálja. Őszintén reméljük, hogy oktató-nevelő munkánkkal azt a folyamatot szolgáljuk, melynek révén diákjaink majd nem pusztán diplomássá, hanem igazán értelmiségivé válhatnak.

Drozd Zsuzsa (igazgatóhelyettes) „My school is my castle”

Az épület történetének emlékei nap mint nap szemünkbe ötlenek: a téglatoroszlán a belső udvar falán, a nemrég előkerült eredeti mennyezetfestés maradványa az aulában, a kapudíszek, az oromzati és homlokzati díszítések, az emléktáblák.

Nagy kihívás őrizni a múltat a jelenben a jövőnek. Folyamatos harcot vívunk a beázásokkal, a málló vakolattal, a potyogó csempékkel, a korszerű technikával megterhelt elektromos hálózat meghibásodásaival, a széteső ablakokkal, a padlóburkolat és a berendezési tárgyak elhasználódásával.

A napi küzdelem a gondnok, a karbantartók és az udvaros kolléga feladata, akiknek sokszor a semmiből kell varázsolniuk, de szerencsére sokan, sokféleképpen segítenek a problémákat megoldani.

Az elmúlt évek élcapatát kétségtelenül a szülők alkották. Egyéni és csoportos felajánlások tették lehetővé több osztályteremben a világítás korszerűsítését, falfestést, padlóburkolat cserét, ajtófestést, bútorok és felszerelési tárgyak cseréjét, pótlását, javítását, játszóudvar és homokozó kialakítását. Szülői kezdeményezés volt az a pontgyűjtő akció is, amelynek második

díját elnyerve többek között folyosói és udvari padokat, folyosói szemeteseket vásárolhattunk.

Az iskolai alapítvány támogatóinak jóvoltából a díszterem új függönyöket és hangosítást kapott, a testnevelés szertárak új eszközökkel gyarapodtak, a tanáriban munka- és pihenőszobát alakíthattunk ki. Az iskola számos pontján sor kerülhetett régi tárolószekrények, asztalok, székek lecserélésére egy bank bútorfelajánlásának köszönhetően.

A fenntartó ELTE a régóta fennálló problémák egy részét idén orvosolni tudta. A harmadik emeleti tetőt újraszigetelték, a fiú tornatermet újravakolták és festették, és megújult az Abonyi utcai kapubejáró belső tere.

Számos jó kezdeményezés bizonyítja, hogy a diákok szívesen nyúlnak alkotó kézzel környezetükhöz. Példa erre az alagsor, ahol a (mondjuk ki) sivár környezet falrajzot és installációkat inspirál, vagy a csigalépcsőház, ahol az agyonfirkált fal egy részét már falikép díszíti. Komoly munka folyik a kézműves teremben, itt csempematricák, ülőpárnák készültek, és még rengeteg terv vár megvalósításra. Nagy változás történt a fiú tornaöltözőben azt követően, hogy tanár–szülő–diák-alapítvány összefogással kifestették: az év végi projekt- és témahét keretében olimpiai ábrázolások kerültek a falra. A játszóudvar kerítésének színes falrajzait az alsó tagozat készítette.

Köszönet minden segítőnek és közreműködőnek, aki megőrzi a múltat a jövőnek és szebbé teszi a jelen!

Nem fényképeztük le a sivárságában is meghitt egyik utolsó társas teret, a tanári dohányzót. Már nem is fogjuk. Az emlékeket nem fényképen őrizzük.

Egyszerre volt exkluzív és nyitott tér a tanári dohányzó az elmúlt hosszú évtizedben. A törzsközöniséget a dohányosok adták, de voltak más törzsvendégek, valamint gyakori és átfutó vendégek, olykor pedig a dohányfüstöt rosszul tűrők is betoppantak, különösen, ha a főnökség dohányos tagjai közül valakit, leginkább persze a „nagyfőnököt” akarták elcsípni.

Voltak irigyek is szép számban, de ennek így kell lenni, és nem érdemes sok szót vesztegetni rá, mert a kíváncsiság még őket is betérésre készítette, és amikor már bent voltak, végre otthon érezhették magukat egy kis időre. Csekély számban voltak azok, akik – méltányolható egészségvédelmi okból – sohasem lépték át a küszöböt.

A dohányzóban szabadon leülhettél, odaállhattál szinte bárki mellé, maradhattál állva, ülhettél külön, várva, hogy melléd üljenek, vagy tudva, hogy pontosan érzékelik a tagtársak azt is, ha pár percre magad akarsz lenni. Kérdezhetted, hogy csatlakozhatsz-e a beszélgetőkhöz, kérték, hogy csatlakozz, vagy csak tudtad, hogy szabad a csatlakozás, kérdés nélkül is.

A fontos hírek egy része itt landolt, és volt olyan hír, ami sohasem szivárgott ki innen más terekbe, mert a jelenlévők, akik a fontos hírek, hírfoszlányok részesei lettek, tudták, hogy a bizalom fenntartása fontosabb érték annál, semhogy hírharangként más terek pillanatnyi befogadottjai legyenek.

A dohányzóba a belépés önkéntes és döntés alapú volt. A felnőttek, a tanárok azon túl, hogy rossz szokásuknak, a dohányzásnak hódoltak, pihenni és feltöltődni jártak a dohányzóba, és azért, hogy jól érezzék magukat, kiadják magukból a feszültségeket, tanórai konfliktusait, örömeiket megosszák a rövid szünetekben vagy a készülés óráiban.² Bármilyen meglepő,

¹ Hogyan lehet ilyen szubjektíven kezelni a „közösség tereit”? Meggyőződése, hogy a közösség terei bizony személyesek és nem kinevezhetők.

² És ugyanezek az emberek mostanában szinte szoborszerűen állnak, jó esetben napfényt keresnek a hátsó udvaron, olykor egymás tekintetét is kerülve. Már minden létező autómárkát ismernek, azt is, ki mikor jön, mikor megy, melyik ajtón, melyik kapun, rohanva, gyerekkel, csomaggal, különféle design szerint készült kosarakkal. A túloldalon, a nagykapunál sokféle nép, kis- és nagydíjak – reggel, délelőtt, szünetekben, kettő után más és más módon használva a teret, nem is szólva a nyári estéről, amikor az idegenek tanyája a kölépcső.

A 2001-es *showbaj*tást szervezik öregdiákok már és még a dohányzóban

dolgozni is lehetett, és segítséget kérni másoktól szinte bármilyen témában. A kollégákon túl volt diákok, jelenlegi és visszajáró jelöltek, a showbajítás stábjának agytrösztje, külsős kollégák, az iskola minden rendű és rangú vendége megfordult ebben a térben.

Értekezletek, megbeszélések, táborok és diákcseré utak előtt és után tartalmas előkészületek és meghitt utóbeszélgetések helye is volt ez a klub. A délutáni órákban, ebben a térben lehetett elmélyült iskolai, szakmai eszmecseréket és magánbeszélgetéseket folytatni.

Biztos máshol is léteztek, léteznek közösségi terek a felnőttek számára ebben az épületben, például a munkaközösségi szobákban, a szakmai 'tan-székeken', de azok érzülete okkal más. Ott a szűkebb szakma, szaktárgyi rendben van jelen.³

Olyan időszakokban, amikor az iskolában leginkább csak besorolandó, vég-rehajtható és kipipálható feladatok voltak, ebben a közösségi térben továbbra is gondolkodtak, elemeztek, alternatívákat állítottak, többféle helyzetmegoldási javaslatot eszeltek ki, gyors cselekvési tervet ajánlottak a klubtagok és a pártoló tagok. Mindezt nyilvános térben nyilvánosan, és leginkább érdek nélkül.

Jó volt együtt lenni a dohányzóban, ebben a szakmai és emberi sokszínű-ségben.

³ Az ebédlőben – ebben a purgatórium illatú térben – szintén lehet alkalmi és állandó társaságra lelteni, de mennyire más ez! A részletekről nem szólva, ami többek között a funkciót, mármint az ebédelést, a kanál meleg ételt és az elfogyasztás körülményeit illeti, vannak más alapvető különbségek is. A legfontosabb általam látott különbség a meghittség eltérő természete. Elsősorban az, hogy az ebédlőbe nem lehet haza járni, míg a dohányzóba lehetett. Az ebédlőben más a természetesség, a magától értetődés szintje is. Itt a társalgást legtöbbször meg kell tervezni, témáját körülte-kintően jó megválasztani. A dolgokat itt illik megfontolni, hiszen tíz-tizenöt percben nem lehet mélyre jutni, ami meg röviden és a témára történő visszatérés fizikai bonyolultsága miatt elhang-zik, könnyen félreérthetővé válik. Így témaként legtöbbször marad a hétköznapi-ság vagy a gyors információcsere, néha egy-egy pletyka.

Az iskola dolgozói és tanulói 2011/2012

TANÁROK NÉVSORA

Albert Viktor v.t.
Arató László v.t.
Baglyas Tamás
Balassa Lászlóné
Balázs Katalin v.t.
Berek László v.t.
Berkiné Bôhm Zsuzsa
Dr. Boronkai Szabolcs v.t.
Csatár Katalin v.t.
Csekné Szabó Katalin
Dancz Péter igh.
Dávid Anna v.t.
Dobosi Mária
Domonkos Bernadett
Drozd Zsuzsa igh.
Etédi Emőke v.t.
Fábián Márton v.t.
Farkas Mária
Farkasházi Csilla
Fazakas Ágnes v.t.
Fenyő D. György v.t.
Goreczky Zsófia
Gózonné Adámy Anna
Gulyás János v.t.
Gulyásné Pusztai Réka v.t.
Györfy Magdolna
Györfi Ágnes
Dr. Gyôri János v.t.
Hegedûs Sándor
Hegyi Györgyné v.t.
Horváth Beáta v.t.
Ispánovity Márta v.t.
Iványiné Harró Ágota igh.
J. Tóth Judit v.t.
Karamán Ferencné v.t.
Dr. Kelényi Enikő isk. orvos
Kenéz Anikó
Kondor Judit védőnő

Kováts Zsófia
Köllő Júlia könyvtáros-tanár
Kropog Erzsébet v.t.
Láng György v.t.
Lángné Erdős Katalin v.t.
Lengyel Zsuzsa
Dr. Lenkovics Barnabásné
Liska Márton
Lövey Éva v.t.
Ludmann Mihály v.t.
Major Csongor
Mándics Dezső v.t.
Marcsek Gábor v.t.
Markovits Tibor v.t.
Megyeri Andrea
Miklósy Katalin
Dr. Molnár Katalin v.t.
Monostori Zsuzsanna
Morvai Éva v.t.
Mozer Tamás v.t.
Munkácsi Tamás
Nagy Albert v.t.
Nagy Piroska v.t.
Dr. Nyakas Tünde v.t.
Óvári Júlia
Pálinkó Antal Dániel
Pap Anna
Dr. Papp Györgyné
Patrik Pirk Zsolt v.t.
Paulovits Ferenc v.t.
Petróczi Edit v.t.
Rosenzweigné Pejtsik Júlia v.t.
Sályi Anna
Sarkadi-Nagy Szilvia isk.
pszichológus
Schiller Mariann v.t.
Schubert Mihály v.t.
Seresné Bayer Éva

Simonné Károlyi Júlia
Dr. Solti István v.t.
Steller Gábor
Szabó Katalin v.t.
Szabó Szilvia
Szalóki Dezső v.t.
Szatmári Kálmán v.t.
Székely Ágnes v.t.
Szekeresné Nádudvary Ildikó v.t.
Dr. Széplaki Györgyné v.t.
Sziklai Gábor v.t.
Szôcs Máté
Tomcsányi Péter ig.
Tomory Ibolya
Tóth Erika v.t.
Török László
Törzsök Édua v.t.
Vég Éva v.t.

Véryné Pákolitz Éva v.t.
Weltner Mariann v.t.
Zimmermann Henriette

Segítő munkatársak:
Kiss Zsuzsanna Radnóti-nap
Maucha Imre archívum
Staudinger Erzsébet
növénygondozás
Dr. Matskási Istvánné

GYES-en lévők:
Köves Katalin
Dr. Kuruncziné dr. Kapcsándi Katalin
Szabóné Rudnai Zsuzsa
Szarka Judit
Dora Judit
Kornai Júlia

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné takarító
Cserey Zsuzsanna kézbesítő
Csesznák Gyuláné takarító
Csík Csabáné konyhai dolgozó
Csík Simonné konyhai dolgozó
Csomor Sándor udvaros
Czepány Margit takarító
Darmos Istvánné takarító
Farkas Mariann konyhai dolgozó
Fazekas Jánosné konyhai dolgozó
Fedák Csaba oktatástechnikus
Grodekné Szalai Ibolya gondnok
Gutyina János portás
Hamvainé Kosznovszki Angelika
laboráns (kémia)
Hoffmann Erzsébet Katalin takarító
Kesztyûs Andrea takarító

Környei Ibolya Brigitta portás
Kövesi Károly karbantartó
Máth Csaba rendszergazda
Meleg Jánosné gazdasági ügyintéző
Németh Tiborné adminisztrátor
Sebők Mária takarító
Serfőzőné Kesztyûs Zita laboráns
(fizika)
Solymosi Györgyné laboráns
(biológia)
Szabó Viola iskolatitkár
Szôke Józsefné takarító
Szunyi András karbantartó
Takács Lászlóné takarító
Temesi András rendszergazda
Vargáné Peresztegi Ibolya gazdasági
ügyintéző

1. osztály

osztályfőnökök: *Monostori Zsuzsa*
és *Győrfi Ágnes*

Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bui Kevin
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Dóczy Réka
Fodor Hédi Virág
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Gróf Hanna
Hulman Tamara Virág
Kónya Zsófia
Kósa Kitty Lilla
Kósa Tamás Norbert
Kuluncsics Bíbor Borbála
Marczinka Lili Fanni
Munkácsi Sára
Ökrös Olivér
Paulovits Szabolcs
Rátonyi Dániel
Sári Aliz
Szabó Artúr
Szalay Áron Balázs
Széll Kata
Tumbász Noel
Várszegi Vince Emil

2. osztály

osztályfőnökök: *Csekné Szabó*
Katalin és *Farkasházi Csilla*

Acsády Zsófia
Beer Dominik
Birtalan Zsuzsanna
Cernov Noa Sára
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Hársfalvi Máté
Horváth Flóra Janka
Horváth Milán
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Lazur Zsófia
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Pásztor Bianka Dóra
Paulovits Barnabás
Száday Gergely József
Szijj Zina Róza
Sziklai Nóra
Vajda Hanna Klára
Vastag Eszter Zsófia
Zakor Zsombor
Zsíros Anna

3. osztály

osztályfőnökök: *Farkas Mária*
és *Gőzonné Adámy Anna*

Belényesi Bernadett Anna
Borosznoki Nóra
Demetrovics Hanna
Dóczi Maja
Drahos Botond Bendegúz
Erbszt Dávid
Fritsch László Erik
Gödöny Krisztián
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Hulman Tímea Katalin
Le Viet Dung
Leiner Gergő
Máthé Ferenc
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Nguyen Eszter
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Reisinger Csenge
Schön Márk Attila
Szabó Gyula Máté
Vajda Noémi
Zsíros Tibor Márk

4. osztály

osztályfőnökök: *Gyôrfy Magdolna*
és *Pap Anna*

Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Horváth Levente
Karakas Benedek Kelton
Kovács Kitti Virág
Kötő Bence
Le Thanh Son
Maczik Laura Mira
Máthé Kristóf Attila
Nádia Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Novák Benedek Bálint
Rátonyi Anna
Reszegi Márton Jozsef
Shemesh Sára
Széles Borbála
Széplaki Anna
Sziklai András
Szojka Tamás
Taál Zsófia Nelli
Tóth Dóra Fanni
Tóth Tivadar
Urbán Marcell
Zsíros Máté

5.A osztály

osztályfőnök: *Szekeresné
Nádudvary Ildikó*

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczy Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Ferenczi Bora
Fogarasi Emma Róza
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kincses Bence István
Kollár Kristóf
Kopacz Fruzsina Karolina
Kubik Emese
Lajtai Levente
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Magyari Bálint
Máth Benedek Huba
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Pákozdi Kinga
Polovitzer Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Szőke-Milinte Botond
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

5.B osztály

osztályfőnökök: *Dr. Gyôri János
és Berkiné Bôhm Zsuzsa*

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hegyi Csanád Domonkos
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
J. Tóth Edit
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Lámfalusy Szafira Zoé
Loyola Elío
Markovits Tamás István
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mozer József
Nagy András Márton
Nagy Veronika
Németh Marcell
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szíj Dorottya Eszter
Szücs Leó Szilárd
Tóth Fruzsina Kitti
Tóth Viktória
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Weisz Csaba

6.A osztály

osztályfőnök: *J. Tóth Judit*

Bagossy Bálint Bendegúz
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Csányi Petra Anna
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény
Kecskés Konrád Gusztáv
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Rács Lili
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabady Ádám Mátyás
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

6.B osztály

osztályfőnök: *Sziklai Gábor*

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fórizs Virág Ilona
Fölsz Orsolya
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kollár Dea
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Szilágyi Lili Zsófia
Széles Márk
Taál Dávid Kornél
Tóth Domonkos
Török Emma
Van der Lek Lilla

7.A osztály

osztályfőnök: *Etédi Emőke*

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Csontos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Gerlei Péter Dávid
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
J. Tóth Tamás
Joó Dalma
Koós István
Kratochwill Dorottya Zsuzsanna
Kubitsch Anna
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Nguyen Thuy Ha
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Ürmössy Anna
Végh Alfonz
Vidumánszki Máté
Vincze Balázs

7.B osztály

osztályfőnök: *Törzsök Édua*

Antal Virág
Bajnai András
Biró Adrienn
Biró Danijar Áron
Bozsik Laura Anna
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Győri Barnabás
Hadarics Eszter
Hajós Alíz
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Králik Abigél Éva
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Papp Borbála Sára
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Barbara Lúcia
Szabó Dénes Ferenc
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

7.C osztály

osztályfőnök: *Kropog Erzsébet*

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bárdos Orsolya
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Eszes Lili
Goldmann Benedek Áron
Gyümölcsös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Lawson Adrienn Hai Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nagy Boldizsár
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell
Pethő András Márk
Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Rezneki Kamilla
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Székely Cili
Szentpáli Gavallér Csaba
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya
Virág Anna Zsófia

8.A osztály

osztályfőnök: *Szabó Katalin*

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Bálint Bence Patrik
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Fejes Botond
Ferenczi Luca Sára
Forman Balázs Attila
Fölsz Hanna
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Gecső Tamás
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Jurin Maxim
Kassai Mirtill
Králik Olívia Neysi
Liptai Gábor
Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Menczer Andor
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Orosz Máté
Piováno Laura Katalin
Sós Dániel
Tomon Balázs Lajos
Toroczkai Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

8.B osztály

osztályfőnök: *Láng György*

Baksa Barnabás
Bene Márton
Binét Lili
Bundula Sára
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Hamp Anna Mila
Išpanović Mate
Jarács Mórió
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nguyen Hai Yen
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pölcz Márton
Pribula Péter
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Veér Sára Eszter
Vörös Kinga
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

8.C osztály

osztályfőnök: *Mozer Tamás*

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao (Panka)
Endrey Mátyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lidia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Dániel
Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My (Mónika)
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Ábel Márton
Szabó Domonkos
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Szűcs Ádám
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

9.A osztály

osztályfőnök: *Gulyásné Pusztai Réka*

Almási Bence Ákos
Békefi Bálint
Brestyánszki Flóra
Bukta Attila
Daubek Andrea
Dán Katalin
Gál (István) Marcell
Halász Péter
Hoang Anh Tuan
Imre Lukács
Jurcza Virág
Kaminek Petra
Kelényi Bernadett
Kovács Bálint
Kovács Csenge
László Livia
Le Hoang Anh
Majer Viktória Luca
Molnár Nikolett
Mong Balázs
Moszkovits Péter Bence
Mudri Kamilla
Nguyen Thi Quynh Nga
Nguyen Vi Vien
Nyári Enikő
Osváth Réka
Pelikán Panna Polixéna
Pelle Dávid
Perlaky Máté Zoltán
Phan Tuan
Rajkó Gergő Attila
Somogyi Péter
Soós Kende Máté
Sztán-Kovács Barnabás
Upor Veronika Sára
Vrabély Lilla

9.B osztály

osztályfőnök: *Schubert Mibály*

Arató Szonja Lilla
Balázs Dénes Róbert
Bátki Alexandra
Bui Quang Anh
Casale Gioia Adriana
Csörögi András Gábor
Ecseki András
Erdős Célia
Fábián Béla
Fekete Zsolt
Hajnal Benjámin Zoltán
Horváth Károly Tamás
Ijjas Fanni
Kalocsai Adél Krisztina
Kappanyos Mária
Kincses Petra
Kobelrausch Ádám Péter
Kovács Balázs Marcell
Kovaloczy András
Lenkefi Júlia
Molnár Veronika Anna
Müller Luca Zsófia
Patrik-Pirk Zsombor
Paul Fruzsina Rebeka
Rusznák Richárd
Schein Dávid
Schmél Viktória Emese
Sebők Máté
Serebrenik Aaron Moishe
Stribik Eszter Veronika
Szabó Orsolya Erzsébet
Szafonov Anna Szonja
Tamás Gergely
Tarján Dorottya
Varga Dominika Karina
Zsiga Dalma

9.C osztály

osztályfőnök: *Berek László*

Baksi Anita
Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Chen Clare
Do Tú Vy
Erdélyi Dorina Georgina
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegy Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kertész Fanni Ajna

Kovács Orsolya Nóra
Kovács Szabolcs
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk
Molnár Ábris Milán
Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámin
Stöckl Anna
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Wikmon Balázs Dániel

10.A osztály

osztályfőnök: *Morvai Éva*

Balla Kristóf
Borbély Bálint
Deák Ábel
Egri Zsófia Gizella
Forman Ferenc Sándor
Frank Gedeon
Füredi Máté
Gerlei Anna Eszter
Gyopár András
Honti Sára
Ijjas Mihály
Kerepes Mária
Kósa Áron Tamás
Köles Kata Judit
Kőnig Balázs
Lenkovics Karolina
Majoros Gábor Pál
Nagy Ágnes Nóra
Nguyen Kim Árnika
Őri Eszter Anna
Pásztor Dávid Krisztián
Péter Ágoston
Pham Diem Hang
Pümkösti Noémi Orsolya
Rácz Réka Anita
Reseterics Luca Zsófia
Salga Máté
Stark Attila
Temesvári Fanni
Tihanyi Dániel
Tószegi Eszter
Tran Duy An
Turi Csenge
Vladár Dóra

10.B osztály

osztályfőnök: *Dr. Boronkai Szabolcs*

Asbóth Júlia Katalin
Balázs Miklós
Bende Borbála
Bukova Kristóf
Demők Attila
Dögei Mátyás
Dutova Anasztázia
Földvári Márton
Fritz Ruenes Pablo Antonio
Gatter Herta
Gintli Tamás Sebestyén
Hajnal Áron
Harmat Kornél
Hobot Péter Bence
Kovács Benjámín Márk
Kovács Zita
Köves Míra
Kuti Petra
Le Thanh Huong
Lóka Luca
Nagy Márton István
Pfisztner Sára
Rakonczai Marcell Kristóf
Ruttkay Zoltán Péter
Sajó Henrik Mátyás
Sánta Anna
Sebestény Zoltán Imre
Serényi Zsófia
Szabados Gergely Paszkál
Szamozvancev Dimitrij
Tolnai Judit Éva
Tóth Róbert

10.C osztály

osztályfőnök: *Gulyás János*

Aranyosy Ádám
Bajnai Zsófia
Bakó Flóra
Bayer Edvárd Róbert
Berei János
Besztercey Anna
Bozsik Márton
Csáky Richárd Krisztián
Farnadi Vendel
Félegyházi Eszter
Földesy Fanni
Gyenge Anita
Hellinga Dávid
Kanti Vivien
Kelivanov Máté
Klinkó Anna
Knollmayer Kata Villő
Komlódi Zsófia
Kovács Bonifác
Krencz Bálint
Lévai Balázs
Madaras Dániel Márton
Markó Ervin
Megyes István
Móra István András
Nguyen Viet Huy
Petrányi Ábris
Somogyi Lili
Szabó Orsolya
Szlávik Eszter
Tóth Fruzsina Katica
Tóth Lili Rebeka
Trombitás Bálint
Varga-Domonkos Dorottya
Varga Zsombor
Váradi Balázs Csaba

10.D osztály

osztályfőnök: *Iványiné Harró Ágota*

Angyal Kristóf Gábor
Balázs László
Csányi Péter
Csuka Márton
Fekete Ábel
Fekete Marcell Richárd
Galambos Levente
Hammer Zsigmond
Hamp Ármin
Hortobágyi Csenge Luca
Huszár Borbála Anna
Jaksics Zsolt Gábor
Kántor Bence Tamás
Kapolyi Valentin
Kerékgyártó Anna Írisz
Kókai Márk
Koppány Gergely
Krátky Gergő Ádám
Laczi Miron Áron
Lavró Viktória Anita
Lencsés Máté
Magyar Bence
Markó Gitta
Montvai Dániel
Munkácsy Balázs
Nagy Máté
Piros Dóra
Pordán Annasára
Scholcz Anna
Sillye Márk
Solt Benjamin Ádám
Szabó Liza
Szántai Dorina
Tardos Vera
Tóbiás Ilona
Tordai Dániel
Városi Gergely

11.A osztály

osztályfőnök: *Paulovits Ferenc*

Almádi Gergely
Berényi Lili
Chu Thi Thuy Linh
Csillik Kristóf
Dorogi Balázs
Eszes Dorina
Godó Viktor
Gungl Ádám
György Dávid
Hajnal Miklós
Imre Bálint János
Kárpáti Bence
Kiss-Pál Anna
Kohári Alexandra
Kovács Ádám
Le Bao Long
Máté Tünde
Nagy Diána
Pirityi Dávid Zoltán
Rácz Ádám Dávid
Romhányi Eszter
Sallai Andrea Szilvia
Sári József
Schmuck Viktor
Sermaul Levente
Sinkovicz Ábel
Soltész Réka
Takács Márton Gábor
Tarba Dorottya Rebeka
Török Balázs Forest
Urbán Márk
Vrabély Márk Tibor
Zanaty Dorottya
Zanaty Krisztina
Zombori Martin

11.B osztály

osztályfőnök: *Horváth Beáta*

Balázs Mihály György
Balogh Marcell András
Bánáti Kende Bálint
Bui Phi Bao
Császár Andrea Zsuzsanna
Csek Péter
Csorba Dorottya Georgina
Dióssy Anna Vera
Garancsi Annamária
Gunzinám Liza Regina
Illés Erika
Kecskés Márton
Kemény Zsófia
Maruzsa Gréta Gabriella
Meleg Andrea
Müller Gergő Bence
Müller Réka Dóra
Nagy Domonkos László
Nagyistók Márton Péter
Sándor András
Simonyi Norbert
Szabady Shira Zsófia
Szabó Réka Dominika
Szalontai Dorottya
Székely Áron
Szijj Péter Áron
Szili Benjámin
Szojka Zsófia Ágnes
Torma Péter Bálint
Tóth Barnabás Felicián
Túri Eszter
Valovics Áron
Ván Gyöngyvér Janka

11.C osztály

osztályfőnök: *Albert Viktor*

Hoffmann Frida Paula
Tari Liliána Dorina
Faludi Viktória
Rónai Dávid
Matei Dániel
Laczkó Fanni
Szabó Richárd
Gilicze Cindy
Hajnal Áron Gyula
Szakács Miklós
Strommer Tamás
Szentirmai Bálint
Hornyai Zsófia
Markovits Tibor Gergely
Somogyi Balázs Dániel
Tran Dániel Long
Nisnánszky Dániel
Márik Eszter
Elek Boldizsár Frigyes
Nagy Olivér
Békefi Bianka Flóra
Rendik Zsófia
Szepes Hajnalka
Fazakas Mátyás
Fóti Kristóf
Chu Hong Son
Kövesdy Mihály
Gulyás Bálint
Kalmár Anna
Somai Vencel
Tihanyi Balázs
Mohácsi Soma Márton
Patkós Bálint
Pilz Olivér
Zombori Lilla
Takács Júlianna

12.A osztály

osztályfőnök: *Markovits Tibor*

Balázs Gábor
Bánáti Anna Boglárka
Berencei László
Bottka Eszter Anita
Bucz Ágnes
Chu Huy Thang
Czermann Kristóf
Danyi Bálint
Duli Ádám
Gantner Dániel Péter
Gunzinám Zsanett
Hafenscher Richárd
Horváth Henriett
Karácsony Eszter
Kas Péter
Katona Kristóf
Kemény Judit
Kollár Karolina
Kovács Lőrinc
Kovács Tamás György
Kozári Eszter
Le Phong Hai Anh
Montvai Sára
Pap Levente Zsolt
Petrényi Barna
Pümkösti Zoltán Péter
Siegler Anna
Solti Bálint
Stark Ildikó
Szabó Krisztina Sára
Szűcs Emese
Toroczka Dávid
Ulbert Dzszenifer
Vizi Donatella
Vujovits Júlia
Zalaba András

12.B osztály

osztályfőnökök: *Goreczky Zsófia*
és *Marcsek Gábor*

Baksa Domonkos
Boros Attila Ádám
Boskovitz Ráhel
Bui Tuan Tommy
Csizmadia Árpád
Dankó Tamás
Dinh Quoc Viet Anh
Doan Nang Khai
Dúzs Bernadett
Ember Illés Gábor
Farkas Bálint
Füstös István
Harsányi Anna Rozália
Havadi-Nagy Menta
Kalacsi Gábor
Kardos Dóra
Kassai Adrienn
Kiss Dóra
Kovács Zsuzsanna
Margócsy Ádám
Máté Bálint Ádám
Mezőssy-Dona Luca
Nagy Balázs
Nagy Henrietta Nikolett
Réthy Miklós
Schmidt Dávid Kristóf
Somogyi Hanna
Stupek Katalin Timea
Széplaki Dóra
Szőke Bence
Szungyi Kata
Szurovszki Zsófia
Tóth Bálint
Záhonyi Vera

12.C osztály

osztályfőnök: *Dr. Molnár Katalin*

Ádám Laura Eszter
Aszenov Laura
Balla Krisztián Márk
Benczik Tamás
Erdős Zsófia
Fejes Gabriella
Gál Enikő Judit
Gyulai Vajk Máté
Halász Anna Rebeka
Hátsági Anna
Hidegh Gyöngyvér
Honti Viktória
Kis Iván
Kiss Anna
Kővári Erik
Laki Dániel
Landstöff Gábor
Lencsés Eszter
Lőrincz Ágnes
Matzner Dániel
Menczer Izabella
Molnár András
Molnár Máté
Németh Zoltán Bálint
Nguyen Ba Long
Pál Bence
Patai-Szabó Enikő
Sajti Ákos
Simon Luca
Strábel Alfréd József
Stribik Anna
Suba Kinga
Szijártó Dávid
Várnagy Emma
Virág Nóra

2011-ben végzett 12.A

osztályfőnök: *Balázs Katalin*

Baksa Máté
Bányai Tamás
Borda Bence
Csörögi Eszter Fruzsina
Deák Gergely
Dénes Veronika
Dúzs Brigitta
Gábor Sára Zsuzsa
Gyopár Dóra
Halpern Márk
Hegedűs Dániel
Horváth Milán
Juhász Pál András
Kappanyos Ilona
Kárpáti Fanni
Kemény Lili
Kristály Dániel Barna
Kurdi Fanni
Lóka Máté
Makó Eszter
Molnár Markó
Nguyen Phan Anh (Tom)
Orbán Ákos
Ott Máté Boldizsár
Péter Georgina
Petró Bálint Benedek

Pintér Dániel
Pós Eszter Sarolta
Rakonczi Anna Eszter
Sz. Kis László
Szabó Máté Gergely
Torma Elina Hajna
Tóth András
Üveges Bianka Katalin
Vadász Gergely Endre
Varga Krisztián Tamás
Zempléni Réka Tímea

2011-ben végzett 12.B

osztályfőnök: *Patrik-Pirk Zsolt*

Bacsa Tibor Lénárd
Barsi Kitti
Baumann Judit
Belényesi Krisztina
Binét Regina Mirella
Borscs Dmitrij
Butkai Dániel
Clement Tamás
Czeller Ildikó
Eich Richárd
Fórizs András Sándor
Gábor Hanna
Hajdu Balázs
Hegedüs Gergely
Hegyi Borbála Eszter
Izsák Vera Dóra
Kis Viktória
Koncz Anna
Kovács Koppány
Kőnig Beáta
Lazáry Fanni
Lovas Lars
Mánfai Marcell Zoltán

Markovits Júlia Lili
Matei Veronika
Molnár Máté
Nagy Dorka
Perjési Fanni
Sánta Luca
Tamási Luca
Tasnádi Gergely
Ván Bálint
Virág Andrea
Vrabély Fanni
Wollner Róbert Attila
Zakariás János
Zanathy Anna

2011-ben végzett 12.C

osztályfőnök: *Schiller Mariann*

Aradi Eszter
Baán Flóra
Bakó Ádám
Barabás Virág
Bartha Zoltán
Bátki Dániel
Budaházy Lili Ágnes
Csernyánszky Vera
Dienes Péter
Fazakas Mihály
Földes Zsófia
Galambos Máté
Herbert Péter
Kádár Balázs László
Karafiáth Luca
Király Noémi
Kis Dániel
Kiss Richárd Zoltán
Lázár Gabriella Beáta
Lőrincz Áron
Moró Anna
Nagy Eszter
Oláh Aranka
Pataki Dávid
Péterfi Anna

Rozgonyi Zsófia
Sáhó Benjámin Péter
Sipos Dániel
Somogyi Zsófia Kata
Sütő Nagy Zsuzsanna
Szabó Hanna Dorottya
Szegedi Dóra
Tamás Zóra Blanka
Tischner Zsófia Bernadett
Tóbiás András József
Valentovics Anna
Vermes Rita
Wilheim Fruzsina Orsolya

Versenyeredményeink 2010–2011. tanév

OKTV HELYEZÉSEK

KAPPANYOS ILONA a 12.A osztályból az angol nyelv I. OKTV-n 1. helyezést ért el.
FÓRIZS ANDRÁS a 12.B osztályból a média OKTV-n 2. helyezést ért el.
GALAMBOS MÁTÉ a 12.C osztályból a fizika II. OKTV-n 2. helyezést ért el.
TÓBIÁS ANDRÁS JÓZSEF a 12.C osztályból a latin nyelv OKTV-n 3. helyezést ért el.
PÓS ESZTER SAROLTA a 12.A osztályból a kémia I. OKTV-n 6. helyezést ért el.
BAKSA MÁTÉ a 12.A osztályból a francia nyelv I. OKTV-n 8. helyezést ért el.
NAGY HENRIETTA NIKOLETT a 11.B osztályból a latin nyelv OKTV-n 8. helyezést ért el.

NAGY BALÁZS a 11.B osztályból a földrajz OKTV-n 9. helyezést ért el.
DÚZS BRIGITTA a 12.A osztályból a kémia I. OKTV-n 10. helyezést ért el.

PÜNKÖSTI ZOLTÁN a 11.A osztályból a kémia I. OKTV-n 12. helyezést ért el.
NGUYEN PHAN ANH a 12.A osztályból az angol nyelv I. OKTV-n 13. helyezést ért el.

CZELLER ILDIKÓ a 12.B osztályból a kémia I. OKTV-n 16. helyezést ért el.
DÚZS BRIGITTA a 12.A osztályból a biológia II. OKTV-n 19. helyezést ért el.
VÁN BÁLINT a 12.B osztályból a történelem OKTV-n 20. helyezést ért el.

PÓS ESZTER SAROLTA a 12.A osztályból a biológia II. OKTV-n 22. helyezést ért el.
CZELLER ILDIKÓ a 12.B osztályból a matematika II. OKTV-n 23. helyezést ért el.
SOLTI BÁLINT a 11.A osztályból az angol nyelv I. OKTV-n 23. helyezést ért el.
RÉTHY MIKLÓS a 11.B osztályból a földrajz OKTV-n 25. helyezést ért el.
SZŰCS EMESE a 11.A osztályból a latin nyelv OKTV-n 25. helyezést ért el.
LÓKA MÁTÉ a 12.A osztályból a biológia II. OKTV-n 27. helyezést ért el.
PIRITYI DÁVID a 10.A osztályból a kémia I. OKTV-n 28. helyezést ért el.
KÖNIG BEÁTA a 12.B osztályból az angol nyelv I. OKTV-n 30. helyezést ért el.
KÖNIG BEÁTA a 12.B osztályból a francia nyelv I. OKTV-n 32. helyezést ért el.
VÁN BÁLINT a 12.B osztályból a matematika II. OKTV-n 35. helyezést ért el.
GALAMBOS MÁTÉ a 12.C osztályból a informatika II. OKTV-n 40. helyezést ért el.
MATEI VERONIKA a 12.B osztályból a biológia II. OKTV-n 44. helyezést ért el.
NGUYEN PHAN ANH a 12.A osztályból a matematika II. OKTV-n 44. helyezést ért el.

EGYÉB VERSENYEK HELYEZETIJEI

PÓS ESZTER a 12.A osztályból a TDK Országos Konferencián kémiából nagydíjat kapott.

A BACH csapat (tagjai GILICZE CINDY 10.C, STUPEK KATALIN 11.B, HAJNAL ÁRON 10.C, TIHANYI BALÁZS 10.C) a Polgár az Európai Demokráciában versenyen 1. helyezést ért el.

FRITZ RUENES PABLO ANTONIO a 9.B osztályból a Salse Dicta budapesti latin versenyen 1. helyezést ért el.

GERLEI ANNA ESZTER a 9.A osztályból az Arany János Irodalmi Versenyen arany diplomát kapott.

HORNYAI ZSÓFIA a 10.C osztályból az Arany János Irodalmi Versenyen arany diplomát kapott.

PIRITYI DÁVID a 10.A osztályból az Öveges (matematika és fizika) Emlékversenyen 1. helyezést ért el.

A Radnóti utódai csapat (tagjai KOCSIS BÁLINT, LIPCSEI BENCE, NGUYEN DUC DÁNIEL, SZÉLES MÁRK az 5.B osztályból) a Bolyai Matematika Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

TAKÁCS MÁRTON 10.C, MOLNÁR ANDRÁS 11.C, HAJNAL ÁRON 10.C összetételű csapat a Disputa regionális döntőn 1. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 9.A osztályból a Nemzetközi Diákolimpián (kémiából és fizikából) a magyar csapat tagjaként 2. helyezést ért el.

SÁNTA ANNA a 9.B osztályból a Salse Dicta budapesti latin versenyen 2. helyezést ért el.

ZOMBORI LILLA a 10.C osztályból az Arany János Irodalmi Versenyen ezüst diplomát kapott.

CSERNYÁNSZKY VERA a 12.C osztályból az Országos francia helyesírási versenyen 3. helyezést ért el.

ELEK BOLDIZSÁR a 10.C osztályból az Arany János Irodalmi Versenyen bronz diplomát kapott.

GATTER HERTA a 9.B osztályból a Salse Dicta budapesti latin versenyen 3. helyezést ért el.

MENCZER IZABELLA a 11.C osztályból az Országos francia helyesírási versenyen 3. helyezést ért el.

NAGY MÁRTON a 9.B osztályból a Horváth Mihály történelemversenyen 3. helyezést ért el.

BERNÁT BORBÁLA a 7.A osztályból az angol OÁTV-n 4. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 9.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen 4. helyezést ért el.

PIRITYI DÁVID a 10.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen 4. helyezést ért el.

A VÉTŐ csapat (tagjai HORNYAI ZSÓFIA, KALMÁR ANNA, LACZKÓ FANNI, HOFFMANN FRIDA mind a 10.C osztályból) a Polgár az Európai Demokráciában versenyen 4. helyezést ért el.

TRAN DUY AN a 9.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen 5. helyezést ért el.

VÁN BÁLINT a 12.B osztályból a Zrínyi (informatika, fizika, matematika) versenyen, Zalaegerszegen 5. helyezést ért el.

WILHELM FRUzsINA a 12.C osztályból az Országos francia helyesírási versenyen 5. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 7.A osztályból az angol OÁTV-n 6. helyezést ért el.

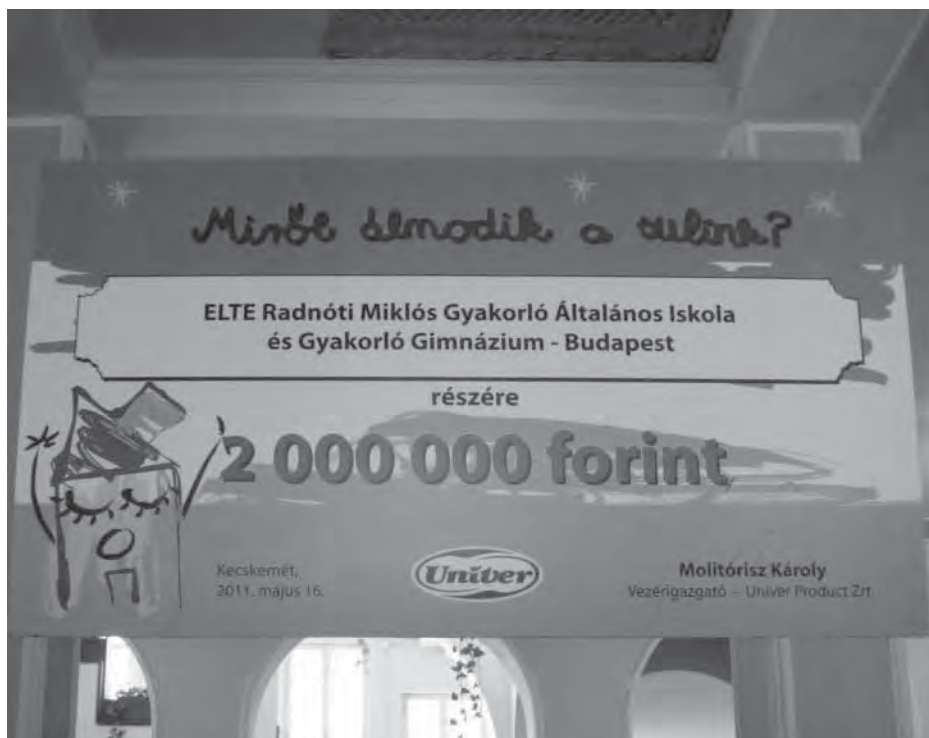
SZOKOLAI PÉTER a 8.C osztályból az angol OÁTV-n 6. helyezést ért el.

GALAMBOS MÁTÉ a 12.C osztályból a Zrínyi (informatika, fizika, matematika) versenyen, Zalaegerszegen 9. helyezést ért el.

TÖRÖK BALÁZS FOREST a 10.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen 9. helyezést ért el.

TÓTH MARCELL a 7.A osztályból a Hevesy György kémiaversenyen 9. helyezést ért el.

Az Anonymus csapat (tagjai MERNYEI PÉTER, TARDOS TAMÁS, STADLER BENEDEK, PARRAGI BÁLINT a 6.B osztályból) a Bolyai Matematika Csapatversenyen 10. helyezést ért el.

A 2010–2011. tanév díjai

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT 2011.

TANULMÁNYI

Kappanyos Ilona 12.A

Czeller Ildikó 12.B

KÖZÖSSÉGI

Ván Bálint 12.B

EMLÉKLAP

Tanulmányi:

Pós Eszter 12.A

Dúzs Brigitta 12.A

Nguyen Phan Anh 12.A

Tóbiás András József 12.C

Galambos Máté 12.C

Közösségi:

Baksa Máté 12.A

Sz. Kiss László 12.A

Szabó Hanna Dorottya 12.C

Budabázy Lili Ágnes 12.C

Király Noémi 12.C

AZ ÉV DIÁKJA 2011.

Pós Eszter 12.A

DÖK DÍJ 2010.

Ván Janka 10.B

Kedves György úr!

Szeretnénk megkönnönni azt a 12 évet,
amit Csiller Jodi a Radnóti-ban töltött
tanulással, nyári táborokkal.

A minivonalas tanóránkon túl matematika,
fizika, kémia-, angol- és némettanásra nem-
csak egyéni, hanem csoportos foglalkozásokkal reggel,
délután, akár hétvégén is. Ennek feláldozott
mabadió megfizethetetlen, büszkén csak
jelképesen támasztjuk az iskola alapitványát
Jodi ballagása alkalmából.

Még egyszer köszönjük, hogy Jodi ide jár-
hatott, nagyon jól érezte magát, és család-
mi, a sulis is jól éreztük magunkat –
az iskola rendezvényein magunk is átélhetjük
bensőséges légkört.

Üdvözléssel:

Csiller Judit
Kulcsár István

Budapest, 2011. május 29.

Radnóti versenyek legjobbjai

2010–2011. tanév

Az 1. osztályból

ACSÁDY ZSÓFIA az alsó tagozatos népdalversenyen I. helyezést ért el.

A 3. osztályból

NGUYEN FLORENCE az alsó tagozatos népdalversenyen I. helyezést ért el.

Az 5.A osztályból

HARDI NOÉMI ALEXANDRA az angol kreatív nyelvi vetélkedőn I. helyezést ért el.

VÉGH ESZTER az angol kreatív nyelvi vetélkedőn I. helyezést ért el.

KECSKÉS KONRÁD GUSZTÁV az angol kreatív nyelvi vetélkedőn I. helyezést ért el.

FÓTI ADORJÁN a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.

KÁLMÁN ZÉTÉNY a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.

VÁRKONYI KORNÉL a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.

Az 5.B osztályból

LIPCSEI BENCE az angol kreatív nyelvi vetélkedőn II. helyezést ért el.

NAGY IVÁN az angol kreatív nyelvi vetélkedőn II. helyezést ért el.

KOLLÁR DEA az angol kreatív nyelvi vetélkedőn III. helyezést ért el.

KURDI BARNABÁS az angol kreatív nyelvi vetélkedőn III. helyezést ért el.

STABB HANNAH az angol kreatív nyelvi vetélkedőn III. helyezést ért el.

LIPCSEI BENCE a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.

NGUYEN DUC DÁNIEL a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.

ORMAY MIHÁLY a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.

DOAN THI TRANG THANH a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.

LAKNER VIRÁG a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.

STABB HANNAH a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.

BOGDÁN GERGŐ a Nemzeti Tankönyvkiadó pályázatán dicséretet kapott.

HALÁSZ MINKA a Nemzeti Tankönyvkiadó pályázatán dicséretet kapott.

BOGDÁN GERGŐ a vers- és prózamondó versenyen I. helyezést ért el.

A 6.A osztályból

HONTI KRISTÓF az angol kreatív nyelvi vetélkedőn I. helyezést ért el.

MACZIK DOMINIK az angol kreatív nyelvi vetélkedőn I. helyezést ért el.

BENDE MÁRTON az angol kreatív nyelvi vetélkedőn I. helyezést ért el.

BEKE SÁMUEL a Békés Pál csapatversenyen I. helyezést ért el.
KOÓS ISTVÁN a Békés Pál csapatversenyen I. helyezést ért el.
HÁBERMAN DÁVID a Békés Pál csapatversenyen I. helyezést ért el.
BEKE SÁMUEL a földrajz zárthelyi térképolvasási versenyen I. helyezést ért el.
J. TÓTH TAMÁS a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
PANYI RÓBERT a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
TEMESVÁRI BENCE a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
BARTOS MARCELL az angol kreatív nyelvi vetélkedőn III. helyezést ért el.
PANYI RÓBERT az angol kreatív nyelvi vetélkedőn III. helyezést ért el.
TEMESVÁRI BENCE az angol kreatív nyelvi vetélkedőn III. helyezést ért el.
HONTI KRISTÓF a földrajz zárthelyi térképolvasási versenyen III. helyezést ért el.

A 6.B osztályból

SOMOGYI FLÓRA a Nemzeti Tankönyvkiadó pályázatán dícséretet kapott.
SZABÓ DÉNES az önálló szépirodalmi mű pályázaton I. helyezést ért el.
NGUYEN HAI YEN az angol kreatív nyelvi vetélkedőn II. helyezést ért el.
TA DIEU MY az angol kreatív nyelvi vetélkedőn II. helyezést ért el.
NGUYEN THUY AN az angol kreatív nyelvi vetélkedőn II. helyezést ért el.
MÁNDOKI LÁSZLÓ a földrajz zárthelyi térképolvasási versenyen II. helyezést ért el.
NGUYEN HAI YEN a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
TA DIEU MY a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
TRAN BACH KHOA a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
MÁNDOKI LÁSZLÓ a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
STADLER BENEDEK a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
TARDOS TAMÁS a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.

A 7.A osztályból

LUU HOANG KIM NGAN az angol szövegértési versenyen II. helyezést ért el.
FÖLSZ HANNA az angol szövegértési versenyen II. helyezést ért el.
SÓS DÁNIEL az angol szövegértési versenyen III. helyezést ért el.
BERNÁT BORBÁLA az angol szövegértési versenyen III. helyezést ért el.
TÓTH MARCELL a kémia zárthelyi versenyen III. helyezést ért el.
CSOMOR MARCELL a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
DICZHÁZI RITA a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
TÓTH MARCELL a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
NGUYEN HONG PHUC a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
OROSZ MÁTÉ a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.

A 7.B osztályból

HAMP MILA az angol szövegértési versenyen II. helyezést ért el.
NGUYEN SHANNON az angol szövegértési versenyen II. helyezést ért el.
FÜLÖP MÁTÉ a kémia zárthelyi versenyen II. helyezést ért el.
ZIMONYI LUCA a Nemzeti Tankönyvkiadó pályázatán dícséretet kapott.
ZIMONYI LUCA a rajz pályázaton III. helyezést ért el.

A 7.C osztályból

HÉDER LÍDIA az angol szövegértési versenyen I. helyezést ért el.
KATONA ZSÓFIA az angol szövegértési versenyen I. helyezést ért el.
SZABÓ ÁBEL az angol szövegértési versenyen I. helyezést ért el.
BENKE BÁLINT az angol szövegértési versenyen I. helyezést ért el.
MÓCSY MÁRK a kémia zárthelyi versenyen I. helyezést ért el.

A 8.A osztályból

CSORBA BORBÁLA a Békés Pál csapatversenyen I. helyezést ért el.
KELÉNYI BERNADETT a Békés Pál csapatversenyen I. helyezést ért el.
UPOR VERONIKA a Békés Pál csapatversenyen I. helyezést ért el.
KOVÁCS BÁLINT a kémia zárthelyi versenyen I. helyezést ért el.
BÉKEFI BÁLINT a kémia zárthelyi versenyen II. helyezést ért el.
HOANG ANH TUAN a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
KOVÁCS BÁLINT a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
PHAN TUAN a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
BÉKEFI BÁLINT a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
SOMOGYI PÉTER a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
SZTÁN-KOVÁCS BARNABÁS a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
GÁL MARCELL a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
LE HOANG ANH a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
SOÓS KENDE MÁTÉ a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.

A 8.B osztályból

PATRIK ZSOMBOR az angol szövegértési versenyen I. helyezést ért el.
KAPPANYOS MÁRIA a DÖK épületszépítési pályázatán I. helyezést ért el.
BALÁZS DÉNES a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
FÁBIÁN BÉLA a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
TAMÁS GERGELY a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
KAPPANYOS MÁRIA a történelem versenyen I. helyezést ért el.
KINCSES PETRA a történelem versenyen II. helyezést ért el.
RUSZNÁK RICHÁRD a vers- és prózamondó versenyen II. helyezést ért el.

A 8.C osztályból

HEGYI NÁNDOR a faldekorációs tervpályázaton I. helyezést ért el.
CLARE CHEN a földrajz csapatversenyen II. helyezést ért el.
JINDA MÁRTON a földrajz csapatversenyen II. helyezést ért el.
VÁRI TAMÁS a földrajz csapatversenyen II. helyezést ért el.
KERTÉSZ FANNI AJNA a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
NAGYPÁL REBEKA a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
SZATMÁRI KORNÉLIA a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
KOVÁCS SZABOLCS a rajz pályázaton II. helyezést ért el.
TÓTH DOROTTYA a történelem versenyen II. helyezést ért el.
ERDÉLYI GEORGINA a vers- és prózamondó versenyen III. helyezést ért el.

A 9.A osztályból

RESETERICS LUCA az angol prezentációs versenyen I. helyezést ért el.
FORMAN FERENC a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
TRAN DUY AN a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
LENKOVICS KAROLINA a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
TEMESVÁRI FANNI a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
VLADÁR DÓRA a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
TURI CSENGE a történelem versenyen dicséretet kapott.
RESETERICS LUCA a vers- és prózamondó versenyen II. helyezést ért el.

A 9.B osztályból

NAGY MÁRTON az angol prezentációs versenyen III. helyezést ért el.
SAJÓ MÁTYÁS az angol prezentációs versenyen III. helyezést ért el.
NAGY MÁRTON a biológia versenyen dicséretet kapott.
FRITZ RUENES PABLO ANTONIO a földrajz pályázaton dicséretet kapott.
BUKOVA KRISTÓF a francia műveltségi versenyen I. helyezést ért el.
HAJNAL ÁRON a francia műveltségi versenyen I. helyezést ért el.
TÓTH RÓBERT a francia műveltségi versenyen I. helyezést ért el.
FRITZ RUENES PABLO ANTONIO a latin kultúrtörténeti vetélkedőn I. helyezést ért el.
GATTER HERTA a latin kultúrtörténeti vetélkedőn II. helyezést ért el.
RUTTKAY ZOLTÁN a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.

A 9.C osztályból

BAYER EDVÁRD a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
CSÁKY RICHÁRD a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
KRENCZ BÁLINT a matematika csapatversenyen III. helyezést ért el.
MARKÓ ERVIN a vers- és prózamondó versenyen III. helyezést ért el.

A 9.D osztályból

HORTOBÁGYI CSENGE a biológia csapatversenyen I. helyezést ért el.
LAVRÓ VIKTÓRIA a biológia csapatversenyen I. helyezést ért el.
SZÁNTAI DORINA a biológia csapatversenyen I. helyezést ért el.
MARKÓ GITTA a faldekorációs tervpályázaton I. helyezést ért el.
FEKETE MARCELL a földrajz csapatversenyen I. helyezést ért el.
MUNKÁCSY BALÁZS a földrajz csapatversenyen I. helyezést ért el.
VÁROSI GERGELY a földrajz csapatversenyen I. helyezést ért el.
HORTOBÁGYI CSENGE a földrajz csapatversenyen III. helyezést ért el.
SZÁNTAI DORINA a földrajz csapatversenyen III. helyezést ért el.
TARDOS VERA a földrajz csapatversenyen III. helyezést ért el.
SILLYE MÁRK a kémia zárthelyi versenyen III. helyezést ért el.
KERÉKGYÁRTÓ ANNA a rajz pályázaton I. helyezést ért el.
MARKÓ GITTA a rajz pályázaton II. helyezést ért el.
SZABÓ LIZA a történelem versenyen II. helyezést ért el.

A 10.A osztályból

IMRE BÁLINT a latin zárthelyi fordítás versenyen I. helyezést ért el.
SALLAI ANDREA az angol műfordítási versenyen I. helyezést ért el.
CSILLIK KRISTÓF az angol műfordítási versenyen II. helyezést ért el.
SALLAI ANDREA az angol novellaíró versenyen II. helyezést ért el.
KISS-PÁL ANNA az angol novellaíró versenyen I. helyezést ért el.
HAJNAL MIKLÓS az angol prezentációs versenyen II. helyezést ért el.
GYÖRGY DÁVID az angol prezentációs versenyen II. helyezést ért el.
SCHMUCK VIKTOR az angol prezentációs versenyen II. helyezést ért el.
HAJNAL MIKLÓS a német műfordítás pályázaton III. helyezést ért el.

A 10.B osztályból

SZILI BENJAMIN a latin zárthelyi fordítás versenyen II. helyezést ért el.
SÁNDOR ANDRÁS a német műfordítás pályázaton II. helyezést ért el.

A 10.C osztályból

SOMAI VENCEL a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
STROMMER TAMÁS a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
TRAN DÁNIEL LONG a matematika csapatversenyen I. helyezést ért el.
HAJNAL ÁRON a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
MARKOVITS GERGELY a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
SZEPES HAJNALKA a matematika csapatversenyen II. helyezést ért el.
ELEK BOLDIZSÁR a német műfordítás pályázaton I. helyezést ért el.
HAJNAL ÁRON a történelem versenyen I. helyezést ért el.
HORNAY ZSÓFIA a történelem versenyen II. helyezést ért el.

A 11.A osztályból

TOROCZKAI DÁVID az esszéíró pályázaton I. helyezést ért el.
BALÁZS GÁBOR a latin zárthelyi fordítás versenyen III. helyezést ért el.
KEMÉNY JUDIT az orosz műfordítás pályázaton I. helyezést ért el.
SIEGLER ANNA a vers- és prózamondó versenyen I. helyezést ért el.

A 11.B osztályból

NAGY HENRIETTA a latin zárthelyi fordítás versenyen II. helyezést ért el.
SZÉPLAKI DÓRA a német műfordítás pályázaton I. helyezést ért el.
STUPEK KATALIN TÍMEA a szépirodalmi pályázaton I. helyezést ért el.

A 11.C osztályból

MOLNÁR ANDRÁS az esszéíró pályázaton II. helyezést ért el.
LAKI DÁNIEL a német műfordítás pályázaton II. helyezést ért el.

A 12.C osztályból

TÓBIÁS ANDRÁS a latin zárthelyi fordítás versenyen I. helyezést ért el.

Bársony Vera (1936–2011)

Vera első és egyetlen munkahelye volt a Radnóti. Magyarot tanított: az irodalom szeretetét; színját-szó csoportokat vezetett, táborozott, mosolygott és bosszankodott – élt az iskolában. Két gyereke is itt volt diák.

A Radnóti ma más lenne, ha ő nem itt töltötte volna munkás életét; és talán Vera néni is más lett volna, ha nem itt tanít.

Halálhírére egy régi-régi tanítvány így írt: „Tanított a szépségről, a kimondhatatlan borzalomról, üvöltő magányról, a tél, csend, hó, halálról, de emberi melegsége vonzott igazán. Szerettem.”

Sokan szerettük. Mindnyájan gyakran hallhattuk tőle az imádott József Attila sorait: Hiányod átjár, mint huzat a házon.

Most értjük, mit jelent.

Volt tanítványai és kollégái együtt emlékeztek meg róla októberben. Innen valók a képek.

A jövőben is szeretnének találkozni.

Fotók: Aradi Péter

Az inmemoriamBV@gmail.com címen tartják a kapcsolatot.

Elhunyt Révész Györgyné

Révész Györgyné, sokak Gabi nénije évtizedeken át tanára, majd igazgatóhelyettese az iskolának olyat tudott, amit kevesen: a világnézetünk alapjai, nevében is elborzasztó tantárgyat élvezetesen tanítani. És tanított pszichológiát – egy diszciplínát, mely a közoktatásban nemhogy a 70-es években, ma sem kap méltó helyet.

Ő maga így emlékezett erre a jubileumi emlékkönyvben:

A PSZICHOLÓGIA MINT TANTÁRGY

1959-től tanítottam a gimnázium minden III. osztályában heti 1 órában a pszichológia tantárgy keretében általános lélektant. A szűk óraszám lehetőségeit és a tanulók érdeklődését figyelembe véve az önismeret, a társas kapcsolatok dinamikája irányában folytattuk az alapkérdések – figyelem, emlékezet, érzelmi élet stb. – feldolgozását. Egyszerű kísérleteket végeztünk, irodalmi műveket, az osztályban felmerült eseteket, problémákat elemeztünk.

A hetvenes évek elejétől vezetőtanárként dolgoztam. Nappali és levelező, illetve kiegészítő képzésben részt vevő pszichológia szakos ötödéves hallgatók hospitáltak és gyakoroltak az osztályokban.

A tantestület általános és sajátosan alkalmi érdeklődését klubfoglalkozásokon elégítettük ki. Gyakran a témához kapcsolódó területen dolgozó pszichológust is meghívtunk a beszélgetésekre. A kollégák sokszor megkerestek a tanulási, beilleszkedési nehézségekkel, magatartási gondokkal küzdő tanulók problémáival. Osztályfőnökökkel, szaktanárokkal közösen, illetve az érintett tanulóval személyesen kerestük a megoldást.

A hetvenes évek végétől a tanítónővel együtt, az előírtak szerint megvizsgáltuk az első osztályba jelentkező gyerekek közül azokat, akik nem vettek részt iskolaérettségi vizsgálaton.

Ajánlások az „Ericsson a matematika és fizika tehetségeinek gondozásáért” díjra

Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium Matematika munkaközössége „Ericsson a matematika és fizika tehetségeinek gondozásáért” díjra ajánlja

Morvai Éva

matematika, fizika, ábrázoló geometria szakos tanárt.

Morvai Éva 1995-ben került az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnáziumba. 1996-ban matematika vezetőtanári kinevezést kapott.

Vezetőtanári tevékenységét komoly szakmai és emberi elkötelezettséggel végzi. Nagy hangsúlyt helyez az órákat megelőző felkészítésre, a manuális és a digitális szemléltetésre, az órákat követő őszinte hangú megbeszélésekre és a pedagógus pálya vonzó oldalainak megmutatására. Több alkalommal is tartott sikeres szakmai előadást a Radnótiban gyakorló tanárjelölteknek.

Matematika szaktanári tevékenysége pályája kezdete óta sikeres.

Steller Gábor, Kiss Réka és Dinh Anna nevű tanítványai a Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok legeredményesebb megoldói közé tartoztak.

Osztályai szép sikereket értek el a Matematika Határok nélkül versenyen is, 2007-ben az ő diákjai nyerték meg az első díjat.

Folyamatosan találkozhatunk tanítványai-val az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny, az Arany Dániel verseny, a Gordiusz verseny, a Varga Tamás verseny, a Kalmár László verseny, a Zrínyi verseny, a Bátaszéki matematika verseny élvonalában.

Tanítványai elmúlt hat évre vonatkozó versenyeredményeit a táblázat tartalmazza.

Sikeres versenyfelkészítő munkáját 2005-ben *Graphisoft-díj*jal, 2008-ban pedig a Matgye Alapítvány kiemelt tanári díjával jutalmazták.

Morvai Éva szakmai tevékenysége messze túlmutat az iskola keretein. Egy több főből álló *szerzőcsoport* tagjaként az általános is-

	Zrínyi Ilona verseny	Kalmár László ver- seny	Bátaszéki verseny	Varga Tamás ver- seny	Arany Dá- niel ver- seny	OKTV	Gordiusz verseny
2004– 2005. tanév			Dinh Anna <i>1. hely</i>	Kiss Réka <i>7. hely</i>		Steller Gábor <i>3. hely</i> <i>Olimpiai</i> <i>ezüstérem</i>	
2005– 2006. tanév	Kiss Réka <i>6. hely</i>	Dinh Anna <i>10. hely</i>	Dinh Anna <i>3. hely</i> Kiss Réka <i>10. hely</i>	Kiss Réka <i>1. hely</i> Dinh Anna <i>3. hely</i>			
2006– 2007. tanév	Nagy Bence Kristóf <i>8. hely</i>		Nagy Bence Kristóf <i>4. hely</i> Temesvári Fanni <i>10. hely</i>		Kiss Réka <i>1. dicséret</i> Szili András <i>1. dicséret</i>		
2007– 2008. tanév	Nagy Bence Kristóf <i>3. hely</i>		Pásztor Dávid <i>6. hely</i>		Dinh Anna <i>3. hely</i> Tóbiás András <i>2. dicséret</i>		Kiss Réka <i>7. hely</i>
2008– 2009. tanév	Tran Duy An <i>4. hely</i>						
2009– 2010. tanév	Tran Duy An <i>8. hely</i>			Temesvári Fanni <i>4. hely</i>		Kiss Réka <i>7. hely</i>	

kola felső tagozatosainak írt színes, változatos, a Nemzeti Alaptantervvel és a kerettantervekkel összhangban levő tankönyvet, mely az Apáczai Kiadónál jelent meg. A matematika tanárok készségesen vettek részt a kipróbálásban és az azt követő szakmai konzultációkon. A visszajelzések nyomán a tanári kézikönyv is megszületett.

Szerzőtársa volt a legendás geometriai feladatgyűjtemény átdolgozásának a Nemzeti Tankönyvkiadó megbízásából. A könyvhöz megoldáskötet is készült.

Szaktanári munkája mellett a tanítványok *nevelésében* is elévülhetetlen érdemei vannak. 1997 óta egy év megszakítással osztályfőnöki munkát is végez. Sok gondot fordít a közösség kialakítására. Fáradhatatlan a kirándulások szervezésében, a szülőkkel való kapcsolattartásban és a gyermekek érdekeinek minél hatékonyabb képviselésében.

Igazgatói felkérésre ő az országos mérések *iskolai koordinátora*. A feladat ellátásához szükséges ismereteit pedagógus szakvizsgát adó képzésen szerezte.

Morvai Éva tantestületünk egyik legértékesebb tagja. Mind kiemelkedő szakmai munkájáért, mind emberi és nevelői habitusáért nagy tisztelet övezi. Ericsson-díjjal való jutalmazását a fentiek alapján messzemenőig támogatjuk.

Budapest, 2010 szeptember

Hegyi Györgyné vezetőtanár
a matematika munkaközösség vezetője

Morvai Évát ötödikes korom óta ismerem, azóta többféle szerepben folyamatosan segíti életem alakulását: mint matematikatanár, osztályfőnök, vezetőtanár, munkatárs, és barát.

Nyolc éven keresztül volt az osztályfőnökünk, ezalatt végtelen türelemmel és kitartással segített nekünk, hogy érett, gondolkozó, művelt, egymásért és a világért felelősséget érző felnőttekké váljunk. Ő mindig ott volt, amikor szükségünk volt rá, meg-

hallgatta bármilyen problémánkat, és kiállt mellettünk akkor is, amikor bajba keveredtünk. Tudott mindenről, ami velünk történt, osztozott velünk örömeinkben és megvigasztalt bánatunkban. Gondoskodása olyan biztonságot adott, aminek következtében iskolánkat valóban a második otthonunknak érezhettük. Kiemelkedő munkabíráásával fáradhatatlanul szervezte az osztály közösségi életét. Az osztálykirándulások során bejártuk és megismertük az ország minden szegletét, de a kulturális programok mellett mindig maradt idő a közös beszélgetésekre, játékokra is. Ahogy kezdtünk felnőni, egyre jobban bevont minket is közösségi életünk szervezésébe.

A matematikaórákon olyan tudást kaptunk tőle, amelyre azóta is biztosan építhetünk. Megtanított minket arra, hogy használjuk a józan eszünket, logikusan gondolkodjunk és érveljünk, és rendet tartsunk a fejünkben. Nem hagyott senkit sem leszakadni, miközben a tehetséges tanulókat engedte szabadon szárnyalni, ily módon mindenki a saját igényeinek megfelelően fejlődhetett. Megszervezte, hogy legyenek szakköreink, felkészített minket a versenyekre, megtanított arra, hogy miként tudjuk magunkból a legtöbbet kihozni. Én személy szerint különösen sokat köszönhetek neki, az ő rengeteg munkája is nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy az OKTV-n, illetve a Nemzetközi Matematikai Diákolimpián eredményesen szerepelhettem.

Az egyetemi évek alatt sem szakadt meg kapcsolata egykori szeretett osztályával, sokan és sokszor jöttünk vissza tanácsért, biztatásért, vagy

csak egy jó beszélgetésért. Mindig szakított ránk időt, pedig azóta új osztálya is van, akikre hasonló szeretettel és törődéssel vigyáz, mint annak idején miránk.

Évának elvitathatatlan érdemei vannak abban, hogy végül magam is a tanári hivatást választottam. Neki is köszönhetem, hogy megláttam és megszerettem ennek a szakmának a szépségeit. Tanárjelöltként értelemszerűen ragaszkodtam ahhoz, hogy ő legyen a vezetőtanárom. Jó érzés volt újra beülni az óráira, és egy másik perspektívából átgondolni mindazt, aminek nyolc évig diákként voltam a részese. Így még inkább láthattam, hogy mennyi munkája van abban, hogy az órái hasznosak legyenek a diákoknak. Nagyon sok módszertani fogást tanultam tőle, miközben segített abban, hogy megtaláljam a saját tanári stílusomat. Velünk, tanárjelöltekkel is hasonlóan színvonalasan és nagy odafigyeléssel foglalkozott, mint középiskolás tanítványaival.

Örömmel tölt el, hogy ma együtt dolgozhatom vele, hogy figyelemmel kíséri a munkámat, és bármikor megkereshetem, ha nehézségekbe ütközöm. Ugyanakkor ő is meghallgatja a véleményemet, és így valóban együtt tudunk részt venni az iskolai oktató-nevelő munkában.

Budapest, 2010 szeptember

Steller Gábor
tanár

Liska Márton: „Szociotrip” – társadalomismeret a gyakorlatban¹

A MEREK konferenciatermébe belépve megszűnik a külvilág. Levesszük a cipőnket, kikapcsoljuk a mobiltelefonunkat, kívül hagyjuk, ami kívülre való. Körbeállítjuk a székeket, a kerekeseket és a kerék nélkülieket. Lassan elbalkulnak az üdvözlések, mindenki elcsendesedik és megkezdődik a foglalkozás.

A kép a MEREK szobrászcsoportjában készült.

Ezen a helyen mások a szabályok. Olyan dolgokat is szabad, amit máshol nem. Vagy pontosabban, ami máshol az eszünkbe sem jutna, mintha nem is csak a szokásrendnek, de magának a valóságnak a kereteit függesztettük volna fel. Egyikünk önkívületi, illuminált állapothoz hasonlította, és szerintem közel járt az igazsághoz. Ez a másság részben tudatosan létrehozott állapot: hozzáad a tánchoz választott zene, a végrehajtandó feladat, a tér zártága, valamint a nem kis mértékű egyéni energiabefektetés. Részben viszont, legalábbis számomra, és valószínűleg a többi radnóti résztvevő számára is ez az erőteljes másságérzet a mozgássérült táncosok testi másságának megtapasztalásában adódott. (Egy radnóti diák dolgozatából, a helyszín a [MEREK] Mozgássérült Embek Rehabilitációs Központja)

Biztos vagyok abban, hogy én sem tartanék itt, ha nem egy középosztálybeli értelmiségi családba születek. Hogyan is tarthatnék itt? Mindenki abból tud csak építkezni, amit kap. Patrik le akar szokni a drogokról, de függő a nővére, az öccse, az édesanyja és az édesapja is. Nem tud így és nem is lehet. Ő maga is megfogalmazta, hogy ha egyetlen embert is találna a családjában, aki támogatná őt a leszokásban, meg tudná csinálni, mert meg akarja, de nincs. „Mármint volt.” – tette hozzá – „Az egyik nagybátyám. Csak mi-

¹ A képzéseket a Ponton Csoport tartotta. Ugyancsak a Ponton csoport dolgozta ki a program tematikáját és módszertanát.

Bag, fotócsoport.

alatt itt voltam bent, meghalt autóbalesetben. Be volt kátázva.” Erről beszélek.

És mégis, hogy várjuk el egy fiútól, aki végignézte apja öngyilkosságát, hogy egészséges legyen, és a társadalom által felállított mércék szerint élje az életét? Ezért vagyok én hajlamos elfeledkezni arról, hogy ezek a fiúk mind valamilyen bűncselekmény miatt voltak bent.” (Egy radnóti diák, aki az Aszódi Javítóintézetben töltötte a gyakorlati terepmunkát.)

Két kiragadott idézet abból a majd 40 esszéből, élményleírásból, melyet a 12-es évfolyamon a társadalomismereti (lánykori nevén jogi) fakultációra járó diákok írtak év végén.

A Radnóti már két éve ad teret és lehetőséget a 12-es évfolyamra járó diákoknak arra, hogy egy választható fakultáció keretében fontos társadalmi kérdésekkel, szociális problémákkal ismerkedjenek meg. A foglalkozások mind témájukban, mind pedig módszertanukban jelentősen eltérnek a szokványos iskolai tanórától. Az első félévben a drámapedagógia módszertanát is felhasználva kiscsoportokban készülnek fel a diákok a következő félévre, ahol aztán lehetőségük nyílik testközelből megtapasztalni a különböző típusú társadalmi hátrányok jellemzőit, korlátait. A gyakorlati terepmunka fontos eleme, hogy a radnóti gimnazisták a saját társadalmi helyzetüktől eltérő kortárs fiatalokkal dolgozzanak együtt, és lehetőség szerint közösen hozzanak létre valamilyen művészeti produktumot. A közös alkotás élményéből és a hétről-hétre ismétlődő együttlétekből pedig aztán kapcsok, kapcsolatok alakuljanak ki.

A 2010/2011-es tanévben a gimnazisták az *Aszódi Javítóintézetben* fiatalkorú bűnelkövetőkkel együtt jártak szociális készségfejlesztő-csoportra, a *bagi roma-telepen* a helyi pártfogoltakkal közösen fotóztak, a *Gyermekházban* tanulókkal dráma-szakkörön, a *Montessori Iskola* diákjaival pedig filmszakkörön vettek részt. Mindezekon túl a radnótiak együtt szobrászkodtak a *Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központjában* élőkkal, valamint alakult ugyanitt egy táncterápiás csoport is. Az év során elkészült alkotásokat a fiatalok a Hídatadás elnevezésű rendezvényen mutatták be a Radnótiban.

Moró Anna (volt 12.C)

Woland és a West Balkán¹

Forró nyári estén egy magas férfi elegáns öltönyben lassan, ráérősen sétált az utcán. Elhaladt a sok tilosban parkoló autó mellett, és megtorpant a Nagy Cukrászdája előtt. Kíváncsian belépett. Először a fagyaltos pultot pillantotta meg, majd a pult mögött ülő, izzadt, kipirult arcú asszonyságot. A magnóból egy régi Beatles szám szólt, mire az asszony mormogott valamit a bajsza alatt a sátán zenéjéről...

Miután megkapta a hölgytől a cserebogár méretű, de méregdrága, vizezett, ócska édességet, gunyoros mosollyal az utcára lépett. A szemközti hirdetőoszlopon hatalmas plakát adta a pestiek tudtára, hogy ma este, csak ma és csak most, a világhírű Dj Woland pokolian jó bulit tart egy közeli szórakozóhelyen, 10 órától.

Kilenc ötvenkor a férfi határozott léptekkel elindult. Öt perc múlva meglátta a hosszú sorban kígyózó embertömeget a szórakozóhely kapujában. A sok fiatal izgatottan zsibongott, vidáman vártak a bejutásra. A vastagon kikent arcú lányok, a pattanásos képű fiúk és az elkeseredett, idősödő férfiak mind türelmetlenül nyújtogatták a nyakukat, mikor léphetnek már be végre? Ahogy az idő múlt, az üres pezsgősüvegek száma egyre nőtt, hiszen ma ünneplünk. Hogy mit? Azt maguk se tudják, de most vége a hétnek, most mindenki csak egy kis mulatságra vágyik, egy kicsit elfelejteni a szürke hétköznapiakat.

A kapu előtt és mellett kordonok és nagyranőtt biztonsági őrök álltak, bentről már kihallatszott a zene lüktetése. Végre valahára az őrök elkezdték beengedni az embereket. A tülekedő fiatalok kezeikben tartották az ezer forintosukat, hogy a pénztárca-keresgélési időt is megspórolják, és minél előbb bemehessenek. Az őrök csillogó szemmel kapkodták ki a gyerekek kezeiből a bankókat, és egy mozdulattal be is dugták a kabátzsebeikbe, majd belökték a delikvenst az előtérbe. A kapzsi emberek, gondolta a férfi, nem lesz ennek jó vége!

Az őrök válogatás nélkül tolták be az embereket, lehetett az akár az ördög is.

A férfi, Woland is bebocsátást nyert végül, és pillanatokon belül egy óriásira duzzadt embertömeg közepén találta magát. Az emberek egyszerre,

¹ Házi feladat 2011 késő teléről Bulgakov *Mester és Margaréta* című regényéből. „Mit látna Woland ma Budapesten?”

ütemesen mozogtak a zenére, a lépcsők irányába, így tett hősünk is. Egyre közelebb került a klub közepén magasodó lépcsőhöz, és már fel is léphetett rá. Az emberáradat felfelé sodorta, mindenki igyekezett valahová. A csoport fele mindenáron fel, a másik fele mindenképpen le akart jutni. Woland öt percenként 1 lépcsőfokot megtéve haladt felfelé, de egyszersak megragadt két lépcsőfok között. Se fel, se le. Hirtelen erős nyomást érzett, ahogy az emberek pánikszerűen elkezdtek egymást lefelé lökődni a lépcsőn. Oldalra húzódott, és onnan nézelődött. Egy lépcsőfordulóval lejjebb a tömeg csak sűrűsödött. A zene megállt, és a fények kigyúltak, segélykiáltások hallatszottak és egyre több kéz nyúlt az ég felé. Megtermett férfiak ugrottak át a korláton, a lányok egyre hangosabban sikoltoztak.

Woland ekkor észrevett egy ismerős arcot... Margó királynőt. A lány a legnagyobb tömeg közepén állt, elkínzott arccal nézett Woland felé, majd a lába lassan emelkedni kezdett.

Hirtelen a földön fekvé találta magát. Alatta mások feküdtek, a hátán mások tapostak. Ekkor megérezte valaki kezét a vállán, ami felfelé húzta őt az „alvilágból”. Megmenekült.

Woland, mielőtt kirepült volna kapun, még egyszer, utoljára végignézett az összegyűlt társaságon. A kapzsi, felelőtlen szervezőkön, az ostoba örökön, a figyelmetlen felügyelőkön, a pánikoló fiatalokon, a kitépett hajcsomókon. Nem változott semmi.

Megérkezett a szállítmány. Háromszázötvenezer kis doboz volt a két raktár-helyiségben zsúfolt polcokon. A kíváncsiság felbontatta az egyik csomagot, melyből először csak egy papírfüzet csúszott ki, elején a címmel:

»ÉLET« Eldobható Médialejátszó – Használati útmutató.

Lehetetlenül vastagnak tűnt a doboz méretéhez képest, szinte már nevetségesen sok volt, igazából már sokkal inkább közelített könyvhöz, mint füzethez.

Az első oldalt egy meglehetősen leegyszerűsített ábra foglalta el, egy gyanútlan emberrel el is hitethette volna, hogy ez a bonyolult szerkezet mégis ennyire egyszerűen működik. Majd tartalomjegyzék, és útmutató az útmutatóhoz... Bárhol fellapozva a füzetet semmitmondó, nyakatekert mondatok voltak sorban egymás után, de szótár persze nem volt mellékelve. Néhány helyen kínos, ha úgy tetszik nevetséges pontossággal adott útmutatást az »ÉLET« Eldobható Médialejátszó kezelésére vonatkozóan.

Figyelem: Az ÉLET használatával kapcsolatban megadott utasítások csupán tájékoztató jellegűek. Mivel a termékek mindegyike más tartalmi tényezőkkel rendelkezik, a útmutatóban általánosítások szerepelnek, a részletekre a leírás nem terjed ki.

A füzet méretét tekintve jogos a gondolat, hogy lehetetlen ember lenne, aki a részletekre is figyelmet fordít. De a füzetet akárhol fellapozva tájékoztatás így is teljeskörű.

Filmszalag: Az »ÉLET« eldobható, egyszerűhasználatos médialejátszó gyárilag tartalmazza a szalagot, melyen a kép- és a hanganyag egyaránt rögzített. Minden készülék különböző médiaanyaggal rendelkezik. A szalag ki nem cserélhető, eltávolítása életveszélyes, lejátszására egyszer van mód. A

¹ Az Underground kiadó megalakulásakor, 2010-ben kiírt egy pályázatot „És ekkor megszólalt a csengő!” címmel. Minden beadott pályaműnek ezzel a mondattal kellett végződnie, és a díjazott novellákból (így az enyémből is) végül egy kötetet állítottak össze.

Az alapötlet már régóta megvolt, de a kellő motiváció egészen addig hiányzott, és bár az egésze csak öt napom volt, a határidő lejárta előtt húsz perccel sikerült elküldenem a novellát. Sokat küzdöttem az érthetőségével, féltem is, hogy nem bizonyul majd így sem eléggé átláthatónak, hogy mi van mögötte, főleg úgy, hogy a kírás miatt egy plusz keretet kellett ráépítenem. Bár nem voltam vele sosem teljesen elégedett, nem volt szívem azóta sem átírni azt a pályaművet, amivel eddig a legtöbbet értem el.

termék bármely más alkatrészének eltávolítása kockázatokkal jár a lejátsszó működőképességére nézve.

Figyelmeztetés: A szalag színezőanyagai között szerepelnek káros vegyületek, melyek bizonyos környezeti hatásokra érzékenyek. Fokozottan ügyeljen a termék megfelelő tárolására, és az optimális lejátsszási körülményekre!

(A túl magas hőmérséklet, vagy az átlagosnál magasabb nyomás megrövidítheti a készülék élettartamát, akadályozhatja a normális működést.)

Az eszköz törékeny.

(...)

A termék beüzemelése:

Helyezzen elemet a készülékbe. (A csomagolás az elemet nem tartalmazza, a termék használatának időtartama függ az elem minőségétől, az elem működés közben már nem cserélhető.)

Kapcsolja be.

A képernyőn világító csíkok jelzik, hogy a készülék működésbe lépett. Ezt követően 12 másodpercig megszakíthatja folyamatot. (Figyelem! A lejátsszás többszöri megszakítása károkat okozhat a termékben, ezért nem ajánlott.)

A film tizenhat-tizenennyolc másodpercen belül, a csengőszót követően elindul.

Ellenőrizze, hogy a szalag megfelelően fut-e a szerkezetben. Ha kezdetben mindent rendben talál, a készülék megfelelően működik, további ellenőrzése nem szükséges.

A bangszórók automatikusan bekapcsolódnak.

A működés automatikusan abbamarad ha az elem lemerül, a szalag elszakad, a film a végére ér, vagy ha a szerkezetet más, működését akadályozó hatás éri. A film lejátsszása manuálisan is megszakítható, azonban újra nem indítható, vissza nem tekerhető.

(...)

A gyártástól számítva körülbelül 70 évig működőképes. (A lentebb megadott dátum a gyártáshoz viszonyított, megbecsült időpont.)

A termék egyszerűhasználatos, garanciára, jótállásra, visszavételre és cserére nincs lehetőség.

A termék fő alkatrészei: test, lélek, szellem.

A szerkezet gyermek kezébe felnőtt felügyelet nélkül nem adható.

A kíváncsiság mindenkiben elég erős, így a papírfüzet után a lejátsszó is előkerült a dobozból. Vannak szerencsétlen véletlenek. A kicsi készülék kicsúszott a kézről, hangos koppanással a földre esett, majd gurulni kezdett, végül az egyik polc alatt kötött ki. Pár másodperc feszült csend következett. És ekkor megszólalt a csengő.

Kovács Tamás (12.A)

Szógyűjtemény¹

cityis

'szitis' Az angol city (város) szóból magyar képzővel képzett szó. Jelentése sokféle, de mindenképpen a belvárosra utal. Jelenthet belvárosban lakó, ott dolgozó, vagy bárhol oda kötődő embert. *Attila nagy cityis, az ötödik kerületben lakik.*

csipogó

A Twitter közösségi oldal nevének magyar tükörfordítása. *A csipogón mindenki ír.*

ebudi

Főnév, a különböző chatprogramokhoz (skype, msn stb.) interneten keresztül, korlátozott szolgáltatásokkal történő csatlakozást biztosító ebuddy internetes oldal nevének játékos magyarázata ami utal az oldal által nyújtott szolgáltatás minőségére is. *Ebudi-ről írok, nem tudsz képet küldeni.*

emördzsönszifész

A Facebook közösségi oldal mobiltelefonokra optimalizált (korlátozott), onnan elérhető változata. Az angol emergencyface kifejezés magyarosí-

tott változata. *Most csak emördzsönszifészről tudok neked írni.*

fészes ôs

A facebook közösségi oldalra regisztráló és a gyermekével kapcsolatot felvenni kívánó szülő. Nehézkes kiejtése miatt gyakorlatilag csak az írott nyelvben létezik. A „fész” a Facebook rövidítésének magyarosított változata, melyet magyar képzővel használnak. *Andi szülei fészes ôsök.*

gammerarc

Az angol gamer (játékos) és a magyar arc szóból összetett magyar főnév. A két m-es írásmód az elterjedt, ennek oka ismeretlen. Általában a játékos, vidám, társaságokban központi szerepet betöltő embereket hívják így. *A Peti nagy gammerarc, mindenki szeret vele lenni.*

grammatikai náci

Jelzős szerkezet, az internetes fórumokban mások helyesírási, stilisztikai hibáit kijavító, a figyelmet azokra felhívó ember játékos megjelölése. *Ez a fórumozó egy grammatikai*

¹ Az ELTE-n működő *Kommunikáció: internet és média nyelvészeti műhely* idén tavasszal netszó-pályázatot hirdetett. A pályázóktól minél több, az internetes nyelvhöz köthető szó, vagy szó szerkezet szócikkszerű leírását várták, a szóhoz tartozó rövid magyarázattal, példával. A felhívásra 1144 különböző szócikk érkezett. Az alábbi szógyűjtemény a versenyen második helyezést ért el a középiskolai kategóriában.

náci, mindig ír ba rosszul írom a milyent.

kommenthuszár

Főnév, valamilyen témához a témát elvágóan (offolóan), humorosan hozzászóló személy. A kifejezés általánosan a kommenthuszar.com honlap elindulása után lett ismert. Eredetileg csak internetes fórumokon használták, később átkerült a beszélt nyelvbe is. *Pali nagy kommenthuszár, minden buta kérdésre tud válaszolni valami vicceset.*

kommunikációs binladen

Jelzős szerkezet, Oszáma Bin Laden arab terrorista megölése (2011. május 2.) után alakult ki. A nyelvbe való beépülése ezért egyelőre bizonytalan, de valószínűleg hamar el fog tűnni. (Azóta el is tűnt. 2011. X. 11.)

Az elektronikusan / mobiltelefonnal nehezen vagy egyáltalán nem

elérhető emberekre használják, először a Facebook közösségi oldalon jelent meg. *Atilla egy kommunikációs Binladen, soha nem veszi föl a telefont.*

körhites

Főnév, az elektronikus levelekben, közösségi oldalakon keringő különböző (éhező gyerekeknek gyűjtő, szerencsehozó stb.) körleveleket mindig továbbküldő ember. Létezik még levélhívó változatban is. A kifejezés érdekessége a „hit” kétértelműsége: egyrészt a magyar hit (~meggyőződés), másrészt az angol hit (ütni) szó alkalmazásával is értelmes kifejezés. Szinonima: Ládatömitő. *Megint kaptam két levelet ettől a körhitestől. Nem hiszi el, hogy ezek a levelek hamisak.*

netzombi

Főnév, az internet szó rövid alakjának és a zombi szó összerántásával

Ván Janka *Nekem Magyarország a csillagszemű jubász* című alkotásával a Doodle Google pályázaton korcsoportjában bejutott a döntőbe.

keletkezett. Olyan embert jelöl, aki túl sok időt tölt az internetes oldalakon, csak onnan tájékozódik, ott kommunikál. *Peti egy netzombi, ki se mozdul a gép elől.*

offol

Az angol off (ki) szóból magyar képzővel képzett ige. Internetes fórumokon az eredeti témától elterelő hozzászólást ír. Formája gyakran trágár és személyeskedő. Sokszor nem direkt cselekmény, csak a korábbi hozzászólások ismeretének hiányából ered. *Ne offold a fórumot, mert kitiltanak.*

pusztawifi

Főnév, a magyar puszta szó és az angol wi-fi (vezeték nélküli internetkapcsolat) szó összetételével jött létre.

re. Jelentése lassú vezeték nélküli internetkapcsolat. *Nekem csak pusztawifim van itt a szállodában.*

tviti

A Twitter közösségi oldal rövidített, becéző formájú megnevezése. *Min-dig ír a twitire.*

zukunftnet

A Facebook közösségi oldal játékos elnevezése, mely az alapító Mark Zuckerberg nevére utal. *Andi mindent megoszt a zukbergneten.*

szkippel

Az angol skip (kihagy) szóból eredő magyar ige. Jelentése az eredeti szóéval körülbelül azonos. *Peti szkip-pelte az énekórát.*

A szerző utólagos megjegyzése:

Kevés szót gyűjtöttem, de próbáltam minél különlegesebbeket. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy szavak egy része nem használt, hanem az én szóalkotásom. A versenyen még egy volt radnótis, Aradi Péter is ért el helyezést a felnőtt kategóriában.

Berényi Péter (5.B)

Apacs, a csodavizsla¹

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy kisfiú, akit Petinek hívtak. Peti családja Budapesten élt, egy társasházban. Peti és öccse, Samu nagyon szerettek volna egy kutyát. Samu ekkortájt játszotta azt az óvodában, hogy mindenki elmondta, mit is kívánna az aranyhaltól, ha lehetne egy kívánsága. Samu egy kutyát kívánt volna. Otthon Peri erősítéseként el is mondta Apukájuknak, aki azt válaszolta, hogy először ki is kell ám fogni azt az aranyhalat. Közelgett a húsvét, így Samu egy horgászfelszelést rendelt a nyusztól.

Apukájuk továbbra is ellenezte az ötletet, arra hivatkozott, hogy a fiúk nem fogják majd gondozni, hiszen az eddigi kisállatok is mind a szülők nyakán maradtak. Azt tudni kell, hogy Apunak gyerekkorában volt kutyája, tizenhárom évet élt együtt egy vizslával.

Egyszer csak a fiúk váratlan segítséget kaptak, Anyu is mellettük voksolt, ő is szerette volna, ha a család egy kutyával szaporodna. Apu további ellenérvei a városi életformáról, a mozgásigényről, a gyerekek nemtörődömségéről lassan elhaltak. A kérdés most már nem az volt, lesz-e, hanem hogy milyen kutyát válasszanak. Végül két fajta maradt versenyben, a pumi és a magyar vizsla. A „nyugalom” nyert, és a család vizslát kezdett vizslatni.

Apacsot nem is a család választotta, hanem ahogy az okos kutyáknál lenni szokott, ő választotta a családot: beleült Apu ölébe, és ő nyert. Apacs hamar beilleszkedett a családba, új falkájába és persze Apunak is igaza lett. A fiúk, bár együtt éltek Apaccsal és szerették, a gondozás nem volt az erősségük.

Apacs hamar megnőtt, és különleges kapcsolata lett Petivel. Peti eleinte csak mint kutyával beszélt velem élvezte, hogy a kutya szót fogad neki. Később rájött, Apacs érti a gondolatait, és megérti azt is, amit mond neki. Petinek egyre több titka lett, amit már nem akart elmondani sem szüleinek, sem nagyszüleinek, sem Samunak, aki úgylis elárulta volna szándékosan vagy véletlenül Anyunak. Apacs egyre többet tudott Petiről és a titkairól. Ha Peti szomorú volt, Apacs odaült mellé, és a fejét az ölébe tette, majd ránézett. Peti ilyenkor elmondta neki, mi a baja. Apacs azonban nem válaszolt, pedig egy kiskamasznak gyakran elkelne a jó tanács.

¹ A *Karcolat* tehetségkutató egyesület tavasszal *Álmodj saját mesét!* címmel pályázatot hirdetett. A legjobb alkotásokat megjelentették egy kötetben. A pályázaton 6. helyezést ért el, és megjelenési lehetőséget kapott ez az alkotás.

Egyszer nagy balhé támadt otthon, Peti már hetek óta ellógta el az edzéseit, és a szülei teljesen véletlenül rájöttek. Anyu egy kora szombat reggelen kivonszolta Petit a Margitszigetre. Mert Apacsnak kell a mozgás, és Petinek sem árt. Futottak egy kört, azaz csak futottak volna, mert Peti szuszogott, mint egy kis gőzös.

Apacs is csak nézte, előre rohant, majd vissza Petihez, lökdöste, taszigálta, segíteni akarta.

A lebukást azonban nem sikerült elkerülni... a szülők szomorúsága lassan Petire is átragadt, pedig eleinte azt gondolta, nem törődik vele. Olyan volt, mintha most Apacs is a szülőknek adna igazat. Samu persze csak tovább bosszantotta Petit, mikor hallva a szülők érveit a bizalomról, a becsületről, a megbízhatóságról és az elvárásokról, hazugnak nevezte őt.

Peti elvonult, egyedül akart lenni, Apacsot is kizavarta a szobájából. Tudta, igaza van szüleinek, de nem tudott mit kezdeni a helyzettel. Kedvenc zenéje sem vigasztalta, csendben álomba sírta magát. Közben észre sem vette, hogy Apacs odafeküdt az ágya mellé.

Peti álmában újra edzésen volt, igaz nem evezni, hanem aikidózni volt, ahol már régen nem járt. Nagyon nehéz edzés volt, a Mester, Szeki Shan olyan feladatokat adott Petinek, aminek a teljesítése fáj. Peti sírt, némán potyogtak a könnyei, de csinálta. Az edzés végén a Mester megdicsérte Petit. A dodzsó előtt Apacs várt Petire és együtt indultak haza. Egyszer csak Apacs megszólalt:

– Peti, te ismered azt a régi keleti mondást, hogy aki másokat ismer, az okos, aki magát ismeri, az bölcs, aki másokat legyőz, erős, aki önmagát legyőzi, hős?

– Egyszer Apu mondott valami hasonlót. – mondta Peti, és nem is csodálkozott azon, hogy Apacs beszél. Nemcsak, beszélt, de ilyen felnőttes bölcsességekkel jön elő.

– Te honnan ismered ezt a mondást? – kérdezte Peti, mikor befordultak egy utcáskon.

– Tudod, mi kutyák már nagyon régen élünk veletek, emberekkel, és sokat tanulunk tőletek. Keleten, az ősi Kínában az idő körforgásában vannak olyan évek, melyet rólunk, kutyákról neveznek el. Egyik ősöm egy ilyen évben tanulta ezt egy régi mestertől, egy nagy gondolkodótól, és azóta örökítjük, sok más bölcseslettel együtt.

– Csak nem azt akarod mondani, hogy ti kutyák ennyi sok okosságot hordoztok magatokkal – vágott közbe Peti.

– Nyugalom, Kicsi Gazdám! – csóválta meg a farkát Apacs. Tudod – folytatta, nyugodt, mély hangján –, nem minden kutya emlékszik ilyen sok mindenre. De vannak köztünk olyanok, akik sok-sok emberi bölcsesletet hordoznak magukban.

– És megosztjátok ezt másokkal? – kérdezte Peti elgondolkodva.

– Ritkán – mosolyodott el Apacs –, például én most, veled. Azoknak a kutyáknak, akik ilyen sok, emberi bölcsességet hordoznak magukban, meg-

adatik, hogy válasszanak maguknak egy embert, akiknek átadhatják ezt az ismeret. Az embereken múlik, hogy mit kezdenek majd ezzel. Én téged választottalak.

– Olyan ez, mint amiről Jack London írt, vagy, mint Doktor Doolittle meseje ... akkor ezek nem is mesék voltak? – állt meg hirtelen Peti.

Apacs csak sejtelmesen somolygott...

Peti – mielőtt tovább kérdezhetett volna Apacstól – Anyu kezét érezte a vállán és valahonnan nagyon távolról a hangját is hallotta: Petikém, fél hét van, kelni kell...

Még szinte félálomban kortyolgatta reggeli kakaóját, Apacs most is ott ült mellette... Talán csak álmodtam, ébredezett Peti. Vagy mégsem? Apacsra nézett, aki megcsóválta a farkát és fejét szokása szerint Peti ölébe tette. Meleg szemeivel ránézett, amit Peti úgy fordított le: emlékezz mindenre, Kicsi Gazdám!

Délben nagyon sietett haza az iskolából, azonnal levitte Apacsot sétálni. Ám akármit is kérdezett az úton tőle, Apacs most nem válaszolt, csak a farkát csóválta. Peti izgatottan várta, hogy Apu hazaérjen a munkájából. Mikor belépett, Peti nem is köszönt, hanem azt kérdezte:

– Apu, van valamilyen olyan mondás, hogy aki magát legyőzi, az hős?

Apu csodálkozva nézett Petire és elmosolyodott.

– Igen, van. Egy régi kínai gondolkodó, a bölcs Lao-ce mondta, aki másokat ismer, az okos, aki magát ismeri, az bölcs, aki másokat legyőz, erős, aki önmagát legyőzi, hős. Egyszerű és nagyon bölcs gondolatok ezek.

– Kösz Apu! – mondta Peti és megsimogatta Apacsot.

Este a vacsoránál Peti Apacsra nézett, szinte érezte a kutya biztató pillantását, hát belekezdett.

– Tudjátok, hibáztam. Járnom kellett volna edzésre és el kellett volna mondanom nektek.

Peti szülei mosolyogtak és megsimogatták Peti fejét. Újra béke volt a családban. Samu is boldogan mesélte el, mi történt ma vele az óvodában. Apacs békésen feküdt közöttük.

– Igen, ez bölcselet, talán kicsit hősiesség is – mondta Apu mosolyogva Petinek, és közben mintha Apacsra kacsintott volna.

Molnár András (12.C)
Az elnökség emberei
2011. március 31. – április 3.

2026. Ebben az évben Magyarország új generációja megint megmutathatja és bizonyíthatja rátermettségét. Ugyanis valószínűleg ekkor leszünk újból soros elnökök, amiben sokan a mi generációnk tagjai közül már tevékenyen részt vehetnek. Ezért tartottuk óriási kihívásnak és megtiszteltetésnek, hogy kiválogattak minket arra a programra, amely magában foglalta a lengyel – magyar barátság erősítését és saját részvételünket egy olyan különleges pillanatban, amikor Magyarország tölti be az Európai Unió soros elnöki tisztségét, és ha csak egy fél évre is, de irányít, és mutatja az utat az 500 millió európai polgár számára.

Egy szerdai reggelen szóltak nekem, hogy vállalnám-e a részvételt egy olyan ifjúsági programban, amelyikben az EU jövőjéről lenne szó. Nem haboztam.

Hajnal Miki a tavalyi 10. évfolyamból, Lazáry Fanni és Borscs Dmitrij pedig a tavalyi 12. évfolyamból képviselte az iskolát, ők is csak pár nappal előtte tudták meg, hogy hétvégén miben vehetnek részt.

Szabados Viktor, aki civilként dolgozik az EU-elnökség sikeréért, szervezte a programot. A Nyugati pályaudvarnál találkoztunk, ahol néhány hévízi diák várt minket és a légkondicionált különbusz, ami a szálláshelyre vitt minket. A lengyelek még a magyar légtérben voltak, de ők is hamar megérkeztek utánunk a hotelbe, így elkezdődhetett *Az elnökség emberei* programja.

Az első esemény a nemzetközi kapcsolatok erősítése céljából egy közös csúszdázás volt az Aquaworldben. (Igen, a lengyelek tényleg nagyon bátrak – szinte mindegyikőjük kedvence az óriási és életveszélyes kamikaze csúszda volt.) Este azonban már a munkára készültünk: Viktor kiosztotta a következő 3 nap programját, amiben percre pontosan be volt osztva az időnk. Mosolyogva jelentette ki: természetesen hivatásos fotós és operatőr is mindent megőrökít. Megrökönyödve néztünk egymásra. Kezdett komolynak tűnni a dolog...

Másnap az első napirendi pont a Parlament volt, ahol az alsóházi teremben az alkotmányról szóló vita folyt. Mi azonban a híres felsőházi terembe siettünk.

A téma: az Európai Unió agrárpolitikája 2013 és 2020 között. Font Sándor vezette az ülést, amelyen minden, ez ügyben érdekelt és befolyásos európai szakértő részt vett, de az agrárpolitikások sem hiányozhattak az öreg konti-

nens különböző tájairól. Fazekas Sándor földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter külön üdvözölt bennünket, majd megtartotta bevezető beszédét. Ezek után kezdetét vette a vita, ami alatt mi bőszen jegyzeteltünk. Másnap nekünk kell képviselni az egyik államot, méghozzá kamera előtt, ezért nagyon kellett figyelnünk.

A vita nagyon érdekes és színvonalas volt, már csak azért is, mert megismerhettük az egyes államok alapvető hozzáállását nemcsak az agrárpolitikához, hanem a többi minket foglalkoztató üggyhez. (A németek tényleg szereztek irányítani a vitákat, a franciákat nehéz meggyőzni, a kicsik pedig nem engedek, hogy elnyomják őket, például Luxemburg képviselője kifejezetten sokat beszélt, talán többet is, mint a legtöbb nagy.) Ebédre a földművelésügyi minisztériumba vártak minket, majd a miniszteri konferenciateremben hallgattunk meg két angol előadást a témáról. A nehéz nap levezetéseként a Kiskakukk étteremben vacsoráztunk, ahol a lengyelek tiszteletére különleges magyar specialitásokat ehettünk, és nagyon jól beszélgettünk.

A harmadik nap a vita napja volt. Reggel sokan kevesebbet ettek a kelleténél, hiszen eléggé zavaró volt, hogy még evésnél is fényképeznek minket. (Több, mint 2000 felvétel készült a négy nap alatt...) Beosztottuk, hogy ki képviselje a következő nemzeteket: Lengyelország, Finnország, Franciaország, Egyesült Királyság és Németország (én a németekkel voltam). Minden csapat három főből állt (a csapatokban lengyelek és magyarok egyaránt voltak), és a vita lényege az volt, hogy a 2013 utáni hét évre osszuk el százalékban az agrárpolitika egyes ágazataira költendő pénzt: zöld technológia, vidékfejlesztés és a farmereknek hatástanulmány nélkül nyújtandó támogatás közül lehetett választani. Hosszas alkudozás vette kezdetét, amelynek során mindenki ésszerűen és határozottan védte „saját” országának az érdekeit. A több órás vita végén sikerült megállapodnunk és előbbre jutottunk, mint a parlamenti vita során az előző napon a szakértők és képviselők. Kint a kertben külön-külön interjút adtunk a megszerzett tapasztalatokról és a vita közbeni taktikánkról, és már indultunk is Gödöllőre a Grassalkovich-kastélyba.

Az Európai Unió egyik fő döntéshozó helyszíne, egy szokványostól eltérő, nem éppen erre a célra tervezett épület volt: a Grassalkovich-kastély lovardája. Egy miniszteri tanácskozás után érkeztünk, és megnéztük a volt lovardát, amiben régen maga Sissy lovagolt. Egykor az egész terem falát tükrök borították: az osztrák–magyar királyné szerette magát nézni lovaglás közben, ezért is töltött ennyi időt ebben a kastélyban, távol Béctől.

Este újabb vacsora, már Budapesten, és közös sétahajókázás, mindenféle italokkal. Ezen az éjszakán már mindenki érezte, hogy közel a vége ennek a felejthetetlen négy napnak, érkeztek is a meghívások, nyáron újból látjuk egymást egy lengyel kenutúrán. Mindannyian büszkék voltunk magunkra, mert, ha csak egy nagyon kicsit is, de hozzátehattünk a magyar elnökség sikeréhez. És most már tudjuk (nem csak a töröknyvből), hogy mi az igaz lengyel – magyar barátság, amit 2026-ig, a következő elnökségig bőven van időnk erősíteni!

Békés Pál irodalmi csapatverseny kisgimnazistáknak a magyar munkaközösség rendezésében

Irodalmi csapatversenyt rendeztünk az előző tanévben iskolánk volt diákja, a nemrég elhunyt kiváló író, Békés Pál két meseregényéből. A verseny anyaga Békés Pál két regénye, *A kétbalkezes varázsló* és *A Félőlény* volt, továbbá a harmadik fordulóban néhány választható mű. A versenyen háromfős csapatok vettek részt.

Az első fordulóban többek között olyan *varázslóverseket* kellett írni, mint amilyenek a könyvben nagy számmal szerepelnek, és amelyek megoldanak egy-egy problémát: az egyikkel át lehet menni a falon, a másik kinyitja az ajtót, és így tovább. *Máguslexikont* kellett készíteni, olyant, melyet a kétbalkezes varázsló elvisz útjára, és az többször is hasznos segítséget nyújt neki.

A második fordulóban egyebek mellett el kellett készíteni a *Kis rémbatározó* című könyvet. Ennek előzménye, hogy az Irodaszörny egy *Kis rémbatározó* című könyvet akar adni a Félőlénynek, amely tartalmazza a különféle rémek nevét, képét és nagyon rövid leírását.

A harmadik fordulóban *makett*et kellett készíteni a Kiserdő valamelyik arcáról: vagy amikor még boldogság uralkodott benne, vagy amikor a szörnyek átvették az uralmat. Szintén a harmadik forduló feladata volt egy hat fényképből álló *képsorozat* elkészítése az egyik regény hat különböző jelenetéről. A képeken a versenyzők és osztálytársaik szerepelhettek. A maketteket és képsorozatokat tavaly tavasszal kiállításon mutattuk be az aulában, valamint készült róluk egy kisfilm (Bottka Eszter Anita, 12.A alkotása), amit az eredményhirdetéskor mutattunk be.

Alább a sok kiváló közül mutatunk be néhány alkotást.

DUPLATOKA'JU VARHODA'LY

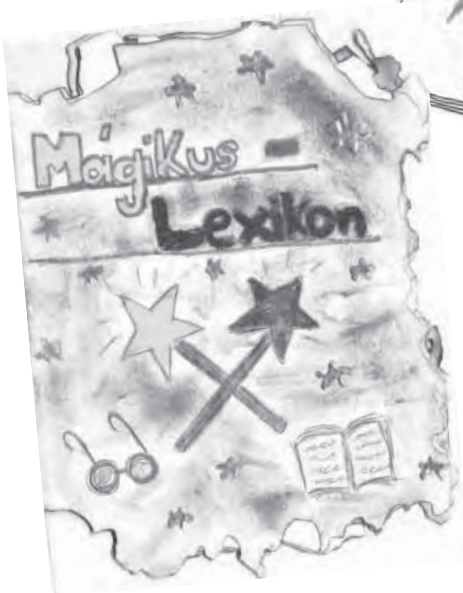

A duplatoka'jú a varhoda'ly
magának emeli a lábát,
m. egy totém sötét
színe a glóbusz körüljáró-
modt, nagyon szűk
örömmel átveszi magát
mindenteljes helyreteleben
mindenteljes létezésben.
A képen látható egyike
a gyönyörűsége
kaplak kismagya, éppen
a csodálatos fente a
szűk felelős kettő lá-
bai levéllete, és az egész
az egésznek nem az a
okozat, hogy a két oldal
láthatókat a kettőphat-

fél) A varhoda'ly a mind a kettő a polca, amely
a kettőphatás funkcionál. Vele a varhoda'ly
a kettőphatás a kettőphatás a kettőphatás
a kettőphatás a kettőphatás a kettőphatás
a kettőphatás a kettőphatás a kettőphatás

SOHA NE ÉRINTS
VARHODA'LYTOKÁT!

mindenki számára
a kettőphatás

Kukkoló Berrigó

1.10

A kukkoló egy nagy, fekete, szőrös állat, amelynek hosszú, ívelt farka van. A farka végén egy kis, fehér, csipkés szál van, amely a kukkoló szőrének színe miatt fehér. A kukkoló szőre fekete, és a farka szőre is fekete. A kukkoló szőre fekete, és a farka szőre is fekete.

Kukkoló Berrigó

1.7

A kukkoló egy nagy, fekete, szőrös állat, amelynek hosszú, ívelt farka van. A farka végén egy kis, fehér, csipkés szál van, amely a kukkoló szőrének színe miatt fehér. A kukkoló szőre fekete, és a farka szőre is fekete.

Triplatakeji Vahordals

1.15

A triplatakeji egy nagy, fekete, szőrös állat, amelynek hosszú, ívelt farka van. A farka végén egy kis, fehér, csipkés szál van, amely a triplatakeji szőrének színe miatt fehér. A triplatakeji szőre fekete, és a farka szőre is fekete.

Belro Hongo

1.7

A Belro Hongo egy nagy, fekete, szőrös állat, amelynek hosszú, ívelt farka van. A farka végén egy kis, fehér, csipkés szál van, amely a Belro Hongo szőrének színe miatt fehér. A Belro Hongo szőre fekete, és a farka szőre is fekete.

Triplatakeji Vahordals

1.20

A triplatakeji egy nagy, fekete, szőrös állat, amelynek hosszú, ívelt farka van. A farka végén egy kis, fehér, csipkés szál van, amely a triplatakeji szőrének színe miatt fehér. A triplatakeji szőre fekete, és a farka szőre is fekete.

Nigystakeli Jangistila

1.10

A Nigystakeli Jangistila egy nagy, fekete, szőrös állat, amelynek hosszú, ívelt farka van. A farka végén egy kis, fehér, csipkés szál van, amely a Nigystakeli Jangistila szőrének színe miatt fehér. A Nigystakeli Jangistila szőre fekete, és a farka szőre is fekete.

J. Tóth Judit
Vietnami Holdújév a Radnótiban,
2011 februárjában

„Miért éppen vietnami nap?” – kérdezték sokan, sokszor. Egyszerű a válasz: diákjaink között ötvennél is több a vietnami. Először mintegy 15 éve jelentkezett ide vietnami diák (pontos feljegyzések, statisztikák nincsenek, hiszen nem tartjuk számon diákjaink nemzetiségi, nyelvi vagy vallási hovatartozását), és azóta egymásnak adják a kilincset. Gondolom, befogadó, jó közösségre találtak itt, és tehetséges gyerekeiknek színvonalas iskolára. Ideje volt tehát szemérmes hallgatás helyett végre egy kicsit ismerkedni azzal a kultúrával, ami ennek az ötven gyereknek a háta mögött áll.

Hogy mennyire ideje volt, azt mutatja az ötlet fogadtatása. Hogy az 1-2 órára és pár tucat gyerek megmozgatására tervezett kis délutánból mi született. Csak címszavakban: egy gyönyörűséges kiállítás a díszteremben a vietnami családok féltett kincseiből, Buddha szobroktól ünnepi viseleteken és csodás dísz tárgyakon át egyedülálló hangszerekig – ez utóbbiakat ki is próbálhattuk! Egy kakukktojás játék a földszinti folyosón, amiben nem lehetett nem gyönyörködni nap mint

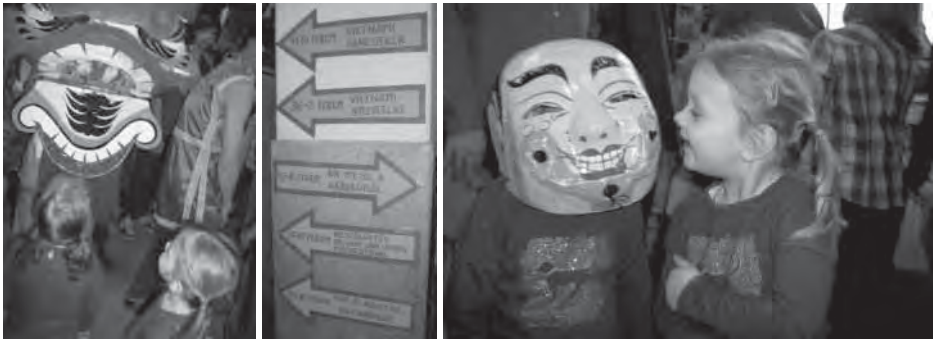
nap. Egy délelőtt tele játékokkal: Vietnam térképe kirakóssá alakítva, a Vietnam-tető, amin nem csak a gyerekek, de még a tanárok is lelkesen játszottak (nem csoda, a totón nyerhető vietnami kalapok vonzereje igen nagy volt), az alsósok vietnami népmesét illusztrálhattak és Vietnamból szóló képekkel játszhattak memóriajátékot. A folyosókat a nagy napra már rengeteg plakát és meseillusztráció borította, mind Vietnam hangulatát idézve ebben az európai télen.

A délutánt egy lucullusi kóstoló indította, a legkülönbözőbb vietnami csemegékkel – legalább 500 embert vendégeltek itt meg a vietnami családok! A lakoma után már kellőképp emelkedett hangulatban ültünk be (álltunk, guggoltunk) a díszterembe, hogy részesei lehessünk egy csodás színpadi összeállításnak. A nézőtér zsúfolásig telve piros ruhás radnótisokkal, tanárokkal, szülőkkel. Az első sorban (ilyen sem sűrűn adódik egy iskola életében!) a Vietnami Szocialista Köztársaság nagykövete feleségével, tolmácsával és a Magyar–Vietnami Baráti Társaság elnökével.

A színpadon pedig – maga a csoda! A meghívott előadók és a radnótis vietnami diákok olyan műsort adtak, amiről álmodni se mertem volna. A felejthetetlen Pávatáncot és a jellegzetes vietnami hangszerek zenéjét a vietnami szülői közösség meghívására vendégművészek mutatták be. A radnótis vietnami gyerekek előadásában hallhattunk népdalt, zongorajátékot, verset a hazáról két nyelven, láthattuk gyönyörű viseletbe öltözött lányok bemutatóját, és hatalmas sikerrel táncoltak végig a színpadon és a nézőtérben a sárkánytáncos fiúk – ehhez, úgy hírelett, az egyetlen Magyarországon lévő jelmezt kutatták föl.

A színpadi kavalkád után még mindig volt folytatás! A nagyobbak mehetek előadásokra, beszélgetésekre zenéről, nyelvről, kultúráról, földrajzról, háborúról, a fiatalabbakat könnyedebb játékok várták: lehetett vietnami

kalapot és egyensúlyozó madárkát készíteni, vagy pálcikával mogyorót, rizst enni. A folyosó megtelt a magyar és vietnami diákok, szülők, tanárok beszélgetésével. Bizony, túlnőtt rajtunk ez a nap, és megmozgatott minden korosztályt a kicsi elsősöktől a végzősökön át a felnőttekig. Rengeteg embert illet érte köszönet, hogy ez így alakulhatott.

Köszönet a radnóti vietnami családok aprájának-nagyjának, vezetőjüknek, dr. Phung Kim San úrnak, a magyar és vietnami diákoknak, kollégáknak, egyetemi gyakornokainknak: Andinak és Teklának, Quoc Dzung Nguyen nagykövet úrnak, az igazgatóságnak és a technikusoknak és technikai dolgozóknak, akik nélkül semmire se mentünk volna.

Sokan megtanultuk ezt a vietnami mondatot: *Chúc mù'ng năm mới – boldog új évet!*

Vietnámia. Nem elírás. Hanna így hívja a délkelet-ázsiai országot, annak ellenére, hogy minden alkalommal kijavítjuk. Elsős még, így nem jár érte fekete pont, mire a tananyagban oda érnek, csak megtanulja. Osztálytársa, Hay Magyarországon született, ám szülei Vietnamból származnak. A Radnóti-ban 52 gyerekről mondható el ugyanez. Kimagaslóan teljesítenek, nagyon szorgalmas, okos gyerekek. A legtöbb tanulmányi versenyben az élvonalban végeznek és első hallásra hihetetlenül hangzik, de a szép kiejtés versenyről is rendre elhozzák a díjakat.

A Radnóti szellemiségéhez hozzátartozik a más kultúra megismerése, a sokszínűség, a másság elfogadása, a befogadás. Hogy ez mennyire igaz, azt most egy különleges nap keretében be is bizonyították. Ha jól tudom még egyetlen iskolában sem rendeztek ehhez hasonló vietnami napot. Ünnepek, a Hold Újév adta az apropót a rendezvényhez, ami olyan magas színvonalon és ötletesen lett megszervezve, hogy azóta is arról beszélek mindenkinek.

Előző este lázasan keresgélünk Hannának valami piros felsőt és rájötünk, ez a szín hiányzik a ruhatárából. Próbáltam rátukmálni egy rózsaszínűt, ám határozottan elutasította, mondván felhívták a figyelmüket, hogy piros ruhában menjen minden gyerek, ha lehet, hiszen a piros a vietnamiak szerencse- és ünnepi színe. Így aztán egy rövid ujjú pólót halásztunk elő a nyári ruhakupacból és azt vette magára Hanna, miközben a földgömbjén azt vizsgálta mennyire messze – és milyen hosszú repülőútra található Vietnam.

Közben azon töprengtünk, hogy egy átlag magyar embernek milyen szavak, tárgyak jutnak eszébe az ország neve hallatán. Gyerekkoromban vietnami balzsammal kenegette apukám a fájós lábamat. Ma is emlékszem a szúrós, szagú ám igen hatásos kenőcsre. Ismerjük a vietnami kalapot, a papucsot, eszünkbe jut a háború, sok rizs és az Ázsia Center is... Nem sok. Reméltük, hogy a róluk szóló nap végén okosabbak leszünk, és egy kicsit jobban megismerhetjük az országot, aminek a nyelvét a suliban 52 diák beszéli.

Hatalmas, kifeszített vietnami lobogó fogadta az iskolába érkezőket az aulában. Elköszöntünk a piros pólós Hannától, és megígértük, hogy időben érkezünk, hiszen minket szülőket csak délutánra vártak a színes programokra. Őket viszont egész nap elkísérte a vietnami nap. Aznap például nem kicsöngetés, hanem kidobolás jelezte az órák végét. Ebéd előtt egy gyorstalpaló pálcika-evő tanfolyamon vettek részt, ahol egy lelkes vietnami úr megmutatta, hogy bármilyen nagyságú és alakú tárgyat fel lehet emelni könnyedén a két kis pálcával. Az ebédet is ezzel fogyasztották el, talán nem meglepő, hogy első kérdésem az volt Hannához, hogy „Nem vagy éhes?” Nem volt. Bámulatos ügyességgel ette a kis pohárból a mogyorót. Vietnami mesét hallgattak (magyarul), amiről aztán csodás rajzok készültek, és megismerkedtek a különös vietnami hangszerekkel is, sőt meg is szólaltathatták némelyiket.

Amikor délután a kicsikkel együtt megérkeztünk az iskolába, tavaszi tekerccsel és más finomsággal kínáltak bennünket, és az is feltűnt, hogy az

összes önkéntes segítő mosolygott. Mindenütt Vietnam szépségeit bemutató képek, ismertetőik voltak kitéve a falra, a színházteremben pedig már nagy volt a mozgolódás, a színpad pazar díszletben, csodás virágdekorációkkal, két oldalt vetítővászonnal várta a fellépőket és a nagykövetet. Megható látvány volt a sok kis pirosba öltözött, kíváncsi és érdeklődő gyereksereget látni a né-

zótéren. Hanna maga mellé vette húgait és úgy nézték a műsort, amelynek minden egyes része közelebb vitt bennünket a vietnami kultúrához. Vietnam az áhított úti céljaink között szerepel, és ez a műsor, ami még könnyeket is kicsalt a szememből csak megerősítette ezt a vágyamat, és őszintén remélem, hogy egyszer eljutunk oda. Különös hangszereket szólaltattak meg, aztán divatbemutató következett a jellegzetes viseletekből. Mindenkit elvarázsolt a páva tánc, amelyben a kéznek volt hangsúlyos szerepe, nem úgy, mint a mi táncainkban, ahol a lábunk mozog, az követi a ritmust. A hatodikos kislány zongorázása ámulatba ejtett bennünket és megható volt a két nyelven előadott vers az otthonról, a hazáról, anyáról, a távolságról.

A műsort a sárkánytánc zárta, nagy csinnadrattával le is jött egy színes seylemlény a nézőtérre, hogy ott ijesztgessen kicsit és nagyot, majd kitódultunk a folyosóra, ahol folytatódott a program. A termekben 20 perces váltásokkal lehetett bejutni a különböző előadásokra; villám vietnami nyelvleckére, 12 éven felülieknek a háborúról tartott előadásra és, hogy a várakozás is tartalmasan teljen, a folyosón bárki elkészíthette a jellegzetes vietnami kalapot, csak éppen papírból. Hannának nem kellett kétszer mondani, és persze Eszter és Noémi sem akart kimaradni, így ma három kalap vár további sorsára.

Másnap Hanna táskájában találtam 100 000 vietnami dongot. Szerencsére fénymásolt volt. A hátulján egy rövid kis szöveg: *Régi hagyomány Vietnamban, hogy Újévkor a gyerekek liszt – piros borítékba tett szerencsét és gazdagságot szimbolizáló pénzt – kapnak ajándékba a család idősebb tagjaitól. Ezt a pénzt aztán sokszor az iskolához szükséges dolgokra költik. A pénzt azért kapják piros borítékban, mert a hagyomány szerint a piros szín szerencsét hoz. Boldog új évet! Chúc mù'ng năm mớ'i!*

Mit is mondhatnék ezek után? A liberális szellemiségű iskola megint bebizonyította, hogy érdemes fél hétkor kelnie, és negyed nyolckor elindulnia az iskolába Hannának.

Szép munka volt, tényleg felejthetetlen.

Do Nhu Phuong Hong (szülő) Megtaláltuk a hangot...

Aznap korábban vittem a fiamat az iskolába, mert megbeszéltünk egy találkozót J. Tóth Judit tanárnővel. Vietnami kulturális nap szervezésén gondolkodott, és megkért, zenetanárként segítsek a vietnami zene bemutatásával. Nagyon megtetszett az ötlet és gondoltam, amennyire csak tudok, segíteni fogok neki.

Már a találkozás elején megtaláltuk a hangot. Hamar egyetértettünk abban, hogy van itt egy megoldandó probléma: mint minden gyerek, a vietnami gyerekek is a körülöttük levő közegbe, az iskolai közösségbe szeretnének beleolvadni, annak szerves része lenni, és nem másoktól különbözni. Ez megmutatkozik minden tevékenységükben kezdve az egészen egyszerű dolgoktól, mint az öltözködési vagy zenei divatok követése, a szórakozási, sportolási vagy tanulási szokásokon át a gondolkodásig. Természetes ez az integrációs törekvés. Legtöbbjük nem is dicsekszik azzal, hogy tud vietnamiul, tud pálcikával enni. Nem beszél például arról, hogy ügyesen segít otthon a kistestvérének, akinek az iskolai dolgainak követését részben rá bízták a szülei, mert egyszerűen azt gondolja, hogy ezek a dolgok „olyan mások...”. Szülőként és tanárként úgy éreztük, hogy feladatunk tudatosítani a gyerekekben, hogy a másoktól való különbözőségüket nem furcsa „kakuktkotás” létnek kell tekinteni. Hátuk mögött a 80 milliós, vietnami nyelvet beszélő közösség, a kulturális gyökerek, amelyeknek ők is részei, és amelyekről az osztály harmincvalahány gyereke nem igazán hallott vagy tud.

Örültem a feladatnak, mert a nevelésben a szülői hatás a családban önmagában nem elegendő, hanem kell hozzá az iskolai, tanári, tágabb társadalmi ráhatás is, főleg, ha olyan nem kézzelfogható dolgokról van szó, mint a nemzeti öntudat, a hazaszeretet.

Maradt majdnem egy hónapunk a készülődésre. A vietnami kulturális nap már rég nem csak a radnóti vietnami gyerekek „bulija”. A vietnami szülők és nem radnóti vietnami gyerekek, a radnóti nem vietnami gyerekek is lelkesen csatlakoztak. Az iskola szervezőbizottságával együtt csak ámultunk-bámultunk. Az eredetileg egy bemutató tanóra keretében, 20-30 gyerek részvételével megálmodott program szédítő gyorsasággal két napos rendezvénné duzzadt. Az első nap volt a vietnami képek, kulturális tárgyak kiállítása a díszteremben, a második nap a reggeltől késő délutánig tartó események, melyek vonzották az iskola szinte valamennyi tanulóját. A színpadí műsor-

számok több mint 300 nézőt vonzottak, a különtermekben folyó bemutatókon, műhelyekben megfordult szülő, gyerek, tanár, sokan piros felsőruhában, sok gyerek frissen papírból készített vietnami kalapban.

Rengeteg gyerek és szülő részvételével állítottuk össze a színpadi műsort. Mély nyomot hagyott bennem a műsor. Számomra ez nem csak egy iskolai program volt. Ami a színpadon zajlott 60 perc alatt, az olyan, mint ha egy élő filmtekercs lenne a jelenről, a gyerekeink tizenéves éveiről és a múltról, az én generációm gyerekkoráról.

A színpadon éppen a vietnami nyelv sajátosságairól tartott mini-ismertetőt a fiam. Bárátaival nemrég vett részt országos matematikaversenyen. Az ő korában édesapja 10 kilométert gyalogolt naponta az iskolába. Háborús időben a föld alatt volt az osztályterem. Matekfeladat megoldása közben reszketett a hidegtől és az éhségtől. A nagypapa egyetlen fiúunokáját háton vitte a járásközpontban tartott matekversenyre, mert féltette, nehogy elessen az esőtől sáros, csúszós, bombatörmelékekkel teli úton. Az egész család izgult, ha ilyen jól tanul a gyerek, majd még felveszik az egyetemre, miből fogják eltartani? Szerencsére Magyarország vállalta később az egyetemi taníttatását...

A színpadon filigrán kislány a zongora előtt, nemrég jött haza Bécsből egy nemzetközi zongoraversenyéről. Láttam 12 éves magamat petróleumlámpa fényénél Chopint, Csajkovszkijt gyakorolni a saját kezemmel átmásolt kottákból. Harmincöt fokos, párás melegben, villany, ventilátor nélkül, kezem, lábam tele szúnyogcsípésekkel álmodoztam arról, hogy egyszer majd egy igazi zongorán fogok gyakorolni, hogy egyszer megnézhetem végig a *Hattyúk tava* balettet. Amikor életemben először egy igazi zongorán kedvemre gyakorolhattam egész nap egy európai őszi napon, még ott volt a kezemen a szúnyogcsípések nyoma. Sose felejtettem el a petróleumlámpa fénye mellett gyakorolt Csajkovszkij művet...

A pávatáncot lejtő kislány kecses kézmozdulatait nagynénjétől, nagymamájától örökölhette. A nagymama mesélte, hogy az utcai világítás beszűrődő fényénél kötött eladásra pulóvereket, sapkákat, így keresett plusz pénzt a család ellátásához. Az egyik lánya, a kislány nagynénje akkor táncot tanult, olyan időszakban, amikor az egész ország iszonyatosan nehéz körülmények között élt. Később, a mindennapi megélhetés miatt mégis fel kellett hagynia a tánckarrierrel. A táncművészet szeretetét az unokahúgának adta tovább, akinek tehetségét már magyar tanárok segítették kibontakoztatni.

Ezeket a kis történeteket köszönetként írom le. Köszönet Magyarországnak, hogy kinyitotta anyai szívét és befogadott minket. Köszönet a magyar tanároknak, akik annak idején minket tanítottak, és akik most a gyermekeinket

tanítják, akik értékeket adnak gyermekeinknek, segítenek megvilágítani a hazaszeretet fontosságát. Mindenkinek van hazája és édesanyja, a gyermeknek két hazája, két anyanemzete van, két anya neveli, szereti. Ez olyan többlet, gazdagság, amely különösen szerencsésé teszi.

Számunkra, vietnamiak számára kötelező erejű a hála. Amikor felnőtt a gyermekem, bizonyára tudni fogja, hogyan rója le háláját a két anya iránt. Mert „sokféleképpen lehet szeretni a hazát, de a hazát nem szeretni, nem lehet.”

Fordította: *Nguyen Luu Lan Anh*

Tudományos diáknap

TUDOMÁNYOS DIÁKNAP
AZ ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓISKOLÁBAN

BOLYGÖNK, A FÖLD
– felelősségünk, féltelmünk és reményeink –

*„Ez az ember. A nagy világ helyett
E tér lesz otthonom. Birkok veszt,
Megyekim azt a kártető vadkötő,
Ez kényesretem nékem teremés.”
(Madách)*

Lucas Cranach: *Edenkerf*

2011. április 8-án, pénteken

10 órakor kezdődő előadások:

Dr. Járay Jenő egyetemi tanár, SOTE Transzplantációs és Sebészeti Klinika	A szervátültetés a XX. század egyik csodája
Nyakas Szilárd a Magyar Rádió nyugalmazott főmunkatársa, kommunikációs szakértő	GLOBALISAT robban az információ bomba
Dr. Orosz Gábor biológus, főiskolai tanár	Környezettudatos életmód és teremtésvédelem. Ültessünk- te almát!
Sebestény István közgazdász, szociológus, demográfus, a KSH főtanácsosa	Veszélyek és esélyek – (túl)népesedési problémák Magyarországon és a világban
Dr. Úrge-Vorsatz Diana fizikus, a CEU professzora, a 2007-es Nobel-békedíj egyik nyertese	Felelősségünk és lehetősége- ink az éghajlatváltozással kapcsolatban
Dr. Várhelyi Tamás a Magyar Természettudományi Múzeum főtanácsadója	Határúbuk birodalma? Az ember és a rovarok szöve- vényes kapcsolatáról
Dr. Vida Gábor genetikus, egyetemi tanár, akadémikus	Jövünk a lét! – Alkalmazkodás a „meglett bolygó” állapotához

2011. április 8-án, pénteken 9 órakor

A Tudományos Diáknap nyitóelőadása

DR. HUDECZ FERENC
az ELTE Szerves Kémiai Tanszékének professzora,
akadémikus

KÖZÖS JÖVÖNK – KÖZÖS FELELŐSSÉGÜNK:
együttműködés és verseny

* * *

Rendezvényünk támogatói:

11 órakor kezdődő előadások

Dr. Csárgoly Ferenc

DLA, egyetemi tanár, a BME Építészeti Kar Középület-tervezési Tanszékének vezetője

Környezetünk állapota és a szolidaritás építészeti.

Dr. Falus András

egyetemi tanár, akadémikus, a SOTE Genetikai, Sejt- és Immunbiológiai Intézetének igazgatója

A modern orvosbiológia perspektívái. Kell-e félhünk a genomika fejlődésétől?

Halász Péter

zenetörténész, MTA Zenetudományi Intézet

„Most vagy az őrdög zongorázik, vagy Liszt Ferenc” – A sztárkultuszon innen és túl

Dr. Honyek Gyula

fizikus, vezetőtanár

Egyedül vagyunk? Van-e földünkön kívüli Föld?

Dr. Nováky Erzsébet

egyetemi tanár, akadémikus, a BCE Jövőkutató Tanszékének vezetője

Jövőkutatók a jövőért

Dr. Uhlyarik Andrea

onkológus, a Hírvéd Kórház Állami Egészségügyi Központ adjunktusa

A daganatos megbetegedésekről röviden. Mit tud tenni az onkológus?

Dr. Vörös Attila

a Közlekedéstudományi Intézet tudományos igazgatója

Közlekedésünk jövője – merre fejlődünk?

12 órakor kezdődő előadások

Bálint András

színművész, a Radnóti Színház igazgatója

Radnóti Miklós költészete és a Radnóti Színház

Bárdos Deák Péter

operatőr, filmrendező, a Védjegyet szakértője

Vizsgázkodási tervzet és a Duna-stratégia
A Szigetköz – megsebzett táj c. film vetítése

Dr. Lazáry Judit

ludományos munkatárs, SOTE Kutatóegység Könyvtár, Klinikai és Kutatási Mentálhigiénés Osztály

Ember küzd, és bizva bízzál...
De mi van, ha nem megy?

Ludmann Mihály

festőművész, vezetőtanár

A történelem vége – a művészet vége?

Dr. Madarász Aladár

közgazdász, egyetemi docens

Unokáink gazdasági lehetőségei? Gazdasági utópiák az ókortól a XXI. századig

Dr. Schiller Róbert

tudományos tanácsadó, egyetemi tanár, MTA KFKI

Talán a hidrogén?

Tomcsányi Péter

iskoligazgató

Forog a Föld! Érzed?

13 órakor kezdődő előadás

EMLEKMŰSOR

LISZT FERENC

(1811 – 1886)

tiszteletére

„Hírfuadit zenésze a világban,
Barbára juss, minthogy hűvöken!”
(Vörösmány)

előadó:

PETRÓCZKI EDIT

vezetőtanár: kamag

közreműködők:
a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem
zongorista művésznövendékei

BACSI JÁNOS és CSEBELY BEÁTA

a Dobreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola
magánének szakos hallgatója

JÓRÓS ANDREA

Barabás Miklós: Liszt Ferenc

A költészet napja, 2011. április 11.

Balassi Bálint

Búcsút vesz hazájától, barátaitól, és mindattól,
amit oly igen kedvelt

A Minden állat dicsér nótájára

Ó, én édes hazám, te jó Magyarország,
Ki kereszténységnek viseled paizsát,
Viselsz pogány vérrrel festett éles szablyát,
Vitézlő iskola, immár Isten hozzá!

Egriek, vitézek, végeknek tüköri,
Kiknek vitézségét minden föld beszéli,
Régi vitézséghez dolgoztat veti,
Istennek ajánlva legyetek immár ti!

Ti is, rárószárnyon járó hamar lovak,
Az kiknek hátokon az jó vitéz ifjak
Gyakorta kergetnek, s hol pengig szaladnak,
Adassék egészség már mindnyájatoknak!

Fényes sok szép szerszám, vitézlő nagy szépség,
Katonatalálmány, új forma ékesség,
Seregben tündöklő és fénlő frissesség,
Éntülem s Istentől legyen már békesség!

Kemény István
Búcsúlevél

Édes hazám, szerettelek,
úgy tettél te is, mint aki szeret:
a tankönyveid és a költőid is
azt mondták, hű fiad legyek.

Hű is voltam, fel is nőttem,
cinikus ember se lett belőlem,
csak depressziós, nehéz és elárult,
bezárt cukorgyár a ködben.

Őzek fáznak a szántáson
vagy egy kisváros, alig látom.
Ígértél nekem egy titkot, hazám, hogy
mi a fontos a világon.

Hogyha néha belekezdteél,
az se volt baj, hogy nem szeretél -
majd szeretsz mást vagy magadat, nem baj,
de egyszer csak öreg lettél.

Sok jó vitéz legény, kiket felemeltem,
S kikkel sok jót tettem, tartottam, neveltem,
Maradjon nálatok jó emlékezetem,
Jusson eszetekbe jótétemről nevem!

Vitéz próba helye, kiterjedt sík mező,
S fákkal, kősziklával bővös hegy, völgy, erdő,
Kit az sok csata jár, s jószerencse leső,
Legyen Isten hozzád, sok vitézt legelő!

Igaz atyámfia s meghitt jó barátim,
Kiknél nyilván vannak keserves bánatom,
Ti jutván eszembe hullnak sok könnyveim,
Már Isten hozzátok, jó vitéz rokonim!

Ti is, angyalképet mutató szép szüzek
És szemmel öldöklő örvendetes menyek,
Kik hol vesztettetek, s hol élesztettetek,
Isten s jó szerelem maradjon veletek!

Sőt te is, ó, én szerelmes ellenségem,
Hozzám háládatlan, kegyetlen szerelmem,
Ki érdemem
.....

Ti pedig, szerzettem átkozott sok versek,
Búnál kik egyebet nekem nem nyertetek,
Tűzben mind fejenként égjétek, vesszettek,
Mert haszontalanok, jót nem érdemletek.

Gonosz lettél, vak és régi,
egy elbutult idegen néni,
aki gyűlöletbe burkolózva még
ezer évig akar élni.

Nem kértél, hogy mosdassalak,
annyit se morogtál, hogy hagyjalak,
mint egy szőnyeg, feküdtél a semmin,
eláruhni se hagytad magad.

Az én téam közben elforr,
nem vagyok az már, ki voltam egykor,
az életem nagy happy end nélkül is
véget érhet, mint egy verssor.

Azt játszod, hogy nem is hallasz,
túl nagy énfölöttem a hatalmad.
Hozzád öregszem és belehalok, ha
most téged el nem hagylak.

Amíg élek, úton leszek:
használni akarom a szívemet,
a fejemben szólal majd meg, ha csengetsz,
édes hazám, szerettelek.

„hirtelen olyan lett ez a Kemény-vers, mint a *Talpra magyar...*” (Esterházy Péter)

Bemutatkozik a 4. osztály

Nizami Ghalibani vani talbot

Szgyon vártam már, hogy újra találkozzak Hagdi néniével,
Rudi bácsival is az osztályteremmel.

Hindin megfigyeltünk, nagyon megleltük az új állatokat. Holt
ott három virág, egy *Trigloa* és egy almásdene. Ez a ki nagyon
bátrabbnak tűnt.

It should be noted that the same is also mentioned in the same way, but it is not mentioned in the same way.

számos állomáshely.
A belvárosban igen gyors volt. Szélesen keltett viharok és
nagy melegségek keletkeztek.

Szavazhat senki sem, program volt még, felbontani: újrat
tovaglas, tovarginat, korginat, mellek es meg sok fo
salk.

2. feladat: megvizsgáljuk, hogy igaz-e az állítás, hogy minden n -es számrendszerben van olyan szám, amelynek minden számjegye 1.

Henrik Lauron
Ontario

Isaalya kirindula

[illegible]

(Shomukh Sana)

Mit is csináltunk?
 En nagyon sokat voltam, de leginkább
 mindenem mindkét a Gyakorlatokból társam
 volt, ahonnan sok-sok emlékek történtek ha-
 son. Itt néhány emlékem, amit mi történt, bár
 csak a feltevéseim, mert arra is lehet
 létező, hiszen egy csomó jó dolgot is
 történtek.

Először óra vonatát után adástunk
 Nijmegen városára, és el foglaltuk a szállás
 színház, majd vacsoráztunk, mertünk
 az idősebbi Csaba János Alkalmos
 iskolába. Előtte volt a megújító lin-
 nepség. Utána után egy kicsit né-
 táncoltunk és aztán disztünk. Már az
 agyapozás és táncbotikolás volt. Min-
 denek nagyon szép sikert.
 Nagyon sajnáltam, hogy volt a
 társam. Ha lehet, majd megint máskor
 is!

Székely Dorottya
 4. osztály

Skansen
 Amikor a Skansenben voltunk az osztály-
 lal nagyon élveztem a kirándulást. Búvár-
 kolattunk a kődarat alá.
 Mikor beléptünk a Áruak közé igencsak
 meglepettem milyen gyönyörű dolgot építtek
 négy. Egy kicsit még nézelődünk, de aztán
 egy program volt minket! Ott belé-
 teltünk idősebb-nakaink világába. Itt
 fűnek és a lámpának, bírók, volt a fog-
 lalkozás. Itt fűnek fűre és a lá-
 rugának Mária néni volt a segítőkész. Itt fű-
 lakozást fűnek és belétek a morská-
 tak. Itt lámpának sokkal több munkájuk volt
 a munkájuk pl.: takarítás, vishordás, zold-
 ság, pisálás, és ez is sem maradhatott el!
 A fűre-benig volt paradicsommal és réppel.
 Kiszakítottuk a márkákot.
 Mi nyertünk!
 A Skansenben nagyon jó volt! Soha
 fogom elfelejteni!

Székely Dorottya
 4. osztály

Bemutatkozik az 5.B

5.B FIÚK

2011 második felében nagy változás történt a fiúk életében: az alsós radnóti osztályt kettéválasztották, és a kisgimnáziumi felvételin legjobban megfeleltek közül újak jöttek hozzájuk. A beilleszkedés, illetve az összeszokás mindenkinek gyorsan ment. Nincs olyan szünet, hogy ne a labdát rúgnánk az udvaron. A tanulmányokban is jól állunk: matek- és irodalomversenyek aktív résztvevői vagyunk. De sokféle más tevékenységet is végzünk; szép teljesítmény volt például tőlünk az aradi tizenhárom vértanúról szóló megemlékezés megtervezése, begyakorlása és a program előadása az osztály keretein belül.

Egy szó, mint száz: úgy gondoljuk, hogy egy év múlva már különösen összetartó osztályként emlegetnek majd minket, és reméljük, hogy ezen belül ránk, a mostani 5.B-s fiúkra jogos büszkeséggel tekinthet majd az iskola!

Király Márton és a többi 5.B-s fiú

5.B-S LÁNYOK

Mi vagyunk az a 14 lány,

- akik rettentő állatbarátok, nemcsak kutyákat és macskákat szelídítünk, de hörcsögökkel, tengeri malacokkal és gőtékkal is foglalkozunk
- akik még nem élünk nagy lábon: cipőméretünk átlag 36-os
- akik olyan nehezek vagyunk, mint egy jól megtermett palackorrú delfin (vagy 1400 mókus, kinek mi tetszik), persze csakis együtt
- akik ha úgy akarják, egymás vállára állva elérjük az iskola tetejét; *Cél a csillagos ég!*
- akik ha összekapaszkodnak, élőláncot alkothatnak és elérnek a 19-es teremtől egészen a portáig.

Mert mi 14-en vagyunk azok a lányok, akik az 5.B-be járunk.

Berek Sára és a többi 5.B-s lány

AZ ELSŐ OSZTÁLYKIRÁNDULÁS

Szeptember 15.

Gyülekezzünk. Nagyon feszült a várakozás... Végre megérkezik a két osztályfőnök. A teremben néhány perc beszélgetés, majd irány a Városliget. Egy-két nevezetes helyen megállunk, és osztálytársaink érdekességeket olvasnak még a helyről. Bemegyünk a Mezőgazdasági Múzeumba, ahol egy roppant érdekes kiállítást látunk az északi sarkvidék állatairól. Hazafelé még egy játszótéren is megállunk a ligetben. Végre egy kis nekünk való kultúra...! Nagyon jól érezzük magunkat!

Szeptember 16.

Mindenki izgatottan húzza maga után a bőröndjét. Csak két napra megyünk, mégis rengeteg a cókánk... Begördül a buszunk, mi meg elfoglaljuk a helyünket. Út közben néhányan elbóbiskolnak. Amikor megérkezzünk, nagy az izgalom: ki kivel fog egy szobában lakni. Mire megvannak a szobatársak, már éppen csak arra marad időnk, hogy beköltözzünk a szobába, mert pár perc múlva indulás van: irány a Salgó vára! Bár a hegy alacsonyabb, mint a Himalája, nekünk azért hosszú ideig tart az út, amíg felérünk a várhoz. Persze úgy nem is olyan könnyű elérni ezt, ha az osztályfőnök út közben minden fánál eltéveszti az útirányt...! De amikor felérünk, jöhet a jól megérdemelt pihenés! A táborba visszaérve foci, szaladgálás, beszélgetés, aztán vacsora, végül pedig gitárszó és éneklés: Lolo és Kerényi Peti vagy 50 Illés-, Tankcsapda- és egyéb számot játszik el akusztikus gitáron, mi pedig, amit csak tudunk, velük éneklünk. Felejthetetlen este! Csak azt a takarodót lehetne utána feledni...!

Szeptember 17.

Korai kelés – és már pakolni is kell, hiszen ez az utolsó napunk. Bemegyünk Salgótarjánba, ahol a Bányászati Múzeum a fő célpontunk. Leereszke-

dünk a bányába, ahol az idegenvezetőknek köszönhetően rengeteg érdekes dologgal ismerkedünk meg. Hallunk például a bányalovak szomorú sorsáról, például Zsuzsi lóról és a többi szerencsétlenről, akik éveken át megvakulva húzták az igát a föld alatt. Megismerkedünk a bányászok nehéz életével, és nagy meglepetéssel halljuk, hogy sok éven át még nők is dolgoztak a bányában. A lenti világ után a fenti következik: az „alvilági” múzeumot követően ugyanis megmásszuk a salgótarjáni Golgota hegyet. Megállunk az egyes stációknál, Jézus életét, sorsát látjuk és gondoljuk át. Ezt követően már alig marad idő: még bekapunk egy-egy jó nagy fagyit, aztán szinte már szaladnunk kell a buszunkhoz. Irány Budapest! Otthon a szülők, testvérek várnak ránk!

Loyola Elio, Katona Kata, Benyóvszki Lili, Tóth Fruzsina

Bemutatkozik a 6.A

Annyi emlékünks van, hogy bele se férne ebbe a könyvbe! Így hát csak egy pár életézés a 6.A elmúlt évéből:

BESZÁMOLÓ A PROJEKTRŐL...

Tavaly, az év végén, az utolsó két hétben, ahogy a Radnótiban ez egy-két éve szokás, „projekteztünk”. Hogy ezen mit értek? Olyan témákról csináltunk gyűjtőmunkát, amelyek valahogyan az akkori tanagyaghoz kapcsolódtak. Tavaly magyarból az egyik anyag, amit feldolgoztunk, *A Pál utcai fiúk* című kötelező olvasmányunk volt.

Öt- és hatfős csoportokra osztottak minket. Minden csapat csinált egy füzetet, amely a regény fontos helyszíneiről (például a fűvészkert vagy a két iskola, a Pál utcaiaké és a vörösingeseké) adott részletes leírást, kiegészítve pár érdekes tudnivalóval. Ezenkívül minden csapat kapott egy nagy Józsefváros térképet, amin berajzoltunk, befényképeztünk minden lényeges helyszínt a regényből. Sok kínlódás, ragasztó és nyomtatótinta árán megszülettek a füzetek és a térképek, amelyek mindenki szerint nagyon mutatósra és tartalmasra sikerültek.

A sok munka után viszont valami sokkal kellemesebb következett. Kirándulni mentünk, a Józsefvárosba! Az osztály háromfelé oszolva látogatott el a napjainkban ELTE Botanikus Kertként működő Fűvészkertbe, a Pál utcai iskola-járásba és a Práter utcai szobrokhoz, Boka házához, majd Nemecsek házához a helyéhez is (ahol most az udvarban egy plébánia működik), utána pedig oda, ahol valaha a grund lehetett (ahol máig is egy háromemeletes ház áll). Ezután kissé kifulladásra a sok gyaloglástól a Tömör utcában található Grund játszótéren „pihentünk” meg, bár a kísérőtanárainkon kívül senki nem ült le.

A másik alprojekt is kapcsolódott valahogy *A Pál utcai fiúk*hoz. A címe *Budapest régen és ma* volt. Négy-ötös csapatokban dolgoztunk, és mivel mi választhattuk, kivel akarunk egy csapatban lenni, sokkal könnyebben ment az együttműködés. Minden csoport kapott annyi helyszínt (régie épületet vagy városrészt), ahányan voltak. Olyanokat, hogy Citadella, Szabadság-híd, Budai rakpart, Várműház stb. Arról végeztünk gyűjtőmunkát, hogy ezeknek a helyeknek régen mi volt a szerepük, és ehhez képest ma mire szolgálnak. Ezekről PPT-eket, azaz szöveges-képes számítógépes bemutatókat készítettünk. Általában ezek elkészítését minden csapatban egy-egy ember vállalta el. Az, aki a legjobban éreztette a gépek és képek bővüléséhez, formák és hátterek előválasztásához és elhelyezéséhez. A többiek neki dolgoztak be, neki szállították az anyagot. Ameddig egy könyv fölé görnyedve vagy az infóteremben a számítógép előtt ülve másoltunk valami értelmetlen és véget nem érő szöveget, addig senkit nem izgatott túlságosan az egész. De mikor ellátogattunk ezekre a helyekre, hirtelen minden érdekessé vált.

A harmadik és egyben az utolsó alprojekt is Budapestről szólt. Ugyanazokba a négy- és ötös csoportokba álltunk össze, mint az előző projektnél. Különböző novellákból választhattunk. Mindegyik történet Budapest külön-

Krúdy Gyula:
Ódonságok városa

1904

Strand a Parlamentnél

Nagy Lajos:
Autóbusz

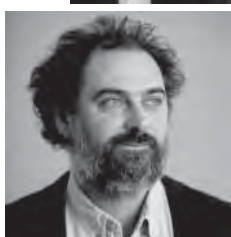

Szép Ernő:
Az élet olyan, mint a Lánchíd

Karinthy Frigyes:
Mint idegen forgok Budapesten

Bächer Iván:
Dido

böző részein játszódt, ezekről a területekről és a novella íróiról végeztünk kutatómunkát egy kapott feladatlap szerint. Erről is csináltunk PPT-ket. Nem mondom, hogy kevés munka volt, de megérte, mert mikor elkészültünk, rajzolhattunk saját, egyedi díszítésű budapestes pólókat. Csak négy készlet pólófilcet használtunk el.

Mikor a végére értünk a kéthetes „projektezésnek”, megmutattuk a szüleinknek (és persze a többi csapatnak) a PPT-inket, a képes térképeinket és a képes-szöveges magyarázó füzetünket. Úgy tűnt, tetszett nekik. Bár az elkészítés során voltak kisebb-nagyobb bakik, és a csoportmunka se volt mindig tökéletes, azért nem is volt olyan rossz ez a projektezés. Legalább nem kellett tanulni! Vagy inkább úgy tanultunk, hogy az nem is tanulásnak tűnt.

Végh Eszter és Hardi Noémi

AZ 58-AS AJTÓ JELENTI

Becsaptak. Jaj, de jó, hogy becsaptak!

Mert itt vannak. Itt vannak, és feledtetik azt a három hónapot, mikor nem láttam őket. Hiszen, hogy néz ki egy osztályajtó, amelyiknek éppen nincs osztálya? Legfeljebb terme.

Mert ez vagyok én. Papíron az 58-as terem ajtaja. Valójában a tavalyi 5.B, most már 6.B életének legfőbb szemtanúja, titkainak, örömeinek, bánatainak őrzője.

Hogy például minek? Lássuk a tavalyi legnagyobb élményt. Egyszer csak berontottak rajtam vagy húszan, valami sárga, fényes izét hoztak magukkal, adogatták egymásnak, nézték, simogatták. Ünnepeltek. Látványosan, hangoosan ünnepeltek. És amint az egy rendes ajtóhoz illik, ünnepeltem én is velük. Bár nem tudtam, mit. Aztán rájöttem, elolvastam arról a sárga izéről (mert egy jól nevelt, egész életében radnótis ajtónak illik tudni olvasni), hogy az Osztályszínpadok Fesztiválját nyerték meg. Annyira büszke voltam rájuk, hogy azt még a legszebb fa ódákkal sem tudnám elmondani!

De ez már más volt. Akkorra túl voltunk mi már sok örömen és sok bánaton.

Emlékszem a tavalyi első napokra. Bizonytalanul érkeztek a terembe. Mi lesz itt velük? Aztán láttam, amint elkezd felragyogni az arcuk, amint egy-egy tanár bejött. És láttam, amikor tartottak valakitől. (Bár ez ritkán történt meg.)

Láttam őket, amint méregetik egymást, aztán elkezdenek ismerkedni, és ott voltam, amikor már azt érezték: nem teljes a csapat, amikor valaki hiányzik. Hogy senkit sem lehet pótolni.

És láttam őket önfeledten nevetni, láttam gonoszkodni, kistanárnak Beatles helyett Boci, boci tarkát énekelni, órákon beszélgetni, egymást csúfolni.

Láttam lányt zokogni és fiút könnyezni, sajnáltam azt, akit kiközösítettek, és örültem, amikor visszafogadták. Akik egyik nap rosszban voltak, másnap együtt kacagtak.

Csiszolódtak. Csiszolták egymás. (Megjegyzem, lecsiszoltak engem is nyáron – olyan csini vagyok, hogy engem irigyel minden ajtó Zuglóban.)

És persze ott volt velük Gábor bácsi, az osztályfőnök, aki vigyázott mindenkire. Aki gyúrta a csapatot, mint egy szövetségi kapitány. Ő a 37. tag. Nélküle sem csapat a csapat.

Volt 38. is, Maráczai tanárnő, az osztályfőnök-helyettes, de ő sajnos elment. Mennyire szomorúak voltak, amikor ez kiderült. Nagy úrt hagyott maga mögött. Könnyes szemmel ment ki a teremből, és ugyanígy éreztek a bentiek is.

De most megint van 38.: Fenyő tanár úr. Ő már biztos nem hagyja el őket. Ráadásul a fenyő is egy fa, mint az ajtó....

Nagy csapat ez, mondom. Sokat láttam én ebben az iskolában, de ez mindennél klasszabb társaság.

Jaj, már most belereccsenek, ha arra gondolok, hogy hét év múlva elmennek.

De ez még odébb van. A lényeg az, hogy most itt vannak.

Csak az a baj, hogy sehova nem tudom őket elkísérni. Idén is megjöttek, majd két hét múlva megint elmentek. Kérdeztem az 57-es és az 59-es ajtót is, hogy tudják-e merre kószálnak a gazdáim, de ők sem tudták. Aztán négy nap múlva helyreállt a világ rendje: visszatértek! És csak csacsogtak, csacsogtak és csacsogtak. Be nem állt a szájuk. Mind valami osztálykirándulásról, meg valami aquaparkról, meg kenuzásról meséltek.

Irigykedtem. De nem szóltam. Mert visszatértek. Az oltalmam alá. Remélem, ugyanolyan jó év lesz ez is, mint a tavalyi. Sőt: annál is jobb! Jövőre majd ismét mesélek.

Addig is jó tanulást, jó mulatást!

Üdvözlettel:

Az 58-as ajtó

Nagy Iván László, Bogdán Gergő

Bemutatkozik a 7.A

Összeállítás eddigi hóbortjainkból

Íme egy kis ízelítő
osztályunk hangulatából,
hóbortjaink kis csokrát
így közzéteszük Néked,
olvasd el, és reméljük, mindezt élvezed!

JOJÓZÓ FIÚKÁK

Egyszer réges-régen, még az ó időben
volt egy fiú, meg még néhány,
ők voltak kik kitalálták,
hogy ők bizony jojózni fognak,
pörgetnek és gurigatnak
jojót minden reggel és este,
kezeiket nem kímélve
találnak ki új figurákat,
várat, kutyát, csillagokat
meg még minden mást,
s ők ezt (ha azóta abba nem hagyták)
azóta is híven folytatják.

A RAJZ

Eluralkodott már
köztünk is a Láz,
reggel a teremben
nincs semmi kiabálás.
Nem hiszel nekem?!

A többiek elmondhatják:
rajzolási láz
vette kezelésbe az osztályt.
Készülnek a képek,
Színesek és szépek,
de akad köztük d(/D)epressziós,

mélabús és hangulatos,
de mindegyikben van egy közös,
minden művünk megér egy ötöst!

FOCI, FOCI, RÚGJUK A BŐRT!

Kora reggel iskolába menni...
Jól hangzik, mi?!

Te sem tartod jó ötletnek?
Hidd el, egyetérték!

De aznap reggel éppen úgy volt,
hogy suliba menni kedvem is volt.
Mi az oka eme furcsa ténynek?
Még kérded?!

Jó idő van, hétágra süt a nap,
a focilabda meg a szekrényben jajgat.
Azt kiáltja: – Vigyél, vigyél!

Focizni akarok, nem poshadni
a szekrényben egy álló évig,
rúgjak el, szállok az égig!

Én pedig hallgatok rá,
s így eshetett az a furcsa eset,
hogy suliba menni
MINDENKI szeretett.

A labda hívogat, a szellő simogat,
mint szirének csábítgatnak.
Szegény fejem, mit tehetnék?!

A kísértésnek behódolnék.

OLVASÁSI LÁZ

Reggel a terembe lépve
szemeim az új prédát lesve néznek
körbe.
Mi lesz vajon – gondolkodom – ma
reggel a téma?
A garbanc, netán a Twilight saga?
Honnan tudjam? De felkészülök!
Téma nekem váratlan nem jön!
Könyvekkel terítem be a közös
asztalt,
S a padtársam csak néz:
– Nekem helyet nem hagysz?!
– Dehogynem hagyok! – pirulok
zavarban,
de már jönnek is a lányok,
s mi diskurálunk hangosan visítózva,
szegény padtársamat hely nélkül
hagyva.

ANIMÉK ÉS MANGÁK

Azt mondd ciki,
ilyen korban rajzfilmeket nézni
és képregényt olvasni?
Lehet! De mi büszkén vállaljuk,
hogy korunk ellenére,
fanatikusok módjára
sikítózunk, visítózunk
kitalált szereplőkről,
s másokat ezzel idegesítünk.
Bleach, Naruto, Death Note,
kitárgyaljuk mindet,
s ha ezekkel végeztünk,
újrakezdjük mindezt.
S ha a szuszból* mégis kifogynánk,
s netán ezeket megunnánk,
ott van még ezer másik,
S (örömünkre) még sok olvasatlan
vár ránk is.

AZ OSZTÁLY ZENÉSZEI

*„Mindenik embernek a lelkében dal van,
És a saját lelkét hallja minden dalban,
És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnek.”*
Babits Mihály: *A második ének* (részlet)

Az osztályunkban vannak sportolók, táncosok. Sokan zenélnek, majdnem az osztály kétharmada. Zenészeink között megtalálhatók fúvós-, vonós-, pengetős-, billentyűs- és ütőshangszer-virtuózok. Lehet, hogy köztünk vannak a jövő zenészei. A zene által válhatunk szabadabbá, kifejezhetjük érzéseinket.

Bartos Marcell gitározik; Beke Sámuel csellózik, Bende Márton gitáron és zongorán játszik; Ehreth Réka zongorázik; Farkasházi Zsanett fuvolázik; Földi Sándor dobol; Gerlei Péter fagottozik; Hajdu Henrietta is fuvolázik; Ijjas Katalin a fuvola mellett zongorázik, J. Tóth Tamás furulyál; Koós István gitározik és fújja a klarinétot, Kubitsch Anna fuvolán játszik; Maczik Dominik gitározik, Nagy Anasztázia csellózik; Nguyen Hai Phuong Anh (Lujzi) zongorázik; Nguyen Thuy Ha (Háka) is zongorista; Peisz Balázs klarinéton játszik; Rajkó Bence hegedül; Schultz Nóra gitározik; Temesvári Bence csellózik; Tóth Petra zongorál; Vincze Balázs pedig basszus gitározik és bőgőzik.

összeállította: *Hajdu Henrietta*

Az iskola énekkarának tagjai osztályunkból:

Ehreth Réka, Farkasházi Zsanett, Gerlei Péter, Koós István, Nagy Anasztázia, Panyi Róbert, Schultz Nóra, Tóth Petra, Vincze Balázs.

Nagyjából mindenki sportol valamit; csak vannak, akik versenyszerűen, mások hobbiból űzik. De a sport nemcsak az alapvető dolgokat jelenti (foci, kosár, hoki stb.) hanem a mindennapokban művelt „sportot” is (például: busz után futás).

A labdajátékok sportolói:

Végh Alfonz (foci), Schultz Nóri (röpi), Maczik Dominik (vizilabda), Hajnal Nati (tenisz), Hunyadi Marci, Vincze Balázs, Tóth Petra (kosárlabda).

A lányok közt nagyon népszerű lett a tánc:

Ijjas Katica, Lujzi, Kubitsch Anna, Tóth Petra, Ehreth Réka, Farkasházi Zsanka, Joó Dalma, Kratochwill Dóri.

Úszni szinte mindenki szeret, így írhatnám az egész osztályt, de túl könnyű lenne!

Bende Marci, Bartos Marci, Rajkó Bence, Háka, Honti Kristóf, Ijjas Katica, Hajnal Nati.

A küzdősportokat ma már előszeretettel űzik a fiatalok:

Peisz Balázs (kung-fu), J. Tóth Tamás (karate), Panyi Robi (dzsúdó), Koós István (szabja vívás), Nagy Tázi (vívás).

Kajakozni jó és megnyugtató tud lenni.

Háberman Dávid, Beke Samu.

Az atlétika viszonylag ismert sport, mégsem űzik sokan:

Földi Sanyi az egyetlen.

Futni mindenki szeret főleg tesin a 2000 métert (ha-ha), de van valaki, aki nem csak a ligetben fut:

Honti Kristóf.

A lovaglás zárja a sport sort:

Ürmössy Anna.

Bemutatkozik a 7.B

A 6.–7.B osztály

Ez az osztály zseniális, egyszerre sokszínű, mégis rendkívül összetartó. Akkor is, ha probléma merül fel, akkor is, ha minden flottul működik.

Jó, sőt kiváló tanáraink segítségével nagy sikereket értünk el tavaly is. A tanulmány, a sport és az osztályszínpadok terén egyaránt. Sport részről, bezsebel-tük a kisgimnazista kupa 1. helyét, és közülünk többeket is láthattatok villogni a nyolcadikos Zugló kupán. Előadásunk során pedig a nézők szeme elé varázsoltuk Artúr király históriájának paródiáját, a *Gyalog Galoppot*, ahol mindenki színpadra lépett, és amelynek végén a nézők óriási tapsviharban törtek ki. Másnap több tanár is gratulációval fogadott bennünket, sőt sokak szerint az első hely is nekünk járt volna.

Nem mehetünk el szó nélkül az osztálytáborok mellett sem, melyekben mindenki – kivétel nélkül – jól érezte magát. A hagyományosan gyerekek szervezte programok még jobban összekovácsolták osztályunkat. Az esti tábortüzes móka mellett sorversenyben is volt részünk, és természetesen a tavalyi táborból sem hiányozhattak a jó kis fejtörős kvízzjátékok. Jókat kirándultunk – vagyis hegyen, völgyön át meneteltünk több óra hosszat –, néha

kicsit el is tévedtünk, de ez egy csöppet sem árnyékolta be jókedvünket.

Szürkének egyáltalán nem mondható hétköznapijainkat a földszinti tizenkettes teremben töltjük, ahol – ha más osztályok nem koszolják össze – mindig nagy a tisztaság. Termünk minden évszakban különböző dekorációt kap. Talán a legjobb a tavalyi tél volt, amikor a plafonról hópelyhek lógtak le.

Mikor megszólal az „örömdallam”, más néven a kicsöngő, az osztályunkban lévő fiúk egy része – például én magam is – már hanyatt-homlok rohan az udvarra, hogy legyen szabad kapu a focipályán. A többiek mindközben szorgalmasan tanulnak, vagy csak rendkívül érdekfeszítő témákról tárgyalnak.

Szóval tavalyi évünk röviden összefoglalva így telt, remélem az idei évbe is legalább ennyi öröm fér majd bele.

Gulyás Misi 6., vagyis 7.B

A 6., AZAZ A 7.B »UDVARA«

Egyszer volt, hol nem volt, még a Keleti pályaudvaron is túl, ahol még a négyes metró sem túr, közel a Thökölyhez, a Cházár András utca környékén állt, álldogált egy vöröstéglás palota. Ebbe a kastélyba csakis pallérozott elméjű királyfik és királylányok járhattak, I. Andrástól kezdve egészen XII. Cedrik udvaráig zsidongott a sok ivadék.

E történet hősei VII. Béla udvartartásának lakói. Ebben az udvarban találhattunk kiváló krónikásokat, csodás hangú dalnokokat, lovagi torna győzteseket, egyszóval hibátlan polihisztorokat.

Kiemelkedően teljesítettek a Bolyai tudásmérőkön. Mándoki László herceg, Ta Di My királylány, Nguyen Hai Yen, ismertebb nevén a csodatevő Sirály kisasszony, Parragi Bálint hírnök, Stadler Benedek mindent tudó, Mernyei Péter lovag s Tardos Tamás művész az első tíz legjobban teljesített versenyzők között szerepeltek.

Lovagi tornák közül leginkább lábrugó képessége tűnt ki e csapatnak. Bíró Dániel herceg, bajtársával, Gulyás Mihály királyfival, Bajnai András

trónörökösrel és Mézes Marcell lovaggal. Emellett kosárdobó nagyjaink is szépen szerepeltek, a nagyhírű Szabó Dénes históriás, Darvas Kristóf herceg, Tran Bach Khoa, a legendás muzsikusz és a már említett Mernyei Péter lovag s Tardos Tamás művész

A nyári rezidencián eltöltött három nap is fenséges volt. A sok fejtörő, a lovagi tornák és a csoportot szórakoztató tüzes játékok még közelebb hozták egymáshoz az ivadékokat. Koronahercegnőjük, Törzsök Édua és segítője, Fazekas Ágnes, tündér-keresztanya élvezettel repítette fel őket egyik domb-ról a másikra. Fáradtságos utazásuk végén még a csodatevő forrást is elérték, melyből varázslatos bájitalt ittak, és erőt nyertek a visszaúthoz. Szívesen folytatnám ennek a csodás udvartartásnak a históriáját, de sajnos e vöröstég-lás palotának a kincstára igen megfogyatkozott, így a maradék tintát jövőre tartogatom, VIII. Béla udvarára. Egy esztendő múltával folytatom történetü-
ket. Itt a vége, fuss el véle.

Somogyi Flóra

Bemutatkozik a 7.C

ELSŐ BENYOMÁSAIM:

ITT AZ A JÓ.....CSAK AZ A BAJ.....

Kedves Osztályfőnök Kolléga!!

Ha az évnyitós 30fő órában belefér és eszedbe is jut:

Idén is várja az Évkönyv az osztályok írásait, képeit, beszámolóit, aranyköpéseit, alkotásait, vicceit...

Első benyomásom az iskoláról: ez egy laza iskola és tele van élettel.

Az a baj, hogy nem mindenki találkozik a másik csoporttal az osztályból naponta.☹

ITT AZ A JÓ, HOGY A TANÁROK TÖBBSÉGE ELFOGADÓ,
JÓFEJ ÉS ÉRTELMEZ.

Jófejek a nagyobbak! :D

Az a jó, hogy sok órán dolgozunk csapatban és a feladatok gondolkodtatóak, de nem túl nehezek.

Az osztálytársaim normálisak, és a tanárok olyan feladatokat adnak, amik megmozgatják a fantáziánkat.

**NEMCSAK AZ OSZTÁLYBÓL SZEREZTEM JÓ BARÁTOKAT, HANEM
FELSŐBB ÉVFOLYAMBÓL IS!**

NAGYON NAGY BAJ, HOGY NEM VOLT
GÓLYATÁBOR ÉS GÓLYABÁL.☹☹☹

Itt az a jó, hogy majdnem minden jó. Például tegnap reggel elég rosszul éreztem magam és mégis bejöttem. Nem azért mert meg akartam fertőzni az osztályt hanem azért mert inkább suliba jövök, és nem otthon fekszek a jó meleg ágyban, hárfateát szűrészölgetve.

Az osztály nagyon értelmes, Mr. Patrik és Erzsi néni csúcs.

Első benyomásom: van pár zavaró tényező...

... a TANÁROK!!

Az a jó, hogy van interaktív tábla, és szélesek a folyosók.

I ♥ RADNÓTI

Az a jó, hogy itt komolyan veszik a tanulást és a tanítást, csak az a baj, hogy sokan vagyunk és a tanárok még nem tudják mindegyikünk nevét.

Csak az a baj, hogy kicsi a tornaterem és soha nem megyünk az udvarra!

Itt az a jó, hogy mindenki értelmes... Általában. :-)

Itt az a jó, hogy mindegyik óránk más teremben van.

:))) RADNÓTI FOREVER!!!

Az osztályközösség nagyon jó, csak az a baj, hogy néhány fiú túl laza próbál lenni.

Az is baj, hogy vannak nagyon zárkózott emberek, akik nem nagyon barátkoznak. ☺

KOMÁLOM EZT AZ ISKOLÁT!

Csak az a baj, hogy mindig más teremben vannak az óráink ezért folyton vándorolnunk kell és már el is hagytam az egyik pulcsimat. XD

Nagyon szerettem volna ide járni, mert jókat hallottam róla. Nem csalódtam benne.:D Fantasztikus ez a sulis!

Bemutatkozik a 8.A

Kedves Radnóti Diákok!

Üzenetem egyaránt szól az alsósoknak, a kisgimiseknek és az ifiknek is!

A hetedik osztály nehéz. Valljuk be, az élet nem habostorta. Kicsiknek figyelmeztetés, nagyoknak mese.

Senkinek nem ment könnyen az év. Mindenkinek megvoltak a saját problémái, tanulás, felkészülés és javítás terén egyaránt. De túléltek. Mindenki átjutott, mindenki előről kezdhet mindent. De más kérdés, hogy hogyan és miért éltük túl?

Sokféle válasz létezik erre a kérdésre. Szerintem a közösségben rejlik a titok. Mert egy jó közösség nélkül semmi nem megy. Büszkén mondhatom, hogy az én osztályom jó kis csapat. Nincs olyan nap, ami eseménymentes lenne, nincs olyan élményem, amihez nem fűződik másik. Persze, mindenkinek vannak rosszabb napjai, de megpróbálunk segíteni, még ha tudjuk, hogy kicsi a sikerre az esélyünk. Nagyon sok mindent köszönhetek mindannyitoknak, és biztos vagyok benne, hogy nélkületek nem sikerült volna ez az év sem. Köszönöm!

Kicsik! Tanulság: csiszoljátok a csapatotok, szükségetek lesz egymásra, még jó pár évig! Jó tanács, igyekezzetek!

Nagyok! Egyéb vélemény, hozzáfűznivaló, óhaj-sóhaj-kérés-kérdés-kívánság: Szabó Kati néninél, az osztályfőnökünkénél, vagy a 63. teremben lehet jelentkezni! ☺

Üdvözlét mindenkinek, és sok sikert erre az évre is!

Bernát Bori
a 8.A nevében

Bemutatkozik a 8.C

Megfürödve a fadd-dombori Holt-Duna partján

Igaz, hogy még csak egy teljes éve jár a Radnótiba a 8.C, de ezalatt erős osztállyá kovácsolódtunk össze, tele egyéniségekkel. Ráadásul az iskolai életben is jócskán ott vagyunk. Részt vettünk sítúrákon, kirándulásokon, gyűléseken, Radfeszt.-en, az éjszakai sulibulin, Halloweenen, TermKutban, Nomád táborban. Megtanultunk indulókat, verseket, poénokat, szlogeneket, neveket, tan

könyvek egész oldalait. Memorizáltuk az iskolát kívülről-belülről, futottunk már 2000-et, felléptünk osztályszínpadon, önkénteskedtünk a Margitszigeten és a Városligetben, ott voltunk a Zugló-kupán, Tarisznya-kupán, tanulmányi versenyeken úgyszintén. Remekül éreztük magunkat, és felejthetetlen élményeket szereztünk.

De hogy a 8.C milyen belülről mint osztály, milyen poénokat (és pofonokat) süttöttünk el, milyen hegyekre, dombokra másztunk fel (vagy hol vesztünk el), hová mentünk már mint osztály, azt nem tudja mindenki. Mi is hamar elfelejthetjük, akármilyen szellemes, kreatív, hátborzongató vagy érdekesítő volt is a dolog. Egyszer csak ráébredhetünk, hogy már nem emlékszünk erre az alkalomra vagy arra az aranyköpésre.

Vica, Zsófi, Kristóf, Dani, Bálint és Ádám a csúcson

Mindenki a szekszárdi Kálvária-dombon

Emlékeink megőrzésére (és megosztására) is jó lehet ez az évkönyv. A 8.C aranyköpései (-nek egy része):

- Morvai Éva tanárnő: Tehát a pont meg az egyenes létezik, de sosem látható.
- Papp Judit tanárnő: Hogy készül a számegyenes? Ádám: Vonalzóval.
- Angolóra. (Előző este Patrik tanár úr kedvenc focicsapata 8-2-re jócskán alulmaradt egy meccsen.) Az a feladat, hogy valaki mond két számot, és aki a névsorban az a szám, az felel. Móra Gergő felteszi a kezét: Tanár úr, most mondhatok én két számot? 8, 2... – Az osztály elcsöndesül, kuncog a máj és elszorul a szív, nézzük a tanár urat, aki lenéz a noteszére, majd halálosan nyugodt hangon azt mondja: Besztercey Soma felel – ránéz a Gergőre – ... és TE... – becsukja a noteszát és elmosolyodik.
- Totó a táborban egyik este bejön a szobába, de nem sokkal utána jön egy nagy ifi is, és megkérdezi, hogy ki guggol az ágy mellett. Erre a válaszok:
 - Szereztünk egy szobrot!
 - Vettünk egy rabszolgát!
- Ádám az infó teremben: Olyan gyorsak a gépek, hogy csoda, hogy nem visszafele mennek...
- Angolon valaki ezt kérdezte Somától: What was Andris wearing?
Soma: A T-shirt.
Bálint: Only a T-shirt?! That was a good party...

Mizsei Berta

EMLÉKEZTÜNK

Nyári osztálytáborunkat idén Dömsödön töltöttük. Ott kezdtünk készülni az előző tanévben az október 23-i megemlékezésre.

Osztályfőnökeinkkel elkezdünk ismerkedni az 56-os forradalommal. Filmeket néztünk és korabeli fényképekkel és a hozzájuk tartozó eseményekkel, tanulmányoztuk az akkori eseményeket. Nagyon nagy segítségünkre volt ebben Liska tanár úr, aki további történeteket mesélt nekünk. Ezután csoportokat alakítottunk, ötleteltünk az előadással kapcsolatban. Minden csoport kapott egy témát, amit a táborozás után, már itthon kezdtünk kidolgozni.

Szeptember elején gőzerővel kezdtünk készülni. Jeleneteket írtunk, kiosztottuk a szerepeket. A tanév első hónapja gyorsan elszaladt, s mi sehogy sem álltunk. Sajnos még a hónap végén sem mentek igazán jól a dolgok a házuk táján. Döcögős, unalmas párbeszéddek, halkán motyogott, érthetetlen szövegek halmaza volt a műsorunk. És akkor a díszletek még szóba sem kerültek!

Ekkor érkezett a felmentő sereg! Szerencsétlenségünket látva Dobosi tanárnő és Liska tanár úr a segítségünkre sietett.

Az ő ötletük alapján vettük videóra a jeleneteket. Így többször el tudtuk próbálni, sőt puskázni is lehetett. A forgatás alatt több helyen is felfordulást okoztunk. Az udvaron belegyalogoltunk egy testnevelés órába és a tanárit is megszálltuk egy időre.

A felvételeket az iskola különböző helyszínein készítettük. Egy adott jelenet felvétele közben már a következőre készülve a Récsei Centerben szereztük be a hozzávalókat (szalámi).

Mivel a műsor készítésében főleg a fiúk vettek részt, a lányok közben az aula díszítésén munkálkodtak.

A műsor színesebbé tétele érdekében egy jelenetet „élőben” adtunk elő, a többi pedig szerkesztés, vágás után került vászonra.

Sokat készültünk, reméljük sikerült méltóan megemlékeznünk az 1956-os forradalomról. Számunkra mindenképp pozitív eredménnyel zárult az elmúlt két hónap. Sokkal többet voltunk együtt, mint általában, jó volt együtt „alkotni”, a sok munka még inkább összerázta az osztályt.

Bemutakozik a 11.A

A SULI EGY JÁTÉK

Mi pedig minden szeptemberben rálépünk a start mezőre, és elkezdünk játszani.

Szabályok:

A szabályokat mind ismerjük már, hosszú-hosszú évek óta tisztában vagyunk vele. Épp annyira, hogy tudjuk, meddig lehet, meddig érdemes, és meddig célszerű feszegetni őket.

Néhány egyszerű példa – avagy az apró betű, amit csak meg kell találni:

- 1) Ne késs! (→ Ne túl sokat / szerezz igazolást!)
- 2) Ne lógj! (→ Ne kapjanak rajta / szerezz igazolást!)
- 3) Ne hiányozz túl sokat! (→ Legyen egy jó indokod / szerezz igazolást!)
- 4) Ne puskázz, ne csalj! (→ Csináld ügyesen / ... hát, ha erre is tudsz igazolást szerezni, akkor grat.)
- 5) Legyenek jó jegyeid! (→ ... na persze...)

A játék színtere:

A színtér pedig a Radnóti, azon belül is többnyire a 72-es terem.

Ez a keret, az általánosság, de azért apróbb változások mindig történnek. Néha átrendezzük a padokat, néha összetörük egy-két szék, néha folyik a radiátor, néha beázik a terem (na jó, az utóbbi még csak egyszer fordult elő)... A játék menete mégis alapvetően ugyanaz.

A játék menete:

Első lépésben minden hajnalban felküzdjük magunkat a harmadik emeletre. Ha igaz a mondás, és minden lépcsőfok tényleg egy nappal meghosszabbítja az életünket, akkor úgy tűnik, a sulis maga nyújtja át nekünk az örök élet kulcsát. Szóval, minden egyes nap hajnali 8-kor (plusz-mínusz 5-10 perc) beülünk a padunkba, és utána várunk délig, hogy magunkhoz térjünk. Eközben nagyon erősen próbáljuk elhitetni (és magunk is elhinni), hogy ma is valami újat tanultunk.

Jól van, jól van, tudom, hogy a többség igazából meg se próbál így tenni, de azért jól hangzott, nem?

Mégis, napról napra, lépésenként, küzdjük magunkat mindannyian az újabb mezőkre. Néha kimaradunk, aminek sok oka lehet; edzés, verseny, betegség, nyaralás, síelés, diákcsera... vagy egyéb más hivatalos(nak tűnő) indok. Persze van olyan is, amikor nem sikerül ilyen szép, hihető magyarázatot kisütni, de becsületünkre szőljon, mi megpróbáltuk!

A játék célja:

Ugyanaz, mint bármelyik másik játéknak: elérni a cél mezőre. No és mit is jelent ez pontosabban? Természetesen túlélni a nyári szünetig. Persze az még meeeeeessze van, szóval a reális célokat tekintve leginkább az őszi szünet, a téli, meg a tavaszi szünet számít fontosnak.

Minden reggel, a sötétben felkelve az éltető reménysugár az, hogy minden egyes nappal közelebb kerülünk hozzájuk. Azonban olyan nagy reménytenget mégsem láthatunk magunk előtt, tekintve, hogy sí szünet nincs, az érettségi szünetet meg épp most törölték el... Még a naptár is ellenünk van, ha azt nézzük, hogy idén október 23. is vasárnapra esett... Arról ne is beszéljünk, hogy miután elértük a végső célt, rá két és fél hónapra megint a start mezőn találjuk magunkat. Van ennek egyáltalán értelme?

Miért érdemes játszani?

Izé... Miért is? Ugyan már, ne kényszerítsetek arra, hogy egy csomó nyálas szöveget kelljen leírnom az életen át tartó barátságokról, az első diákszerelmekről, meg arról, hogy a középiskola életünk legszebb négy éve (vagy legalábbis ezt állítják)... Legyen elég annyi, hogy aki nem játszik, magára vessen! Egy *életre szóló* élményből marad ki...

SZIKRÁZÓ SZIPORKÁK / SZIPORKÁZÓ SZIKRÁK A MINDENNAPOKBÓL

Német:

Ábel: – Hogy van a Bólyai németül?

Solti tanár úr: – Ahogy a Goethe magyarul...

Kvíz: *Hogy gyakorolod a németet?*

Ádi: – Leveleket írok...

Solti tanár úr: – Ja, persze! Látjátok, mekkorát kamuzik!

Ádi: – Hát... öh... NEM.

Solti tanár úr: – Most ezt komolyan el akarod hitetni velem?

Ádi: – Tényleg írok leveleket! Csak... nem küldöm el őket...

Solti tanár úr: – Na, ilyenkor derül ki, hogy itt mindenki nyitott szemmel alszik... Kivéve az Ábelt, mert ő csukottal.

Solti tanár úr: – Esküszöm, Ábel, neked az a szerencséd, hogy elől ülsz, és nem látod a hátul ülők arcát.

Ábel: – Ha hátul ülnék, akkor se látnám...

Solti tanár úr: – A fiú megmutatja az anyukájának az inget. Bence, fordítsd le!

Bence: – Passz.

Solti tanár úr: – Mi az, hogy passz? Milyen sorrendben vannak a főneves bővítmények?

Bence: – Nem tudom.

Solti tanár úr: – Kivételesen ugyanúgy van, mint magyarul. Tehát a magyar nyelvtan szerint...?

Bence: – Nem tudom, abból is rossz vagyok.

Biosz:

Molnár tanárnő: – Réz tanárnő írt a táblára?

Bazsi: – Írt?! Tüsszentettél, és két tábláról lemaradtál!

Láng tanár úr: – Miért van a szívnek hangja?

Lili: – Mert hozzáütődik a bordákhoz.

Marci (felel): – A retinán lévő másik fajta receptorok a csapszegek. [...] A három fő szín, amit érzékelnek, a kék, a piros... ööö... RGB... a sárga!

Láng tanár úr nyomogatja az aktívtáblát, ami nem reagál.

Láng tanár úr: – Na, ez a passzívtábla...

Bálint (ránőtt fogra mond definíciót): – Olyan rágó alkalmatosság, aminek nincs gyökere.

Láng tanár úr: – Rágógumi?

Mándics tanár úr: – Na, légy szíves feleljél a kérdésre!

Levente: – Hát most két dolgot sügnak, és nem tudom, hogy melyik a jó...

Irodalom:

Arató tanár úr: – Ábel, mit csinálsz?

Ábel: – Semmit.

Arató tanár úr: – De látom, hogy kilóg a padból!

Arató tanár úr: – Na, most beszéljünk azokról, akik nem írták meg ezt a dolgozatot... Sermaul Levente! ... Várjunk csak, miért van ideírva egy 1-es? Csak úgy megszokásból?

Arató tanár úr: – Miért nem hal meg Jézus, és lesz egyike az Apró Szenteknek?

Kristóf: – Mert ott a karácsonyában valahogy elbújik...

Arató tanár úr: – Linus, egyre inkább közelítesz az 1-eshez! ... Persze előtte még ott van a 2-es és a 3-as...

Arató tanár úr (példamondaton gondolkozik): – Például... Miklós... öh... Dezső egy kretén.

Ének:

Petrócski tanárnő (dalszöveget diktál): – „Mert én egyet szerettem vót”... – Vót?!

Petrócski tanárnő: – Volt, múlt időben.

Petrócski tanárnő: – Csukd be az ajtót légy szíves, Luká... Bálint! **nevetés**
Az öccse a Lukács, tudjátok!

Miki: – Az anyja meg Mária.

Töri:

Vég tanárnő: – Az ipar szempontjából mi a legeslegkezdetlegesebb állapot?

Martin: – Pattintott kőszerszámok?

Vég tanárnő: – Mennyire gyengültek el a trónviszályban résztvevő családok?

Ubi: – Nagyon...?

Vég tanárnő: – Igen. Annyira, hogy kihaltak.

Peti (felel): – A birtokosok birtokokat birtokoltak...

Vég tanárnő: – 1541. augusztus szeptemberében mit gondol a török?

Vég tanárnő: – Mit írhatunk le ebből a forrásból? Márk?

Vrab: – Még nem olvastam el... teljesen...

Vég tanárnő: – Már az első bekezdésből mondhatsz egy pontot.

Vrab: – Én a másodikkal kezdtem.

Matek:

Peti mobilozik.

Fazakas tanárnő: – Peti, most fogom elvenni.

Peti: – Jó, de a bátyám kérdez valamit!

Ádi: – Van olyan bicikli, amit kézzel kell hajtani.

Anna: – Azt tolószéknek hívják.

Fizika:

Markovits tanár úr: – Az ekvipartíció tétele miatt... Nem igaz, hogy a Bence MINDIG ásítózik!

Bence: – Ez jövőre is így lesz, tanár úr...

Markovits tanár úr: – Akkor leadlak!

Markovits tanár úr (Ádi dolgozatát elemzi): – Magam részéről örülök ennek a 3-asnak, mint jegynek, mert például a 2-es feladatban egész értelmes dolgokat írtál, amin meglepődtem.

Markovits tanár úr: – Úgy gondolom, hogy ez nem szerencsés úgy, ahogy a tankönyvben van leírva, a tankönyv nem igazán jó.

Dorina: – De nem a tanár úr írta a tankönyvet?

Angol:

Pákolitz tanárnő: – Anna, Tünde, annyit dumáltok, hogy szét kell titeket ültesselek!

Tünde: – De akkor hangosabban kell majd beszélgetnünk!

Ofő:

G. Ádám: – Tanár úr, a tanárnő krétával dobálózik.

Paulovits tanár úr: – Milyen gyakran?

G. Ádám: – Hát... nem annyira gyakran, de jó néhányszor... miért?

Paulovits tanár úr: – Csak mert mondta, hogy túl gyorsan fog a kréta...

Előadás a drogokról.

– És innentől kezdve Gézánk mindent meg fog tenni, hogy droghoz jusson.

Tudom, hogy ez elcsépett szöveg, de lopni fog, csalni fog, hazudni fog...

Bence: – Politikus lesz?

Kémia (megemlékezés 9.-es korunkról):

Csilla néni: – Ezzel nem akarok foglalkozni, mert ez inkább matematika, mint biológia.

Csilla néni: – Csillagom! Én nem ellened, hanem érted vagyok dühös!

Ubi: – Ja... akkor már mindjárt más...

Csilla néni: – Nos, ehhez a feladathoz kell egy kicsit mesélnem... Egy kicsit fáradtnak tűntök, úgyhogy a baktériumok szexével kezdem.

Csilla néni: – Hát arról nem én tehetek, hogy a hétköznapi életben nem tudományos neveket használunk. Hiába tanítom én meg nektek, hogy etanal, ha a hétköznapi életben azt mondják, hogy acetaldehid...

– Ja, tényleg...

Csilla néni: – Milyen kötés van a sóban, mint általában minden sóban?

Dorina: – Sókötés?

Írta, gyűjtötte, fényképezte:
Sallai Andi

Bemutatkozik a 11.C

Kedves Panka!

Egy új taggal bővült a 11.C osztály csapata, így immár újra teljes létszámmal 36 ember jár az osztályba. Viki egy nagyon kedves lány, igazából nagyon sokat mesélhetnénk róla, de nem tudnánk leírni a levélbe minden tulajdonságát, hisz egy levél alapján nem ismerhetsz meg egy embert sem. A legjobb lesz, ha te saját magad ismered meg, amikor újra találkozunk.

Mint minden évben, most ősszel is remekül sikerült az osztálykirándulás. Mostani úti célunk Visegrád csodálatos történelmi városa felé vezetett.

Első állomásként, megnéztük a királyi palotát. Tudtad, hogy a visegrádi palota eredetileg Károly Róbert városi házának épült? Komoly palotává csak I. Lajos fejlesztette uralkodása idején. Mi igazából ebből csak a romokat láttuk, amit a török harcok óta már természetesen felújítottak. Az északkeleti palotarészen egy nagyon szép Herkules-kutat csodálhattunk meg, majd a Palotához tartozó hatalmas kertet, ahol mindenféle virág, gyümölcsfa mellett fűszernövényeket is találhattunk.

Másnap az utunk a Visegrádi várhoz vezetett. A hatalmas vár a Stribrik-dombra épült, ez az első vár, ami a tatárjárás idején pusztult el. Az elképesztő kilátáson kívül még kiállításokat is láttunk.

Ezután meglátogattuk a visegrádi bobpályát is. Este hatalmas tábortűz mellett énekeltünk.

Az osztálykirándulás utolsó napján megnéztük a Salamon-tornyot, majd közös megegyezés alapján krumpolis lángost sütöttünk. Az osztályprogramon mindenkinek megvolt a saját feladata, volt, aki például krumpplit pucolt, a fiúk egy része megrakta a tüzet, Gergő pedig kisütötte a lángos kezdeményeket. A tésztagyúrás az egy külön

kategóriába tartozott...☺ Sütés után persze mindenki megkapta a jól megérdemelt lángosát. Nem véletlenül mondják azt, hogy amit te készítesz, az mindig finomabb, ugyanis a lángosok igen ízletesre sikerültek.

Az osztálykirándulás mindenkinek igazi élményként maradt meg, talán még neked is élmény volt az utunkat elolvasni.

A levelet küldi sok-sok szeretettel:

A 11.C osztály

Bemutatkozik a 12.A

Nem utolsó,
de mondat,
nem szól minden radnótisságunkról,
de mégis;
van is értelme,
de nincs is.
Formalitás, de nekünk számít, és magunknak szól.

Gábor: Igen, én firkáltam össze.

Banán: Peti a mozibabe!

Bea: Tixaaaaa!

Thang: C'mon!

Bálint: Ilyen fickó mint te, minden bokorban terem.

Ádám: A hasonló a hasonlóban oldódik.

Dani: Majd rajzolok hozzá képregényt.

Ricsi: Énekeljünk!

Heni: Na, ma sem kellett volna felkelnem...

Karesz: Mondat? Tükröshajkefés. Ja, és „Lehet, nem tudom...”

Kristóf: Szárazon beszélő iskola; ilyenek még ebben a klimaxban sem vagyunk.

Judit: Nézd, nézd, nézd, nézd! Annyira cuki, nem?

Lina: Családi ok.

Lôrinc: Részemről ezzel el van boronálva.

Tomi: Akkor inkább kimászom.

Kozesz: Csókolom! Van zizi? Nincs zizi. Nincs zizi? Nincs zizi. Csókolom!

Saci: Szia! Helló! Szia! Jónapot! Szia! Szia! Szia! Szia! Jónapot! Csókolom! Szia!
– és még csak az első emeletnél járunk.

Levi: Őőő... 10-től filmszakadás...

Barna: Ki itt belépsz hagyj fel minden reménnyel.

Zoli: Mit keres egy autógumi a szekrényetekben? És ugye a miénk az udvar?

Szigi: érted? nem. te? nem. mosoly és bólogat!

Soso: Ping pong tesi óra helyett?

Bálint: Ez a sor kiadó!

Ildi: Egy nagy teát kérek... Ó ezt a teremben hagytam, kösz. Jaj, hol az övtáskám?

Kriszti: Megyünk ki a Boldizsárra?

Emese: Serkenti.

Dávid: Mára? Holnapra nem elég?

Dzseni: Levi mondatához: ...same...

Donci: És, mint Mózes a hegyről, lejött a lépcsőn.

Juli: (Külföldi tartózkodása miatt nem tudott leadni mondatot. Majd jövőre.)

Zacsi: Belehalok.

Erősen hiányos lista arról, hogy mi mindent láttak szegény, jobb sorsra érdemes szekrényeink.

- ❖ Kabátokat, sálát, sapkát, pulóvert. – *De ez teljesen normális.*
- ❖ Tesicipőt. – *Szinte csak akkor, ha valaki kidobta, ami a szekrény tetején volt.*
- ❖ Rohadt almalevet. – *Írhatnánk azt is, hogy almapálinkát, de olyat mégsem illik.*

- ❖ Autógumit. – *Spanyol, és Hozénak hívják.*
- ❖ Tankönyvet. – *Az „újszerûtől” az „erősen megviselt” állapotúig.*
- ❖ Kézifűrészt. – *Még jól vág.*
- ❖ A saját leszakadt ajtajukat. – *Egyre többször.*
- ❖ Bezárt ajtót. – *Egyre kevesebbszer.*
- ❖ Sok idegen cuccot. – *Jellemzően ruhadarabokat.*
- ❖ Rendet. – *Változó minőségben és mennyiségben. (v.ö.: „Na figyelj, akkor most rendet rakunk. Basszus tegnap raktam rendet, és megint hogy néz ki!)*
- ❖ Egy fél könyvtárnyi selejtezett könyvet. *(Többek közt a „V.I. Lenin Összes művei” sorozat több tagját.)*
- ❖ Matricákat. – *Szekrénye válogatja, hogy ki mennyit.*
- ❖ Egyebeket. – *Minden mást amire szükségünk volt / nem volt szükségünk.*

Kóláspoharak, szalvétakupacok, szétszórt szívószálak, sültkrumplitolvajok. Egy tökéletesen átlagos megbeszélés a 12.C részéről. Valaki a háttérbe húzódva eszik, valaki tele szájjal beszél, van, akit nem érdekel, hogy már régen nincs mit rágnia, akkor sem szólal meg. A lényeg, hogy különbözünk, és mégis jól érezzük magunkat együtt.

Végül nem kis nehézségek árán mindenki ráveszi magát, hogy a témára koncentráljon, és a tálcákkal borított asztalok körül megindul az ötletelés, bár a külvilág nem igazán értékeli az asztalok közötti kétségtelenül hangos véleménycserét.

Az évkönyvbe való cikk megírása nem egy egyszerű feladat, főleg akkor nem, ha egyszerre tíz ember próbálja meg teljesíteni, viszont valahol izgalmas.

Az ötletek legmeghatározóbb vonala a nosztalgia körül húzódott, és ebben mutatkozott meg leginkább, hogy bizony nemsokára kinőjük az iskola falait. Mindenki azt hitte, hogy nincsen elég nagyszabású közös élményünk ahhoz, hogy ezekre építhessünk, de időközben rájöttünk, hogy egyrészt van, másrésztől úgyis a kis dolgokat vesszük elő.

Furcsa volt úgy visszatekinteni az elmúlt évekre, hogy az előttünk lévőkről már tudjuk: teljesen különbözni fognak az előzőektől. Sokáig csak azt a hat évet láttuk magunk előtt, amit a Radnótiban töltünk, de most már kétnaponta

rájön valaki, hogy „Te jó ég, ez az utolsó évünk”, és mindenki másképp áll hozzá a mindennapokhoz: van aki nyolc helyett tízkor érkezik, van aki nyolc óra tízkor.

Sorra vettük a történeteket, és rájöttünk, hogy körülbelül három betört iskolai ablakot, pár kiszedett ablakkilincset, néhány hatszor megjavított szekrényajtót, és rengeteg elhajlított tollasütőt hagyunk magunk mögött. Meg négy fiútesitánárt...

Előkerültek olyan számunkra emlékezetes pillanatok, mint az osztályközösség megnyilvánulásának csúcspontja, mikor egy soproni szórakozóhelyen az addigi négy főhöz csatlakozott még száz, csak mert az üvegfalón át látni lehetett, milyen hangulatot csináltunk, vagy mikor a bátorságpróba előkészületei önmagukban egy bátorságpróbába fordultak át a hegyek között a csalános közepén pár ember számára. De persze a legjobban a kis dolgoknál ragadtunk le, amik másoknak semmit sem mondanak, és amik úgy kezdődtek: „Emlékeztek még...?”.

Már nem tolakszunk egy emberként a menzán, és a kicsiket nézve (a választól kicsit tartva) az jár a fejünkben, hogy „Én is ilyen voltam...?”. Mindenki a saját jövőjével van elfoglalva, és így kicsit nehezebb összetartani. De mégis el tudunk tölteni egy órát egy tálca- és papírkupac körül nevetve és beszélgetve valami olyanról, ami mindenkinek egy közös része.

Gál Enikő

Radnótira emlékezve

Kirándulás a Délvidéktől a Vaskapuig

TERVEZETT PROGRAMOK

Újvidék belvárosán áthaladunk, majd sétálunk a péterváradi várban.

Belgrád nevezetességeivel ismerkedünk, sétálunk a központban, a Kalemegdan várban és a zimonyi várban, megpihenünk a Száva torkolatánál. Ebédre bureket, jellegzetes szerb ételt kóstolunk.

Székelykevény szállunk meg, a legdélebbi magyar ajkúak lakta községben.

Csodásan szép tájon át utazunk *Bor* felé, ahol a Radnóti szobor a budapestinek pontos mása. Útközben, *Žagubica* határában megemlékezünk a munkatábor és Radnóti emlékére elhelyezett emléktáblánál.

Megszállunk a *Vaskapu-szoros* hajdani építőtáborában, látogatást teszünk a vízi erőműben.

Csónakon áthaladunk a *Kazán-szoros* legszűkebb részén. Kötelező olvasmány Jókai: *Az arany ember*, a Szent Borbála hajó útjának leírása.

Meglátogatjuk *Galambóc* vagy *Szendrő* várát. Visszaérkezünk Székelykevére.

Horgoson találkozó lesz az iskolában, ahonnan a budapesti Petőfi versenyre érkeznek diákok. *Szabadkai* városnézéssel zárjuk az utazást.

A Kerepes család kalauzolásával bejártuk a tervezett utat, köszönet a segítségükért. Kívánjuk, hogy más osztályok, csoportok is eljuthassanak erre a tájra.

AMIT MAGUNKKAL HOZTUNK

Messze

Messze vagyunk. Szerbia vak tetején autózunk már vagy két órája. Május van, de hatalmas a köd. Ha kinézek az ablakon, az erdő első két fáját még látom, de a többi homályba vész. Nem tudom, hogy hol vagyunk, azt se biztosan, hogy hová megyünk.

Mégis megérkezünk. Kiszállunk, és ott van. Kicsi vöröses szikla a sárban, rajta fémtábla. Aki nem tudja, hogy van itt bármi is, az egyszerűen továbbmegy. Elhagyatott a hely, a háttérben szögesdrót, oldalt pedig csak a végtelen, fehér köd gomolyog. Mégis megilletődötten körbeálljuk az emlékkövet, vacogva elmondunk néhány verset, és nézzük azt a kevés magyar sort itt, a semmi közepén. Messze vagyunk, mégis...

Következő állomásunk Bor. Egy kis parkolóban megállunk, néhány lépés, és ismerős szobor előtt találjuk magunkat. Nézzük... messze vagyunk, de a szobor ugyanaz, mint az aulában. Beszélünk a két emlékművet esetleg összekötő kapcsolatról. Indulunk, s visszanézünk: a magányos szobor szomorúan nézi a lábánál lévő kis virágcsokrot.

A másnap derültebb idővel köszönt ránk, a gyönyörű Kazán-szorosban csónakázunk, fúj a szél, zötykölődünk a hullámokon. Ez még a Duna. Messze vagyunk, mégis közel: összeköt a folyó. Elúszunk a Traianus-tábla mellett, ki tudja, hogy mióta áll már az ott...

Még egy nap. Messze van, mégis, mindjárt vége. S elindulunk hazafelé.

„Ó, megvan-e még az az otthon?”

Pünkösti Noémi

DÉLVIDÉK 2011

Ülünk a motorcsónakban, körülöttünk imbolyog a fekete Duna. Itt már széles a víz, a szél futóbolondként nyargalászik a két part között, nem beszélünk, csend van. A parti fövenyt sziklák váltják föl, a hullámok egyre nagyobbak, a csöndet csak a halk nyikorgás töri meg, ahogy kezünk biztosabb fogást keres a nyirkos peremen. A Vaskapu-szoros-

ban a szél már süvít, vacog a fogunk, a csónakot könnyű gyufás skatulyaként dobálja a víz. Szerb kormányosunk nem tud magyarul, mégis megértjük. „Ne féljünk, csak kapaszkodjunk erősen!” Becsukom a szemem, elképzelem, hogy elragad a szél, egyre magasabbra repít. Budapesten már zajlik a közép-szintű magyar érettségi, vacogunk a májusi szélről. Fölnézve alig látom a sziklafalak tetejét, szürke kőóriásokként tornyosulnak fölénk, megtiszteltetésnek vehetjük, hogy keresztülhajózhatunk templomukon.

„Szerbia vak tetején” Žagubica fölött a hegyekben tejszínű köd borítja a tájat, a hideg csontig hatol, körbeálljuk a magányos sziklát, remeg a hangom. „Köd száll le csupán barakunkra...”

Gerlei Anna

LEVÉL A SZEGEDI RADNÓTI MIKLÓS KÍSÉRLETI GIMNÁZIUM IGAZGATÓJÁTÓL

Tisztelt Igazgató úr! Kedves Kollégák!

Gál Béla vagyok, a szegedi Radnóti igazgatója. Amiért az érettségi közepette zavarom, az az öröm és a hála. Az elmúlt héten a szerbiai Borban járt gimnáziumunk egy kis közössége. Természetesen eljutottunk Žagubica felé, az ottani Radnóti emlékhelyhez. A belgrádi Magyar Nagykövetség munkatársaival és a nagykövet úrral együtt örömmel láttuk, hogy más – Radnóti nevét viselő iskola tanulói – is tiszteletüket tették a szomorú, de szép helyszínen. A szalagból kiderült, hogy az önök 9.A osztálya járt ott. Szeretnénk Önnek, a kollégáinak és a tanulóknak szívélyes üdvözlőnként és köszönetünket átadni!

Üdvözléssel:

Gál Béla igazgató

Schrödinger macskája

Mekkora az alumínium-hidroxid oldhatósági szorzata, ha a telített oldat pH-ja 10,51? Na, ettől most elmenekültek a nem-kémiások és nyugodtan beszélgethetünk a kémiatáborról.

2011 januárjában már második alkalommal került megrendezésre Kismaroson a Radnóti kémiatábora Berek Tanár Úr vezetésével. Ennek az új hagyománynak a lényege, hogy a kémiával versenyszinten foglalkozó nagygyimnazisták kapjanak egy

nagy löketet a versenyszezon előtt. Aki nem próbálta még ki a napi közel 24 óra kémiázást, annak hiába is magyaráznám, ezt érezni kell. A hangulat szemléltetéséhez megpróbáltam összegyűjteni néhány alapfogalmat:

- *Aktív tábla.* – A tábla fölé cellux-szal és biztosítótűkkel felszerelt lepedőt lehajtva vetítőfelületet nyertünk a laptop számára, a lepedőt felhajtva pedig hagyományos krétás táblánkat kaptuk vissza. A modern technológia a feladatok kivetítése mellett egyéb szórakozási lehetőségeket is kínál, főleg, ha a társaság kreatív.
- *Entrópia.* – „Az általunk ismert világban a folyamatok általában a rendezetlenség növekedése irányában mennek végbe önként. A rendezetlenség mértékét entrópiának nevezzük, melynek jele S.” Az entrópia tehát a tudományos és univerzális magyarázat arra, hogy miért helyezkednek el a cuccaink „véletlenszerűen”, vagyis miért van rendetlenség körülöttünk.
- *Kémiatáboros cd.* – A hazatérés után t idővel elkészülő személyre szabott cd, ami a cenzúrázatlan tábori fényképeket tartalmazza.
- *Kötelező olvasmány.* – Ötösöm lesz kémiából, Kémia – összefoglaló középiskolások-

nak, valamint Az elemek kémiája I–III., Szerves kémia, Fizikai kémia I–III., A minőségi kémiai analízis alapjai és magától értetődően a függvénytáblázat.

- *Laborgyakorlat.* – Palacsintasütés sok személyre. „Hozzávalók: sok tojás, még több liszt, tej, egy csipet só és SZERETET.” És persze a töltelék: nutella.
- *Utolsó éjszaka joga.* – Ennek semmi köze a középkori földesurakhoz. Twisterezés szigorúan Twister játékszőnyeg és pörgető nélkül, művészi képek alkotása painttel és fényképezővel, kártya és hajnalvárás.
- *Vegystál.* – Tanár Úr részére összeállított különleges vacsora.
- *Verseny.* – Különböző napszakokban és műfajokban, például előadáshoz kapcsolódó csapatverseny, periódusos rendszer kirakása, memóriakártya színes anyagokkal, gyorsasági egyenletrendezés.

Hát valami ilyesmi ez a tábor, ahogy én látom. A harmadik évad következik 2012 januárjában. Mi ott leszünk – és Te?

Kémiatábor – *ha* megérdemled.

A részletekről és mellékhatásokról kérdezze meg kémiatanárát, osztályfőnökét.

Kiss Andrea

hivatalos felnőtt kísérő

(átmenet az ifi és a kistanár között)

A második „kicsinyek kórusa” énekkari táborról

Balatonszéplak, június 27–30.

IDÉZETEK A KRÓNIKÁKBÓL

Reggel indult a vonatunk. Az érkezés sok örömmel telt, megismerkedtünk a házzal, a környékkel. A táborzáró koncert nagyon jó volt. (*Sziklai András, Karakas Benedek, Szojka Tamás* krónikájából)

A szálloda úgy nézett ki, mint egy palota. Kimerítő próba után várt minket a Balaton egy kis láblógatásra. Voltak finom fagyik és rakott krumpli. Saci csodás meséit hallgattuk esténként a tigrissel és a vízilóval. (Ismeretlen szerzők)

Első nap rókavadászat volt. Ma Betti telefonjára ébredtünk. Sokat próbáltunk, majd átöltöztünk a koncertre. A koncert nagyon jól sikerült, de mire vége lett, zuhogott az eső, ezért vonat helyett a szülők vittek vissza minket kocsikkal Siófokról Balatonszéplakra. Köszönjük, hogy ilyen sokan meghallgatták a koncertet. (A 111-es szoba, *Hanna, Lilla* és...)

2. nap: Ma minden úgy ment, ahogy szokott. (-:))) Kivéve azt, hogy végre fürödni is tudtunk a Balatonban. Ma sem maradt ki a játék. Mindenki kapott egy matricát, és a matrica jelentésének megfelelően kellett viselkednie. A majom vicces, a víziló nyugodt, bölcs, az oroszlán családösszetartó, az elefánt kedves és segítőkész. Este kitaláltuk, ki kicsoda volt.

3. nap: Ma lesz a koncert!!! Sokat készültünk rá. (A 109-es szoba krónikájából)

Szuper volt a fürdés. A strandon építettünk iszapvárat, és a Kata fogott egy pióciát.

Adjon az Isten szerencsét

NAGY LÁSZLÓ – SEBŐ FERENC

Lámpámba lángot,
ne kelljen
korán az ágyra
hevernem,
kérdésre választ
ő küldjön
hogy hitem széjjel
ne dőljön.

Adjon az Isten
fényeket,
temetők helyett
életet –
nekem a kérés
nagy szégyen,
adjon úgyis, ha
nem kérem.

A napi program:

Reggeli Próba Ebéd Próba Szigorú csendes pihenő Koncert Vacsi Örömtánc Játék

Nagyon jól sikerült a koncert!!! Íme pár darabunk: *Gloria, Bikaviadal, Új regösének, Nézz csak a réten szét, Ez a lábam ez, ez, ez, A nap nyugodni tér,* (Bogi és Klári) Mirtill szólója: *Erdő, erdő, 2. 3. 4.-es dalcsokor. Este van már* – Anna szólója.

Tamás szavalta Nagy László *Adjon az Isten szerencsét* című versét. (A 107-es szoba krónikájából)

A táborba nagy örömünkre ifiként velünk jöttek: Montvai Saci, Papp Nóri, Szűcs Emese (11.A, 9.B) régi ismerőseink, és Gáspár Zsófi valamint Kassai Mirtill, (7.A) új segítőkink.

Nemcsak szőlamprobákat tartottak, hanem reggelit készítettek, rókákat gyártottak, játékokat találtak ki. A nap fénypontja az esti mese volt. Közös munkával született a történet: Saci mesélt a gyerekek ötleteit felhasználva.

A koncert tényleg szépen sikerült. Balassa Erzsi néni is beállt közénk énekelni. A szülők meglepték a gyerekeket azzal, hogy szinte mindnyájan eljöttek meghallgatni a három nap eredményét. A siófoki evangélikus templom vendégszerető házigazdánk volt. Idén már 28-an voltunk. Jó volt együtt lenni a gyerekekkel. Jövőre ismét új helyre megyünk.

Szabó Katalin

TermKut 2011

Egy táborlakó naplója

Július 10-én reggel 6:50-kor a buszállomáson gyülekeztünk. Lassan átmentünk a peronra, és népszámlálást tartottunk. Nagy volt a hangzavar. Mindenki indult volna már, de azért miközben hangosan kiabáltuk, hogy „Jelen!”, közben búcsúzkodtunk, hiszen egy hétig, Pesttől messze új életet kezdünk. Ebben az évben úti célunk Bogács volt.

7:25-kor sikeresen elindultunk, és körülbelül másfél – 2 óra út után oda

is értünk. Mindenki arra várt, hogy megtudja a szobaszámát, és kipakolhasson. Miután az utolsó szoba is megkapta a kulcsát, 15 perc állt rendelkezésünkre beköltözni. Ezek után jött a rajok választása. Miután kialakult a hat raj, a táborhely hat különböző pontján letáboroztunk. Ezután csapatnevet választottunk (Sz.Ö.Sz., Motorizált Ukrán Harci kecskepásztorok, Vírusos torokgyulladás, Z.O.K.N.I, Pont Az!, Icíkék) és rajindulót irtunk. Miután a rajok megírták indulójukat, megérkezett az első feladatlap. Viszont ezzel az ifijeink eltűntek, sajnos ők most nem segíthettek. Ekkor a legnagyobb kérdésünk az volt: „Mi a csuda az a száletli?” Végül kiderítettük. Egy fából készült pad és asztalka, ami egybe van építve, és a tetején van egy kis tető, viszont jól el van dugva a táborhely egy félreeső sarkába... Fél óra múlva újra összegyűltünk. Leültünk a fűbe, és egyszer csak egy Lady és egy polgármester került élénk. Nagy meglepetésünkre a Lady megvásárolt minket, és a földünket. Nem más lett a foglalkozásunk, mint a bányászat. Persze a munkánkat jól megfizette. Minden aranyrögöt, amit szereztünk a különböző „bányákban”, a bankban pénzre, azaz suskára válthattuk. A bank sem volt zsugori, mert tartott dupla vagy akár tripla árfolyamokat is. Minden délután bányászunk, délelőttönként pedig szakmai programokon voltunk.

Steller tanár úrral a raj egyik fele falut kutatott, a másik fele pedig elment kirándulni a Suba-lyukhoz. Balázs Katalin tanárnővel kémiai kísérleteket végeztünk ásványvízzel, kólával és Mentossal, és egy reakcióegyenletre tanultunk körjátékot. Láng tanár úrnál pedig zajsztet mértünk, cégért ele-

meztünk és víztakarékossággal foglalkoztunk. Esténként az éppen aznapi tanárral esti „pontszerzőre” mentünk, ahol az aznapi feladatokról kellett kérdésekre válaszolni. Este tizenegy körül elkezdődtek az esti mesélések és éneklések a szobákban. Éjjélkor takarodó volt, de csak mert az ifik kimentek. Attól mi még éjjelenként jól szórakoztunk. ☺

Negyedik nap nagy túrára mentünk a Kaptárkövekhez; hideg ebédcso-maggal, és jól megpakolt táskával vágtunk neki az ismeretlennek. Először egy erdőig sétáltunk, onnan pedig az erdőn keresztül egy faluba jutottunk. Onnan egy természetvédelmi területre értünk, ahol a Kaptárköveket figyel-hettük meg, és csalánba taposhattunk. Visszafele is ugyanazon az úton men-tünk, körülbelül három órára, értünk haza és hamarosan újra bányászok lettünk. Esténként aukciókat tartottunk, ahol elkölthettük a nehezen össze-gyűjtött suskáinkat. Ezt a pénzt a bárban is elszórhattuk akárcsak a kaszinó-ban. Aukció után általában harcipuszi, saroknéző, és vérfari volt a program. Mindenki abba szállt be, amibe szeretett volna.

Toroczkai Dóra, 8.A
és egy pici ifi korrekció

Valószínűleg elfogult leszek. Szeretem Tiszafüredet, a ninjákat sőt még Pallert is, ha jó kedve van. Igencsak kedvelem a Kék Cápában eltöltött estéket, és napi rutinom meghatározójává vált a zenés ébresztés, főleg a Beach Boys tagjaival lettem jóban.

Idén is, mint eddig mindig, megvolt a tábor saját kis rendje. Délelőtt Borival és Andrással csináltunk festményből valóságot, a ninjákkal valóságból mozgóképet. Felváltva voltunk operatőrök, rendezők, sminkesek, kellékesek és huszárbajuszos szereplők óriási karton fényképezővel, ha kellett homokba temetve, hűtőbe mászva és nyakig Tiszában. A kész klipek mind meglepően jól sikerültek. Annyira jól, hogy még Péterfy Borinak is feltűnt.

Délutánonként mindig máshol okosodtunk. Én gazdagabb lettem pár textilgyűrűvel, megtudtam, hogy hogyan tudnék takarékoskodni az energiával, és persze azóta szorgosan tanulok KLNGONul, hogy a legrosszabbra is fel legyek készítve (nyilván nem...). A fejtágítás után napsütésre mozogtunk a parton, hidegben a házak között rendeztünk hardcore bulikat szigorúan fél 7-ig, szigorúan igénytelen zenére. A gyengébbek a fűben fetrengtek a hatodik nap után. Aztán esténként gyakran tömörültünk az ebédlőben. Babákat és Mementót néztünk, ruhát teregettünk, lányok villanykapcsolót szereltek össze, vagy inkább tettek tönkre egy csavarhúzó segítségével, fiúk élelmiszerárakat tippeltek kisebb-nagyobb sikerrel. Volt, hogy egész este csak társasoztunk, kártyáztunk és Mr. X-et játszottunk, mindig együtt. Az utolsó estére a ninják bekeményítettek. Így alakult, hogy

Szeszének nem maradt haja, Veráé viszont lila lett, Hanna pongyolában, Misi teniszütővel a hátán, Bálint hullahoppal a nyakában én pedig zöld láthatósági mellényben voltam kénytelen feszíteni egészen a tábor végéig. Megtanultuk, hogy igazán kreatívnak kell lenned ahhoz, hogy épségben átvészeld a tábor 10 napját. És soha ne aludj úgy, hogy a paplanhuzat gombjai a szád felé legyenek, mert lenyelheted azokat és akár meg is fulladhatsz.

Sötétedés után mindenki a parti szórakoztató egységben mulatozott radnóti diákhöz méltón, tökéletesen szolidan. Sajnos az asztalon nem lehetett táncolni... Sem eső, sem hideg nem lombozott le minket. Ha úgy adódott, pulcsiban, és volt, amikor még az esőben is roptuk, szabad ég alatt. Mindig együtt.

A tábor, amiről írok, a 78É. Egy éjszakai buszról van elnevezve. Mindenki ismeri, mindenki tud róla, aki mégsem volt ott, igazán bánhatja.

Hoffmann Frida, 11.C

„Ósükösd most idén itt van Vinyén...” – ahogy az induló is mondja, idén már második alkalommal volt Ósükösd más helyszínén a felújítás miatt.

„– Hm, hm ez egész olyan, mint Sükösd! Ott a matekterem, van szalekli, ebédlő...

– Igen, András, csak ez teljesen más!”

A helyszín új, de tapasztalataink szerint a céljainkra tökéletesen megfelelt. Óriási kerttel rendelkező táborhelyünkön (amit szokás szerint senki nem hagyott el) töltött egy hét alatt, azt hiszem, a kert almáinak 80%-ról legeltük le az almát uzsonnaidőben. (Megbízott almaszedő: Kovács Tamás.) Amit persze minden nap egy-egy általunk kreált vagy Hanna¹ tárából kipottyant játék követett. Azt hiszem, mindannyiunk emlékeiben ott él a számháború alatt a bokorban megbújó Stark Ildi, aki a győzelemért megszenvedve megküzdött a gaz kullanccsal; Gábor Hanna, aki félszavakból felismer bármilyen közmondást; a csukott szemmel labdadobálós játék, ahol csak annak lehet nyitva a szeme, aki dob és elkap, a másik csapat pedig csukott szemmel hadonászva próbál tenni az ellen, hogy ez sikerüljön.

Még az első nap belevetettük magunkat² Bazsinka életművébe, és délutánra megértettük, hogy Katika nem egy szemérmes szűz lány. (Mindenkinek ajánlom Márton László:³ Amit *láltál*, amit *ballottál* című novelláját!) Katika tornacipője pedig az elkövetkező 7 napban is megállás nélkül habzott gondolatainkban. Még aznap mi is irodalmi alkotások megírásába fogtunk, és folyamatosan bővült a faliújság az étkezőnél.

¹ Montvai Hanna (2009)

² Bárány Tibor (1998), Schiller Mariann (1980)

³ Márton László (1977)

Az idei mateksávon⁴ azt is megtudtam, hogy vannak olyan elborult matematikusok, akik szabadidejükben nyolcszögből kört darabolgatnak át. Számomra máig felfoghatatlan a bizonyos Banach–Tarski paradoxon, miszerint különböző térfogatú testek átdarabolhatóak egymásba. Szóval tudok csinálni egy pingponglabdából egy medicinlabdát... „Ez azt jelenti, hogy itt vagyok, és aztán hipp-hopp itt

van belőlem kettő? Egy Saciból két Saci lesz?” Bármilyen felfoghatatlan, de a tétel bizonyított!

A mondatelemek felcserélésével⁵ pedig akár verset is írhatunk!

Ván Bálint: *A VIKODINT*

Róbert felírta a Vikodint:	Fel! Róbert írta a Vikodint!
Róbert a Vikodint írta fel?	Fel! A Vikodint Róbert írta!
A Vikodint írta fel Róbert.	Fel a Vikodint! – írta Róbert.
A Vikodint Róbert felírta.	Róbert fel a Vikodint írta.
Felírta a Vikodint Róbert?	A Vikodint fel Róbert írta?
Róbert írta fel a Vikodint!	Fel Róbert a Vikodint írta.
Róbert a Vikodint felírta?	Írta a Vikodint Róbert fel?
A Vikodint felírta Róbert.	Írta Róbert a Vikodint fel.
A Vikodint Róbert írta fel.	Írta Róbert fel a Vikodint.
Felírta Róbert a Vikodint?	Írta a Vikodint fel Róbert...
Róbert írta a Vikodint fel.	Írta fel a Vikodint Róbert.
A Vikodint írta fel Róbert.	Írta fel Róbert a Vikodint?

Vajon értelmes az a mondat, hogy „James a kiss Greg gave”? Felejthetetlen újságcikkeket írtunk olyan valódi címek alá, mint: „Világvégét jósolt a héberül kiabáló ponty; Kígyó szarta le a modellt; Nindzsának öltözött tiszteletest tettek ártalmatlanná a kommandósok; Repülőből kidobott széket zúzta szét a hajót; Lángoló mókusok miatt égett le az erdő.”

Megvitattuk a természet kegyetlenségét, harmóniáját, változatosságát és tökéletességét.⁶ Lehet, hogy furcsa, de ha a répa mennyiségét megnöveljük, akkor két nyúlfaj közül kihal a könnyebben levadászható. Mára azt is tudom,⁷

⁴ Kornai Júlia (1998), Pándi Veronika (1993), Szeszlér Dávid (1993)

⁵ Molnár Cecília (2001), Pándi Julianna (2008)

⁶ Barabás György (2003)

⁷ Alföldi István (1983), azonos Istivel

hogy a hangyák megtalálják két pont közül a legrövidebb utat, és egymásnak jelző feromonokat hagyva segítik, hogy más is odataláljon.

A közeli étteremből érkezett ebéd általában finom volt, ha kevésbé, kipótoltuk egy kis dugi nutellával. A társaság egy része ez után rohant Ticket to ride-ozni, másik része aludni tért, páran pedig arról vitatkoztak, hogy a természettudomány vallás-e. Ebben az időszakban nyílt meg Julis hajszalonja is.

Esténként Marika néni vagy Schiller tanárnő vacsoráit ettük. Igyekeztünk normálisan étkezni, de a só hiányának örök problémája Annánál, valamint a párizsi teába ejtése Julisnál kicsit megnehezítette ezt. Ha már az étkezéseknél tartok, nem hagyhatom ki Isti lecsóját, ami mindenki⁸ elmondása szerint nagyon finom lett.

És persze az öregek vacsoraelőkészítő játékaról sem felejtkezhetek meg! Vajon ki ölte meg Misi bácsit? „Mihály. Meghalt? Nagyon rendes ember volt. – Tarokkozni nem tudott. – A múltkor – vagy az ’72-ben volt? Bemondja az ultit. Mondom neki: Mihály. Nincs nálunk nagy honőr! – Hát, ilyen ember volt.”

⁸ Balla Krisztián, Czeller Ildi, Gábor Hanna, Galambos Máté, Hegyi Borbála, Kemény Lili, Kemény Zsófi, Kis Iván, Kovács Tamás, Lőrincz Áron, Örök problémája Annánál, valamint a párizsi teába ejtése Julisnál kicsit megnehezítette ezt. Ha már az étkezéseknél tartok, nem hagyhatom ki Isti lecsóját, ami mindenki⁸ elmondása szerint nagyon finom lett.

Az esték elhanyagolhatatlan kelléke természetesen a vérfarkas és Andris újtó játéka, a szalagavató-maffia volt. Miután a külsősök már első éjjel meghaltak, mindenki felkért valakit táncpartnerének, és éjszaka a matchmaker egy párt felbonthatott, a banki titkosszolgálat pedig megtudhatta az egyik friss párról, hogy az az ártatlanoknak vagy a vérfarkasoknak hoz hasznót. A vérfarkasok sorra ölték az ártatlanokat, és nyertek. Akinek pedig nem volt kedve vérfarkasozni, társasozhatott, vagy Bálint-játékokat játszhatott.

Utolsó este Kemény Lili indulóját énekelgettük, és búcsúztunk az új táborhelytől, ami ugye pont olyan, mint Sükösd, csak teljesen más...

Ez a mű nem jöhetett volna létre, ha nincs a Pusztulás...

Tóbiás Ilona, 10.D

Az idei nomád sem okozott csalódást számomra. A sok program mellett, persze jól jött az az 1-2 óra csendes pihenő... Az utána következő *Faló Villa* epizódok, pedig felejthetetlen emlékeket jelentettek. A reggeli tornák általában inkább viccesek voltak, mint nehezek. Ami nehéz volt, az maga a felkelés.

Mikor megérkeztünk még egy kicsit csepergett az eső, de mi kíváncsian elkezdtünk találgatni, vajon mi lesz az idei téma. Nem kellett sokat várnunk. Hamarosan megjelentek az ifik lepedőbe csavarva, saruban és már egyértelmű volt. A kis színdarab után beosztottak mindenkit egy-egy rajba.

A görög témát először nem éreztem magamhoz túl közelállónak és tartottam attól, hogy nem fogom élvezni a tábort, de kellemesen csalódtam. A programok érdekesek és nem szorosan a témához kapcsolódóak voltak, ezért nagyon tetszettek. Az meg, hogy harmadik lett a rajom már csak hab volt a tortán...

Bár idén elmaradtak a vizes- és sportvetélkedők, programokban így sem volt hiány. A hagyományos makett, divatbemutató, szellemi vetélkedő, vurstli, körtánc, tőzsde, bál, disco... stb. mellett új játékok is voltak. Ilyen volt például egyik este a Rögtön, ami a leginkább a Beugróhoz hasonlított. Nagyon jól szórakoztatottak bennünket az ifik. Az is nagyon tetszett, amikor marionett bábokként mozgattunk társainkat az egyik jelenetben. Új volt még, hogy nekünk kellett kitalálni játékokat a többi raj számára, illetve mi is megismerhettük az ő játékaikat.

Az esti „altatásokról” sem feledkezhetek meg. Sok pletykát tud meg ilyenkor az ember... De persze kértünk esti mesét is, mégpedig úgy hogy mi határoztuk meg a szereplőket. Az eredmény, pedig egy hihetetlenül vicces és egyedi mese lett.

Az élménybeszámolókat a végtelenségig lehetne folytatni, de aki ott volt, az úgylis tud mindent. A nomádot nem lehet kihagyni!

- Hol az arcfesték, én miért nem vagyok kifestve?
- Adjatok nekem is egy fejdísz!
- Kinél vannak a cukorkák?
- Ez a póló elég indiános, vagy inkább legyen a másik?
- Vigyázz, ne ülj már rá a fejdíszemre!

Nyolcadik nap este a 8-os lányok házaiba zsúfolódik az egész évfolyam. Színes kartonok, félkész fejdíszek, az arcfesték nyomai itt-ott, ellenindulók, cukorkák és 15–20 8-os a kis faházakban. Egyszóval teljes káosz.

Aztán valahogy kitisztul a kép.

– Oké, mindenkinek van fejdísz, megvan a gitár, az ellenindulók...

– Nálam még nincs elleninduló!

– Jó, most már van. Cukorkák?

– Megvannak. Mehetünk?

Egymásra nézünk és elnevetjük magunkat. Milyen idegesek tudunk mi lenni...

– Ha untatnak a görög istenek... – kezdjük, de a hangzavarban alig érteni és megszólal a másik induló is.

– Rendben részbőrű testvéreim, hát legyen, egy napig tietek a hatalom! – hatalmas ujjongás... és már indul is a Nomád Disco DJ Singerrel.

– Neee, én nagyon félek!

– Mi az, hogy egyedül kell menni?!

– Azt hiszem egy pályán kell majd mennünk...

– Na, hát ez nem is volt olyan nagy cucc!

– Én meg sem ijedtem!

– Ennyi volt?

Utána valami mégis megváltozik. Nem azért, mert már éjfél van, és még sincs takarodó, nem azért, mert „túléltük” a próbát, és nem is azért, mert a kisebbek nem tudnak semmit az egésztől. Nem tudom miért, de valami más lett. Mintha lezárult volna egy út, de egy másik, eddig ismeretlen megnyílt volna. Lesz, ami lesz, én elindulok rajta.

Kertész Ajna, 9.C

Sok barátom első reakciója, amikor meséltem nekik erről a táborról, a következő döbbsent – fitymáló kérdés volt: Te Iván, mégis minek fizetsz azért, hogy dolgozhass? Való igaz, hogy az ember a megélhetéséhez szükséges anyagi körülményeket a napi munkájával teremti meg, más szóval azért kap pénzt, mert dolgozik. Pusztán ebből a szemszögből nézve tehát jogos több barátom megrökönyödése. Ám éppen ez a furcsaság a legkülönlegesebb és a legszebb ebben a táborban. Ugyanis azért megyünk oda (és persze fizetünk is), hogy segítsünk olyan embereknek, akiknek kicsit nehezebb az imént említett stabil anyagi körülmények megteremtése. Más szóval ez a falu, a tábor faluja, az erdélyi Székelyzsombor egy kicsit szegényebb, mint amihez mi mindennapjainkban hozzászoktunk.

Amikor végre a 16 órás buszút végére érünk, és fellélegzünk, mindig olyan érzés, mintha az ember egy teljesen más világba csöppenne. És ez valóban így van. És ebben a más világban tartózkodik az ember 12 napig utána. Ezen a nyáron legalábbis ennyi ideig vendégeskedtünk Székelyzsom-

borban, de könnyen meglehet, hogy jövőre megduplázódik, esetleg megtrip-lázódik ez az időtartam, legalábbis Banánnal már felvetettük ezt a lehetőséget, vagyishogy beszélni kellene Fenyő D. György tanár úrral, nem lehetne-e esetleg meghosszabbítani egy kissé. Hiszen mindannyiunknak elképesztően hiányzik. A „mindannyiunk” szó nem csupán radnótisokat jelent. A tábor egy másik különlegessége, hogy 3 gimnázium diákjai élvezik a Székelyzsombor nyújtotta gyönyöröket. A Radnóti, a Berzsenyi, és a brassói Áprily Lajos Gimnázium mind-mind részesei ennek a kalandnak.

Az imént arról esett szó, hogy amit csinálunk, az a munka és a falusiak segítése. Ez azonban a tábornak csak egy része, csupán délelőttökre terjed ki. Merthogy miután minden táborlakó belakmározik a Marika nénik (a két hivatalos-zseniális szakács) által főzött különleges ebédből, és a posta is kiosztásra kerül, elkezdődik a délután. Azaz a legváltozatosabb szakkörök: irodalom, rajz, zene, mese, hogy csak néhányat említsek. Közben persze mindenki szorgalmasan körmöli a különféle és rendkívül humoros köz- és magánleveleket, amelyek ezután az ebédlő falán elhelyezett zöld postaládába kerülnek, majd onnan kiosztásra reggelinél, ebédnél és vacsoránál az erre a feladatra megbízott szexi-cukifiú postás, Vurga által. A közlemények, közölmények, közlepenyek, közélmények felolvasásakor – azon kívül, hogy betegre nevetem magam – mindig meglepődöm azon az igazán minőségi humormennyiségen, amellyel a táborlakók rendelkeznek. A nap utolsó szakasza, az este pedig mindig egy kicsit más, abban azonban nem, hogy közösen összegyűlünk a Zólya portán vagy esetleg a Kultúrházban, majd vidáman eltöltjük az estét együtt. Társasjátékozunk, különféle táncokkal ismerkedünk, énekelünk, esetleg megnézünk egy komoly, megindító és elgondolkodtató filmet. Végül úgy este 11 óra tájban az esti mese elülte után nyugovóra térünk, és lassan minden elcsendesedik.

Ekkor következik a székelyzsombori tábor leglényegesebb epizódja, ugyanis nagyrabecsült tanáraink elszundítását követően a legközelebbi kocsmá, a Csala felé vesszük az irányt, ahol már várnak minket ivócimboráink, a róka, a puma és a turul. A sárga földig leisszuk magunkat, hiszen mi sem segítene jobban a szegény falusiakon, mint a hajnalig tartó kocsmázásból befolyt jövedelem, amely azután hasznos célra fordítható. Bár az utóbbi apró jelenet nagyon szép és hasznos lenne, sajnos a valóságban nem történik meg, tanáraink ismeretlen oknál fogva idegenkednek a jótékonykodás effajta formájától. A valóságban tehát este 11-től reggel 8-ig alszunk, kipihenjük a nap fáradalmait, hiszen másnap ismét egy tartalmas, élményekben gazdag nap következik.

Azt hiszem, ízelítőnek ennyi bőven elég, bár most motoszkál bennem egy pici hiányérzet ezzel az apró beszámolóval kapcsolatban. Hiszen magát a tábor lényegét, a Székelyzsomboros Életérzést nem lehet papírra vetni. Ahhoz ugyanis, hogy valaki megértse, mit jelent nekünk, táborozóknak az a mondat, hogy Zsombor az Zsombor (ZSAZS), ott kell lenni és személyesen is megélni Székelyzsombort.

Kis Iván, 12.C

A résztvevő tanárok: Balassa Erzsébet, Etédi Emőke, Laukonidesz József, Monostori Zsuzsanna, Morvai Éva, Petróczki Edit

Diákok: Egri Zsófia, Forman Ferenc, Gerlei Anna, Kerepes Mária, Pham Diem Hang, Temesvári Fanni, valamennyien a 10.A osztály diákjai (osztályfőnökük: Morvai Éva)

A tábor helyszíne a moldvai Klézse, az ottani Magyar Ház. Vendéglátónk: Duma István András

Idén másodszor vehettem részt a Klézsei Anyanyelvi Tábor munkájában.

Minden délelőtt foglalkozásokat tartottunk a klézsei és forrófalvi gyerekeknek. 4-5 évestől 16-ig minden korosztály megtalálható volt. A gyöngyfüzés a kedvencük, de emellett sor került gyurmázásra, színezésre, hajtogatásra, mozaikozásra és karkötőkészítésre. Előkerültek a szókártyák is, amelyek segítségével szavakat tanítottunk nekik. Ilyenkor derült ki számunkra, hogy valaki *tényleg* nem tud magyarul, vagy csak nem *mer* megszólalni. Kisebb csoportokban verset is tanítottunk a gyerekeknek.

Délutánonként kirándultunk. Megmásztuk a Táltos-hegyet, ahová egy klézsei fiú vezetett fel minket. Csak csodálkozni tudtunk, hogy mennyire kiismeri magát. Jártunk a környező falvakban, például Szabófalván és Pusztinán, ahol megkóstolhattuk az egyik csángó ételt, a galuskát.

Utolsó nap délelőtt előadtuk a gyerekekkel megtanult verseket, és egy dalt, amire közben táncoltunk. Egy páran felpробálhattuk a csángó népviseletet, ami nagyon meleg volt, de rendkívül szép. A forrófalviak külön is készültek énekekkel és táncokkal.

Ezután következett a tábor legrosszabb része, a búcsúzkodás. Sok gyerek nagyon a szívünkhöz nőtt, ezért szomorúan gondoltunk arra, hogy vajon

látjuk-e még őket valaha. Talán ők is ezt érezték, hiszen sokan odajöttek hozzánk, és a nyakunkba borultak.

Hazafelé sok szép helyen álltunk meg, például Korondon és Farkaslakán. Útközben borvizet is kóstoltunk. Csíksomlyón egy Makovecz-templomot csodálhattunk meg. Kolozsvárott megnéztük a híres Mátyás király-szobrot.

Temesvári Fanni

A klézsei anyanyelvi táborban rengeteg izgalmas élményben volt részünk. A gyerekekkel való foglalkozás érdekes és tanulságos volt. Már első nap is sokan jöttek, és nagyon örültek nekünk. Mindig korábban érkeztek a megbeszéltnél, és alig várták, hogy kezdődjenek a foglalkozások. Lelkesek voltak az éneklésben, és sokan még emlékeztek, a tavaly tanult dalokra, versekre. A többség a táncba is örömmel beszállt. Élvezték a kinti elfoglaltságokat, például a labdázást és a körjátékot, de a kedvencük a gyöngyözés és a fonás volt.

A délutáni programjaink is izgalmasak voltak. Felsétáltunk a Táltos-hegyre, ahonnan csodaszép volt a kilátás, és külön jó volt, hogy egy klézsei fiú kísért el minket. Nyisztor Tinkánál alkalmunk volt megcsodálni a szötteket, és megkóstoltuk a helyi ételkülönlegességeket. Megnézhettük, hogy néz ki egy régi falusi ház belülről. Szabófalván meglátogattunk egy múzeumot, ahol a csángó népviselet csodálhattunk meg, és Duma András is sok érdekességet mesélt a faluról.

Az utolsó napon volt a záróműsor. Táncoltunk a gyerekekkel, aztán csoportonként mindenki elmondta a tanult verset. Végül a forrófalvi gyerekek adtak elő egy nagyszerű műsort. Nagyon örültünk, hogy a gyerekek közül többen is népviseletben jöttek, és mi is beöltözhettünk. Nehéz volt elbúcsúzni a gyerekektől, de jó volt látni, hogy többeknek is fejlődött a nyelvtudása, illetve, hogy örültek az ajándékoknak, amiket tőlünk kaptak.

Az utazás odafele menet nekem jobban tetszett a Békás-szoros és a Gyilkos-tó látványa miatt, és persze akkor még izgatott várakozás uralkodott rajtunk. A hazautazás közben volt szabad programunk Korondon, ahol gyönyörű kerámiaedényeket vásárolhattunk.

Hazafele menet rengeteget beszélgettünk az élményeinkről, és az alapján úgy gondolom, hogy mindenki jól érezte magát, és szívesen menne jövőre is.

Kerepes Mária

Idén a táborban rengeteg új arcot láttunk, de jó érzés volt, hogy azok is visszajárnak hozzánk, akik már tavaly is eljöttek a Magyar Házba. Úgy éreztem, kicsit nehezebb volt a dolgunk, mint az előző évben, mert a magyarul jól beszélő gyerekek elutaztak Balassagyarmatra, amikor a tábor még csak pár napja tartott. Így sokszor nem volt kit megkérni, hogy tolmácsolja a mondanivalónkat, és a kisebbekkel nehezen értettük meg magunkat. De ezzel a nehézséggel küzdve is csak új tapasztalatokat nyertünk, és szerintem még jobban megismerhettük a gyerekeket személyesen, mint akkor, amikor a nagyobbak is ott vannak, és segítenek nekünk.

Ebben az évben Forrófalváról is többen jöttek, mint eddig, az egész Magyar Ház megtelt gyerekekkel, nagy volt a hangzavar, és szerencsére voltak, akik egymással is magyarul beszéltek, nem csak velünk. Az egyik forrófalvi kisfiú, Vlagyimir hagyott bennem mély nyomot: nem tudott olyan jól magyarul, de addig nem nyugodott, amíg meg nem értette velem, amit mondani akart. Egész hosszú beszélgetéseket folytattunk néha magyarul, néha románul, néha pedig mutogatva.

Ez a tábor is nagyon jól sikerült Klézsén, remélem még lesz lehetőségem visszamenni oda, hogy viszontláthassam a gyerekeket.

Egri Zsófia

Semmit nem lehet kétszer átélni. Mégis vannak élmények, amiket újra meg kell tapasztalni.

Az ilyen élményeket különösen (és hol máshol lehetne sétálni a Táltos-hegyen?).

Amiket nem lehet feledni, mert kitörölhetetlenek.

A képek, melyek évek múltán is spontán felderengenek, mert elidegeníthetetlen részünküké váltak.

Az énekek, melyeket bármikor újraéneklünk, mert mindenben meghalljuk.

És a gyerekek, a sorsok, melyekkel magunk is eggyé váltunk.

Mi vonz ebbe a táborba? Ez talán csak olyan, mint a szerelem: lehet magyarázni, okokat keresni, de nem érdemes.

Hisz minden mozzanata öröm.

Az is, amikor szinte betűről-betűre építünk fel egy verset, és az is, amikor csak mondják, hogy gyorsabban, gyorsabban, mi pedig hajtjuk a körhintát, pedig már nem is látunk a szédüléstől...

Amikor megkóstoljuk Tinka galuskáját, és az is, amikor az erőspaprikát...

Látni a gyerekeket, ahogy igyekeznek megismerni kultúrájukat, anyanyelvüket, meg egy kicsit minket is.

Megtapasztaljuk a csángó kultúrát, nem csak Klézsén, és nem is csak Moldvában, nem is csak egy szempontból.

De a lényeg mégsem ez. Nem mi.

Jobb látni, ahogy évről-évre egyre épül-szépül a Magyar Ház.

Ahogy a gyerekek egyre-másra visszatérnek hozzánk, és egyre többet beszélnek.

Ahogy már (néha) egymáshoz is szólnak magyarul.

Ahogy szívből énekelnek. Mert ez a magyar tudat nem csak kirakat, másoknak mutogatandó folklór. Ez tényleg a lényük része. És most már egy kicsit a miénk is.

Forman Ferenc

Táska. Tömve. Nehéz. Kimaradt. Betuszkolom. Nem megy. Ráugrom. Sikert. Indulás.

Tornaterem. Por. Sötét. Csönd. Énekelünk. Kosz. Matracok. Álom. Hajnal. Ébredés. Indulás.

Meleg. Zötykölődés. Álom. Autópálya. Határ. Zötykölődés. Táj. Álom. Szerpentin. Hegyek. Tó. Szoros. Zötykölődés. Álom. Táj. Sötét. Eltévedtünk. Éj. Klézse.

Kakas. Tetőtér. Napfény. Ébredés. Reggeli. Mosogatás. Megjöttek! Játék. Gyöngyfűzés. Mond! Mosoly. Gumicukor.

Meleg. Kisbusz. Táltos-hegy. Megmásszuk. Pusztina. Galuska. Habcsók. Cica. Mackó. Muskátli. Meleg.

Katrinca. Kendő. Színpad. Versmondás. Tánc. Ajándékok. Nekem! Nekem! Nekem! Meleg. Megölel. Jövőre? Jövőre.

Csomagolunk. Máris? Táska. Tömve. Hajnal. Énekszó. Indulás. Álom. Zötykölődés. Álom.

Álom?

Gerlei Anna

Idén a nagy csomagok és a bőröndök bepakolása egy kicsit nehezebb feladatnak bizonyult, de végül közös erővel áthidaltuk ezt a problémát. Ahogy nekivágtunk a hosszú útnak, ismét láthattam a kedvenc helyeimet, köztük a Gyilkos-tavat, a Békás-szorost, és még megannyi gyönyörű tájat.

Másnap reggel izgatottan vártuk a gyerekek érkezését. Mikor megjöttek, megkönnyebbülten láttam, hogy nemcsak új, de ismerős arcok is feltűntek. Ismerkedtünk, játszottunk és csakhamar elrepült az a néhány óra, amit együtt töltöttünk.

Az ebéd, mint mindig, menyei volt, Éva néni főztje egyszerűen utánozhatatlan. Való igaz, hogy az én koromban a lányok már tudnak főzni, és ezt be is bizonyította nekünk az 5 nap során Fanni és Maja, akik vezetés alatt varázsooltak isteni eledeleket az asztalunkra... Hogy is mondják? Terülj-terülj asztalkám!

Az asztalterítésben szinte profik lettünk, Emőke néni szerint versenyt is rendezhettünk volna, de végül nem történt meg a dolog.

Ebben az évben sem maradhattak el a délutáni kirándulások, az esti séta, az éjszakába nyúló kupaktanácsok, na és persze a sürgés-forgás...

Hamar eltelt ez a néhány nap, mire észbe kaptunk, máris a búcsúelőadást néztük, és szinte el sem tudtam hinni, hogy másnap már utazunk... Ahogy

hazakísértük a közelebb lakó gyerekeket, sírt a lelkem, és nem bírtam magammal... Többször is megöleltük egymást, és alig-alig tudtunk elválni... Mikor elhagytuk Klézsét, úgy éreztem, mintha egy darabka a szívemből itt ragadt volna, és nem akarna elszakadni...

Úgy hiszem nemcsak én, hanem barátaim is így éreztek, és remélem, hogy hamarosan visszatérhetek, és ismét megannyi élményben lehet részem, ahogy most...

De addig is: Au revoir!

Pham Diem Hang

Anyanyelvi tábor 2011, Balatonakali

Először megijedtünk, mikor Kati néni behívott minket az irodájába. Úristen, mit csináltunk már megint?? A csángó tábor tudata sem tett minket kevésbé nyugtalanná. Ugyanis osztályfőnökünk ifinek hívott oda minket. A nyári megbeszélésen a három nagy ifi (Hornyai Zsófi, Kalmár Anna és Matei Dani) elmesélte korábbi tapasztalatait, ami teljesen megrémített minket. Mindenki csak a sok munkáról és a rosszcsont gyerekekről beszélt, nem értettük, hogy akkor mégis miért olyan boldogok?

Elérkezett az indulás napja. Izgatottan érkeztünk a pályaudvarra. A vonatút lassan telt, be voltunk zsongva. Az érkezés után megkaptuk életünk első raját! Nagyon jó érzés volt. Megismerkedtünk velük és rögtön meg is szeretjük a gyerekeket.

A tábor témája Mátyás király, és az akkori kor bemutatása volt. A rajaink vármegyék, mi magunk pedig ispánok voltunk. Dani volt a királyunk, akit első este koronáztunk meg. Napjaink a krónika írásával, játékkal, programokkal és persze sok fürdéssel teltek. Esténként pedig népgyűlést tartottunk, ahol kihirdettük az aznapi versenyek eredményit, és a másnapi teendőket. Az alatast fél tizenegy körül fejeztük be éneklés, táncolás és sok hülyéskedés után. A gyerekek kedvenc száma a Mízu volt, amit Molnár „Xenon” Milán

A tábor összes résztvevője a tihanyi kiránduláson

csodálatos előadásában lehetett megtekinteni. Miután megunták, át kellett térnünk a Disco Pogo című számra, amire egy zseniális koreográfiát is kitaláltunk. Lelkesedésben nem volt hiány.

Programjaink között homokvár-építés, kézműveskedés és sportok szerepeltek. Személyes kedvencünk az akadályverseny volt, aminek a lényege a kitalált kerettörténet összerakása volt, amit darabokban

Balatonnál

A nyolc ifi: Molnár Milán, Matei Dani, Hornyai Zsófi, Kalmár Anna, Ferenczi Luca, Králik Olivia, Galicza Dorina, Csomor Marci

lehetett megszerezni az ifik állomásain. Voltak köztünk bolond nők, jó-sok, halottak, katonák, sőt a Pápa is. Mi magunk még jobban élveztük, mint a gyerekek...

Utolsó nap nagy volt a sírás. Összenőttünk a gyerekekkel, nagyon hiányoznak. Mikor a kárpátaljai gyerekek busza kigördült a táborból, az ifi lányok fakadtak sírva, a pályaudvaron azonban, ahol a többiek is elbúcsúztattuk (a csángókat és a felvi-

dékieket) néhány fiú szeme is párás lett. Mindannyian nagyon élveztük az ifiséget, remekül éreztük magunkat, búcsúzásunkkor pedig csak egy mondatot ismételtünk: Jövőre ugyanekkor, ugyanitt!

*Galicza Dorina, Králik Olivia,
Ferenczi Luca Sára*

A „Kinyílik a világ” alapítvány 20 éve

Rendkívül jól sikerült rendezvényen vehettünk részt 2011. január 14-én este iskolánk dísztermében, amelyen alapítványunk munkatársai, kollégák, szülők és diákok segítségével idéztük fel a „Kinyílik a világ” alapítvány elmúlt 20 évének tevékenységét.

A BARÁTI ÖSSZEJÖVETEL PROGRAMJA

Köszöntők

Kapcsolatfelvétel a határon túli magyarokkal

A „Kinyílik a világ” alapítvány megalakulása

Kiemelkedő események a „Kinyílik a világ” alapítvány tevékenységéből

- Az 1998-as kárpátaljai árvíz
- Kapcsolatfelvétel az oslói Vörös Kereszt munkatársaival
- Anyanyelvi táborok Magyarországon
- Petőfi Sándor Irodalmi Verseny
- Csángó kapcsolat kiépítése
- Anyanyelvi táborok Csángóföldön
- A „Magyar nyelvi füzetek I–III.” a csángó gyerekek számára megjelenéséről

A beszélgetésben részt vesznek:

Ábrahám Péter, volt radnóti diák és szülő, vendégfogadó, sőt örökbefogadó

Bartha Eszter, volt radnóti diák és táborozó, jelenleg népművelő

„...csak mondd a szókat,
miktől egyszer
futó homokok, népek, házak
Magyarországgá összeálltak.”

(Illyés Gyula: Haza, a magasban)

Kedves Barátunk!

A határainkon túlról 1990-ben jöttek hozzánk először kisdíákok **Anyanyelvi Táborba**. A **húsz esztendő** alatt sok minden történt az áldozatkész segítők és a „**Kinyílik a világ**” alapítvány támogatásával. Szeretnénk, ha nem múlna el a huszadik évforduló közös visszatekintés és emlékezés nélkül.

Szeretettel hívunk és várunk egy
vetítéssel, beszámolókkal és beszélgetésekkel egybekötött
baráti összejövetelre iskolánk dísztermében

2011. január 14-én 18 órára.

A szervezők:

Széplaki Györgyné

Törzsök Édua

Dr. Matskási Istvánné

Bacsi János zeneakadémiai hallgató, volt viski diák
Bodnár Erzsébet nyugdíjas tanár és iskolapszichológus Viskről, kapcsolattartó az oslói Vöröskereszttel
Czébely Beáta, az anyanyelvi tábor résztvevője Viskről
Darvas Anikó, volt diák, jelenleg tanár
Duma András, a „Szeret Klézse” alapítvány elnöke
Eich László, iskolánk volt tanára
Eötvös Sándor viski fiatalember, volt táborozó
Etédi Emőke iskolánk tanára

Forgon László, a Kölcsey Ferenc Középiskola igazgatója Viskről

Jőrös Andrea, az anyanyelvi tábor résztvevője Viskről

Kovács Péterné grafikus, az alapítvány alapító tagja

Lator Hajnalka, volt kárpátaljai diák, újságíró

Laukonidesz József, iskolánk volt igazgatóhelyettese

Matskási Istvánné, iskolánk tanára, a „Kinyílik a világ Alapítvány” elnöke

Molnár Katalin, iskolánk tanára

Monostori Zsuzsa, iskolánk tanára

dr. Réz Gáborné, iskolánk volt igazgatója

Széplaki Györgyné, iskolánk tanára

Tomcsányi Péter, iskolánk igazgatója

Törzsök Édua, iskolánk tanára, a kuratórium tagja

Vetlényi Enikő, volt diák, a verseny munkatársa

Érkeztek vendégek a határon túlról Kárpátaljáról, Csángóföldről, a régi tanítványok és táborozók köréből, valamint eljöttek az érdeklődő kollégák, szülők, még jelenlegi tanítványok is.

A meleg hangulatú, szeretetteljes beszámoló, visszaemlékezések és köszöntők mellett néhány korábbi táborlakó művészi előadásában is gyönyörködhettünk.

Köszönjük a szervezőknek, a segítő kollégáknak és szülőknek, iskolánk jelenlegi diákjainak (szereplőknek, technikusoknak, az ételek-italok előtérmentőinek) a munkában való részvételt.

Felejtethetlen este volt.

Petőfi Sándor Irodalmi Versenye a határon túli magyar anyanyelvű diákok számára a Kinyílik a világ Alapítvány támogatásával iskolánk tanárainak, öregdiákjainak és diákjainak szervezésében a 2010/2011-es tanévben

A 2011-es *Showhajtás*, azaz *elshowzott [elsózott] hajtás* a gasztronómia jegyében telt. Bizonyára sokan emlékeznek a mintegy 300 adag, az aulában föl-szolgált gyümölcssalátára. És nyilván fogjuk még emlegetni az aláírandó íveket, mely szerint is a kakaós csigát tekerve avagy harapva esszük-e, vagy emlékezetes marad a vajas kifli szabályos elfogyasztását bemutató csapat, vagy a folyosókat (és a facebookot) elárasztó mazsola kampány. No meg az indulók. A főzőfilmek talán láthatók lesznek az iskola honlapján is. Arra már csak kevesebben, a mintegy 100, nagy erőbedobással játszó, 5 osztályból (a teljes 9. évfolyamból és a 10.C-ből) való diák emlékezhet vigyorogva, hogy milyen is az udvaron színes, ehetőnek mondható kencékből mozaikot kirakni és kókuszgolyót gyúrni.

A győztesek közül, a hagyománynak megfelelően az az osztály kap szabadnapot is, aki a játék végén még vagy 2/3-nyi létszámban jelen van. A pontozásnak megfelelően:

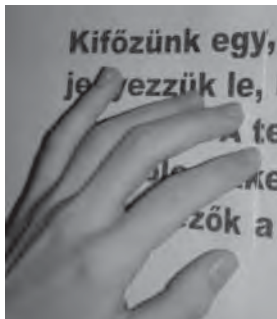
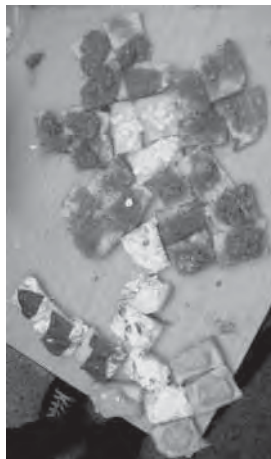
első helyezett lett a 9.A és a 9.D; a szabály értelmében szabadnapot a 9.D osztály nyert.

ELŐZETES FELADATOK:

1. Alkossatok iskolai menüsort*, recepttel, fotóval! Egyik elemének elkészítését rögzítsétek egy max. 3 perces filmen, amelyben jól látszik, hogy az előállítás során használtátok az alábbiakat is: pingpongütő, derékszőgű vonalzó, körömlakklemosó! A filmet március 30-án reggel adjátok le Schiller Mariannak!

*Iskolai menüsornak az az étrend tekintendő, amely a Radnóti minél több diák és/vagy tanár tagjának ízlését bizonyíthatóan reprezentálja.

2. KAMPÁNY!!!! (Ez a feladat minden jelentkezett osztálynak eltérő volt; itt mind olvasható.)

Érvelj minél több fórumon, győzz meg minél több embert, állíts magad mellé, akit csak lehet!

A kampány elengedhetetlen része a kampánydal. Legyen a zene mindenkié: adjátok elő dalotokat bármikor, de március 31-én mindenképpen konyhai eszközökkel kísérvél!

ElSHOWzott **HAJTÁS** április 1.

Hozzávalók a jelentkezéshez

- *az osztály 2/3-a (izlés szerint lehet több is)
- *1-2 szem gyümölcs fejenként
- *1 db recept osztályonként

Elkészítés

Kifőzünk egy, az osztályra jellemző receptet, és olyan módon jegyezzük le, hogy valamelyik versenytársunk el tudja majd készíteni. A tetejét meghintjük egy ötletes névvel. A receptet a gyümölcsökkel együtt március 23-án reggel az aulában leadjuk. A szervezők a továbbiakat a nagyszünnetben tájálják.

Jelentkezés: március 23. reggel

A TEJBEGRÍZ CSAK ÚGY FOGYASZTHATÓ, HA A KAKÓSZÓRAT
EGYBE MARAD A TETEJÉN! NEM ÉRDMES ÉLNI ÉS ENNI A
TEJBEGRÍZBE KEVERT SZÓRATTAL!
(Vannak, akik azt mondják, összekeverve jobb.)

TEJBEGRÍZ CSAK ÚGY FOGYASZTHATÓ, HA A KAKÓSZÓRATOT
FOGYASZTÁS ELŐTT ÖSSZEKEVERJÜK A TETEJÉN!
(Vannak, akik azt javasolják, mindenki hagyja meg a szóratot külön.)

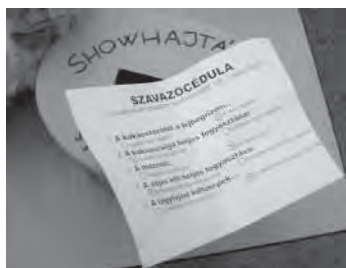

KAKAÓS CSIGÁT CSAK KÍVÜLRŐL BEFELÉ, TEKERVE
ÉRDMES ENNI!
(Vannak, akik azt javasolják, mindenki harapja, ne tekerje.)

KAKAÓS CSIGÁT CSAK HARAPVA, NEM TEKERVE
ESZIK AZ EMBER!
(Vannak, akik azt javasolják, mindenkinek tekernie kéne.)

VAJAS KIFLIT ÚGY ESZNEK A RENDES EMBEREK, HOGY
FÉLBÉVÁGJÁK ÉS MEGVAJAZZÁK A KÉT FÉLHOLDAT
(Vannak, akik azt gondolják, nem szabad félbévágni a vajazandó kiflit.)

VAJAS KIFLIT NORMÁLIS EMBER ÚGY ESZIK, HOGY HARAPJA
ÉS FALATONKÉNT VAJAZZA AZT
(Vannak, akik azt javasolják, vágja csak félbe mindenki vajazás előtt.)

A MAZSOLA
AZ EMBERISÉG EGYIK LEGNAGYSZERŰBB TALÁLTMÁNYA
(Vannak, akik azt gondolják, a mazsola egyszerűen ehetetlen.)

MAZSOLA NÉLKÜL
MINDEN KONYHA, ÉTEL ÉS GONDOLAT TISZTÁBB
(Vannak, akik azt javasolják, legyen mindenben mazsola.)

A LÁGYTOJÁST KULTÚRNÉPEK
A VASTAGABB VÉGÉNÉL TÖRIK FÖL
(Vannak, akik esküsznek a vékony végnél való törésre.)

A LÁGYTOJÁST KULTÚRNÉPEK
A VÉKONYABB VÉGÉNÉL TÖRIK FÖL
(Vannak, akik esküsznek a vastag végnél való törésre.)

előszolgált hajítás, 2011

KÜLÖN KÖSZÖNET A
RÉSZTVEVŐ TANÁROKNAK!

VÉGEREDMÉNY

A SHOWHAJTÁST MEGNYERTE A 9.A

A SHOWHAJTÁST ÉS A SZABADNAPOT NYERTE

A 9. D

A SHOWHAJTÁS MÁSODIK HELYEZETTJE A 9.B

A SHOWHAJTÁS HARMADIK HELYÉT NYERTE A 9. C ÉS A 10. C

A NAGY ISKOLAI GYÜMÖLCSSALÁTÁHOZ HOZZÁJÁRULT MÉG A 11. A ÉS A 11. B.

The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* by teachers and students.

Among them you can find the opening pages by headmaster Mr. Tomcsányi about our new ways of *education*: volunteering as well as new courses on social affairs, like tackling the handicapped, and getting more sensitive towards those in need.

Ms Drozd, deputy head gives an account – with lots of charming pictures – on the state of our old, loved, sometimes dilapidating *building*. (On the bookcover a part of student made wall decoration is shown.)

Ms Weltner writes about the secrets of existence and lack of *local space* in a building that gives life of daily work.

Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.

It is our sorrow duty to *commemorate* Ms. Bársony, the legendary teacher of literature, who died in August 2011; and Mrs. Révész, former deputy head, who died in October 2011.

It is a happy duty to *celebrate* Ms. Morvai's prize in teaching mathematics.

Ms. J. Tóth and others talk about the hilarious day devoted to *Vietnamese* culture. Parents of ours students of Vietnamese origin organized the successful event, which was visited by the ambassador as well as hundreds of children and adults.

Some talented students had results in *writing*; here one can read the works that have been published and/or won prizes.

Remembering the writer and ex-student Pál Békés a *competition* on his works was held for younger students.

The school day was dedicated to the *planet Earth*.

Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.

One of them had a special *project* on Budapest that you can see in details on photos of our old and current city.

A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.

'*Showbajtás*' is our traditional game for elder students where they can show their wit, skill, cooperative capacity and much more...

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14. The success of this innovation and the impressive results achieved by the students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year

system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.
- At the age of 16 students face the responsibility of choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.
- The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.
- Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.
- Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans.

Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

- En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les système de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et a s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux

et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédiées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre *Pace Messenger* à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem grossen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer, auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf

Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Lehrfach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als

fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivität. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici dell direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha

inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e due le lingue. Contribuiscono in questi corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buoni risultati nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buoni punteggi agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione aquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del

instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.
- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.
- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.
- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.
- El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y esto es la tarea básica de la secundaria.
- Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritos es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la activi-

dad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

Tartalom

Tomcsányi Péter: A nevelés új eszközei iskolánkban	7
Drozd Zsuzsa: „My school is my castle”	10
Weltner Mariann: A közösség terei	12
Az iskola dolgozói és tanulói 2011/2012	14
Versenyeredményeink 2010–2011. tanév	33
A 2010–2011. tanév díjai	36
Radnóti versenyek legjobbjai 2010–2011. tanév	38
Bársony Vera (1936–2011)	43
Elhunyt Révész Györgyné	45
Ericsson-díj 2010	46
Liska Márton: „Szociotrip” – társadalomismeret a gyakorlatban	50
Moró Anna (volt 12.C): Woland és a West Balkán	52
Gál Enikő: Használati útmutató	54
Kovács Tamás (12.A): Szógyűjtemény	56
Berényi Péter (5.B): Apacs, a csodavizsla	59
Molnár András (12.C): Az elnökség emberei	62
Békés Pál irodalmi csapatverseny kisgimnazistáknak a magyar munkaközösség rendezésében	64
J. Tóth Judit: Vietnami Holdújév a Radnótiban, 2011 februárjában	67
Frankó Ágnes: http://hannaeszternoemi.blogspot.com/ 2011/02/vietnamia.html	70
Do Nhu Phuong Hong: Megtaláltuk a hangot...	73
Tudományos diáknapi	76
A költészet napja, 2011. április 11.	78
Bemutakozik a 4. osztály	80
Bemutakozik az 5.B	82
Bemutakozik a 6.A	85
Bemutakozik a 6.B	89

Bemutakozik a 7.A	91
Bemutakozik a 7.B	95
Bemutakozik a 7.C	98
Bemutakozik a 8.A	100
Bemutakozik a 8.C	101
Bemutakozik a 10.C	103
Bemutakozik a 11.A	104
Bemutakozik a 11.C	110
Bemutakozik a 12.A	112
Bemutakozik a 12.C	115
 Pünkösti Noémi, Gerlei Anna: Radnótira emlékezve	117
Kiss Andrea: Kémia tábor 2011	120
Szabó Katalin: A második „kicsinyek kórusa” énekkari táborról	122
Toroczkai Dóra: TermKut 2011	125
Hoffmann Frida: 78É	127
Tóbiás Ilona: Bakonyszentlászló 2011	129
Kertész Ajna: Nomád tábor	134
Kis Iván: Székelysombor – 2011	136
Csángófüldön	138
Galicza Dorina, Králik Olivia, Ferenczi Luca Sára: Anyanyelvi tábor 2011, Balatonakali	144
A „Kinyílik a világ” alapítvány 20 éve	146
Showhajtás, 2011	149
 Summary	155
ELTE Radnóti Miklós School	157
Brève présentation de l'école	160
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	164
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	168
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	171

Amikor egy iskolában – kívülről nézve – épp nem történik semmi, akkor ez manapság egyfelől jó hír, másfelől meg nem igaz. Nem lehet igaz, mert egy iskolában mindig rengeteg minden történik.

Nem kell ahhoz feltétlenül évforduló, törvény, válság vagy gyümölcserés, hogy ne beszélhessünk szürke hétköznapiokról. (Mellesleg kellene a „szürke” hétköznapiok, másként hogyan is világlna ki a „színes”?)

Szóval a szürke sem szürke. Mert minden tanév 1 osztálynak élete legelső iskolai éve, másik 3-nak pedig élete legutolsója, megint 3-nak pedig élete első Radnóti éve.

És különben is: akármilyen egyhangúnak tűnik az év, rengeteg esemény tagolja: és nemcsak az osztálykirándulás, az osztályszínpadok fesztiválja, a szalagavató bál vagy a focikupa (erről a félig-kívülálló szülők is tudnak), hanem egy-egy jelölt időszak (izgalmas vagy épp unalmasabbra sikeredett órákkal), egy-egy vére menő vita a szünetben vagy osztályfőnöki órán; egy vidám DÖK-délután, egy robbantás mentes kémia szakkör, egy film közös megnézése-megbeszélése az alagsorban, egy új barátság, egy új szerelem... megannyi, csak az adott évre jellemző karakter. És persze a vizsgák, a nyári táborok, a hétvégi kirándulások, a bulik, rettegés talán egy dolgozattól, öröm egy másik eredménye fölött – egyik a feledés homályába vész, a másik megmarad.

Biztosan megmarad például a vietnami nap; emlékezni fognak a résztvevők a Békés Pál versenyre; a Ponton csoport bemutatójára; a tudományos diáknapi; a táborok mindig mámoros hangulatára. Ezekről részletesen is szól e könyv.

És mit várunk 2012-től? Leginkább talán „szürkéséget”. Dolgos, boldog hétköznapiokat, háborítatlan munkát. Sikereket, eredményeket.

Leglátványosabbnak az e-napló bevezetése tűnik. Ez mindenkit: diákot, tanárt, szülőt érint. Gyorsabb, egyszerűbb, tisztább kommunikációt jelent ez a napi ügyekben.

Nem reménykedhetünk 'nagy' újításokban. Bizakodhatunk abban, hogy az eddigi hétköznapiok és ünnepek továbbra is a mieink maradnak, közösen tarthatjuk fenn és alakíthatjuk életünket úgy, ahogy mi szeretjük.

[illegible]